

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 136

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

62 tomas

2019 m. gegužės 22 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

DIREKTYVOS

- ★ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų ⁽¹⁾ 1
- ★ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2019/770

2019 m. gegužės 20 d.

dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) e. prekybos augimo galimybės Sąjungoje dar nėra visiškai išnaudotos. Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategijoje visapusiškai sprendžiama didžiausių e. prekybos tarpvalstybinei plėtrai Sąjungoje kylančių kliūčių problema, kad būtų galima išnaudoti šias galimybes. Užtikrinant vartotojams geresnę prieigą prie skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų bei sudarant verslo įmonėms paprastesnes galimybes teikti skaitmeninį turinį ir skaitmenines paslaugas, galima paskatinti Sąjungos skaitmeninę ekonomiką ir apskritai augimą;
- (2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad Sąjunga turi imtis priemonių, siekdama sukurti vidaus rinką, kurią sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje turi būti užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas, ar užtikrinti šios rinkos veikimą. SESV 169 straipsnio 1 dalyje ir 169 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta, kad Sąjunga padeda užtikrinti vartotojų aukšto lygio apsaugą priemonėmis, kurios priimamos pagal SESV 114 straipsnį vidaus rinkos sukūrimui užbaigti. Šia direktyva siekiama užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio siekimo ir įmonių konkurencingumo skatinimo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi;
- (3) reikėtų suderinti tam tikrus aspektus, susijusius su skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų teikimu, kaip pagrindu vadovaujantis aukšto lygio vartotojų apsauga, siekiant iš tiesų sukurti skaitmeninę bendrą rinką, padidinti teisinį tikrumą ir sumažinti sandorio sąnaudas, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVI);
- (4) įmonės, visų pirma MVI, tarpvalstybinio lygmeniu siūlydamos skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas, dažnai patiria papildomų išlaidų, atsirandančių dėl nacionalinių privalomųjų vartojimo sutarčių teisės taisyklių skirtumų ir teisinio netikrumo. Verslo įmonės taip pat patiria išlaidų pritaikydamos savo sutartis prie konkrečių privalomųjų skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo taisyklių, kurios keliose valstybėse narėse jau taikomos ir dėl kurių atsiranda konkrečių nacionalinių taisyklių, kuriomis reglamentuojamos tokios sutartys, taikymo srities ir turinio skirtumų;

⁽¹⁾ OL C 264, 2016 7 20, p. 57.

⁽²⁾ 2019 m. kovo 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendimas.

- (5) vartotojai ne visada pasitiki pirkdami iš kitų valstybių, ypač kai jie perka internetu. Vienas svarbiausių veiksnių, dėl kurio trūksta vartotojų pasitikėjimo, yra tas, kad vartotojai nėra tikri dėl svarbiausių savo pagal sutartį nustatytų teisių ir kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos nėra aiškiai reglamentuoti sutartimi. Daug vartotojų susiduria su problemomis, susijusiomis su skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų kokybe ar prieiga prie jų. Pavyzdžiui, vartotojai gauna ne tą arba netinkamos kokybės skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas arba negali pasiekti konkretaus skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos. Todėl vartotojai patiria finansinę ir nefinansinę žalą;
- (6) kad tokios problemos būtų išspręstos ir verslo įmonės, ir vartotojai turėtų turėti galimybių pasikliauti visiškai suderintomis pagal sutartis nustatytomis teisėmis tam tikrose pagrindinėse srityse, susijusiose su skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų teikimu visoje Sąjungoje. Visiškas kai kurių pagrindinių reglamentavimo aspektų suderinimas labai padidintų teisinį tikrumą vartotojams ir įmonėms;
- (7) visose valstybėse narėse suderinus vartojimo sutarčių teisės taisykles, įmonėms, visų pirma MVĮ, būtų lengviau teikti skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas visoje Sąjungoje. Verslo įmonėms teikiant skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas kitose valstybėse narėse šios taisyklės užtikrins stabilų sutarčių teisės aplinką. Be to, priėmus šias taisykles būtų išvengta teisinio susiskaidymo, kurį kitu atveju lemtų nauji nacionalinės teisės aktai, kuriais reglamentuojamas būtent skaitmeninis turinys ir skaitmeninės paslaugos;
- (8) suderintos teisės į skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimą vartotojams turėtų būti naudingos tuo, kad bus užtikrinta aukšto lygio apsauga. Gaudami skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas arba prieigą prie jų iš bet kurios Sąjungos vietos, jie turėtų turėti aiškias privalomas teises. Tokių teisių turėjimas turėtų padidinti jų pasitikėjimą įsigyjant skaitmeninį turinį arba perkant skaitmenines paslaugas. Be to, tai turėtų padėti sumažinti žalą, kurią vartotojai šiuo metu patiria, nes būtų aiškių teisių rinkinys, kuris padėtų vartotojams spręsti su skaitmeniniu turiniu ar skaitmeninėmis paslaugomis susijusias problemas;
- (9) šia direktyva turėtų būti visiškai suderintos tam tikros svarbiausios taisyklės, kurios iki šiol dar nėra reglamentuotos Sąjungos ar nacionaliniu lygmeniu;
- (10) šioje direktyvoje reikėtų aiškiai ir vienareikšmiškai apibrėžti jos taikymo sritį ir nustatyti aiškias esmines į direktyvos taikymo sritį patenkančiam skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms taikomas taisykles. Tiek šios direktyvos taikymo sritis, tiek jos esminės taisyklės turėtų būti technologiniu požiūriu neutralios ir pritaikytos atsižvelgiant į ateities iššūkius;
- (11) ši direktyva turėtų nustatyti bendras taisykles dėl tam tikrų reikalavimų, susijusių su prekyautojų ir vartotojų sutartimis dėl skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų teikimo. Tuo tikslu reikėtų visiškai suderinti taisykles dėl skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų atitikties sutarčiai, teisių gynimo priemonių tokios atitikties nebuvimo arba turinio ar paslaugų nesuteikimo atveju ir naudojimosi tomis teisių gynimo priemonėmis būdų, taip pat dėl skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos pakeitimo. Visiškai suderinus taisykles dėl kelių svarbiausių vartojimo sutarčių teisės elementų, įmonės, visų pirma MVĮ, galėtų lengviau siūlyti savo produktus kitose valstybėse narėse. Visiškai suderinus pagrindines taisykles būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga ir didesnė gerovė. Valstybėms narėms šios direktyvos taikymo srityje neleidžiama nustatyti jokių kitų formos arba turinio reikalavimų. Pavyzdžiui, valstybės narės neturėtų nustatyti jokių taisyklių dėl pareigos įrodyti perkėlimo, kurios skirtųsi nuo šioje direktyvoje numatytų taisyklių, arba dėl vartotojo pareigos per konkretų terminą pranešti prekyautojui apie neatitiktį;
- (12) ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinei teisei, kiek atitinkami aspektai nėra reglamentuoti šioje direktyvoje, pavyzdžiui, nacionalinėms taisyklėms dėl sutarčių sudarymo, galiojimo, negaliojimo ar poveikio arba skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teisėtumo. Šia direktyva taip pat neturėtų būti nustatomas skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo sutarčių teisinis pobūdis; klausimas, ar tokios sutartys yra, pavyzdžiui, pardavimo, paslaugų, nuomos ar *sui generis* sutartys, turėtų būti paliekama nacionalinei teisei. Šia direktyva taip pat neturėtų būti daromas poveikis nacionalinėms taisyklėms, kurios nėra konkrečiai susijusios su vartojimo sutartimis ir kuriomis numatomos konkrečios teisių gynimo priemonės tam tikrų trūkumų, kurie nebuvo akivaizdūs sutarties sudarymo metu, rūšims, būtent nacionalinėms nuostatoms, kuriomis gali būti nustatytos konkrečios taisyklės dėl prekyautojo atsakomybės už paslėptus trūkumus. Šia direktyva taip pat neturėtų

būti daromas poveikis nacionalinės teisės aktams, kuriais numatomos nesutartinės vartotojų teisių gynimo priemonės skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitikties atveju, kurių vartotojai gali imtis asmenų anksčiau sandorių grandinės dalyse arba kitų asmenų, kurie vykdo tokių asmenų pareigas, atžvilgiu;

- (13) valstybės narės taip pat gali pačios nuspręsti, kaip reglamentuoti, pavyzdžiui, vartotojo ieškinius dėl trečiosios šalies, kuri nėra prekiautojas, teikiančios arba išpareigojančios teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, atsakomybės, pavyzdžiui, kūrėjo, kuris tuo pačiu metu pagal šią direktyvą nėra laikomas prekiautoju;
- (14) valstybės narės taip pat turėtų pačios nuspręsti, pavyzdžiui, dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nesuteikimo ar neatitikties pasekmių reglamentavimo, jei turinys ar paslauga nesuteikiami arba atitiktis neužtikrinama dėl kliūčių, kurių prekiautojas negali kontroliuoti, ir negalima tikėtis, kad prekiautojas išvengs šių kliūčių ar jas įveiks arba pašalins jų pasekmes, pavyzdžiui, *force majeure* atveju;
- (15) valstybės narės taip pat turėtų pačios nuspręsti dėl, pavyzdžiui, sutarties šalių teisių sustabdyti savo pareigų arba jų dalies vykdymą tol, kol kita šalis neįvykdys savo pareigų, reglamentavimo. Pavyzdžiui, valstybėms narėms turėtų būti palikta laisvė reglamentuoti, ar neatitikties atvejais vartotojas turi teisę atsakyti mokėti kainą ar jos dalį, kol prekiautojas neužtikrins skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties, ir ar prekiautojas turi teisę neišmokėti vartotojui priklausančios kompensacijos nutraukus sutartį, kol vartotojas neįvykdys pareigos pagal šią direktyvą grąžinti prekiautojui fizinę laikmeną;
- (16) valstybėms narėms taip pat turėtų būti palikta laisvė išplėsti šioje direktyvoje nustatytą taisyklių taikymą įtraukiant sutartis, kurioms netaikoma ši direktyva, arba kitaip reglamentuoti tokias sutartis. Pavyzdžiui, valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, ar išplėsti šioje direktyvoje vartotojams suteiktą apsaugą, ją taip pat taikant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra vartotojai šios direktyvos prasme, pavyzdžiui, nevyriausybinėms organizacijoms, startuoliams ar MVĮ;
- (17) termino „vartotojas“ apibrėžtis turėtų apimti fizinius asmenis, kurie vykdo su savo prekyba, verslu, amatu ar profesija nesusijusią veiklą. Tačiau dvejopos paskirties sutarčių atveju, kai sutartis sudaroma iš dalies asmens verslo ir iš dalies ne verslo tikslais, ir verslo tikslas yra ribotas tiek, kad nėra vyraujantis bendrame sutarties kontekste, valstybėms narėms taip pat reikėtų palikti teisę nuspręsti, ar ir kokiomis sąlygomis tą asmenį taip pat reikėtų laikyti vartotoju;
- (18) ši direktyva turėtų būti taikoma bet kuriai sutarčiai, pagal kurią prekiautojas teikia arba išpareigoja teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą vartotojui. Platformos paslaugos teikėjai galėtų būti laikomi prekiautojais pagal šią direktyvą, jei jie veiktų siekdami su savo pačių verslu susijusių tikslų kaip tiesioginis vartotojo sutarties partneris skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos teikimo tikslais. Valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, ar išplėsti šios direktyvos taisyklių taikymą ir jas taikyti platformos paslaugos teikėjams, kurie neatitinka reikalavimų, kad būtų laikomi prekiautojais pagal šią direktyvą;
- (19) šia direktyva turėtų būti sureguliuoti klausimai, susiję su įvairiomis skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų kategorijomis bei jų teikimu. Siekiant atsižvelgti į sparčius technologinius pokyčius ir užtikrinti, kad skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos sąvoka būtų pritaikyta atsižvelgiant į ateities iššūkius, ši direktyva turėtų apimti, *inter alia*, kompiuterines programas, taikomąsias programas, vaizdo rinkmenas, garso rinkmenas, muzikos rinkmenas, skaitmeninius žaidimus, e. knygas ar kitus e. leidinius, taip pat skaitmenines paslaugas, kurias teikiant būtų galimas duomenų kūrimas, tvarkymas, prieiga ar saugojimas skaitmenine forma, įskaitant programinę įrangą kaip paslaugą, pavyzdžiui, dalijimąsi vaizdo ir garso rinkmenomis ir kitą failų prieglobą, tekstų tvarkymą arba žaidimus debesijos kompiuterijos aplinkoje ir socialiniuose tinkluose. Kadangi yra daugybė būdų teikti skaitmeninį turinį arba skaitmenines paslaugas, pavyzdžiui, perduodant jį fiziniame laikmenoje, vartotojams atsisiunčiant jį į savo įrenginius, pasiekiant internetu, leidžiant pasinaudoti skaitmeninio turinio saugojimo galimybėmis arba galimybėmis naudotis socialiniais tinklais, ši direktyva turėtų būti taikoma nepriklausomai nuo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos perdavimui ar prieigos prie jų suteikimui naudojamos terpės. Vis dėlto, ši direktyva neturėtų būti taikoma interneto prieigos paslaugoms;

- (20) Ši direktyva ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 ⁽³⁾ turėtų viena kitą papildyti. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutartims taikomų reikalavimų, o Direktyvoje (ES) 2019/771 nustatomos taisyklės dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutartims taikomų reikalavimų. Todėl, siekiant patenkinti vartotojų lūkesčius ir užtikrinti aiškiai apibrėžtą ir paprastą teisės sistemą prekyautojams skaitmeniniu turiniu, ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma skaitmeniniam turiniui, kuris pateiktas, pavyzdžiui fizinėje laikmenoje, skaitmeniniuose vaizdo diskuose (DVD), kompaktiniuose diskuose (CD), USB atmintinėse ir atminties kortelėse, taip pat pačiai fizinė laikmenai, su sąlyga, kad fizinė laikmena naudojama tik siekiant pateikti skaitmeninį turinį. Vis dėlto, užuot taikius šios direktyvos nuostatas dėl prekyautojo pareigos pateikti turinį ar paslaugą ir vartotojo teisių gynimo priemonių nepateikimo atveju, su prekių teikimu susijusioms pareigoms ir teisių gynimo priemonėms nepateikimo atveju reikėtų taikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/83/ES ⁽⁴⁾. Be to, tokioms fizinėms laikmenoms ir jose pateiktam skaitmeniniam turiniui reikėtų toliau taikyti Direktyvos 2011/83/ES nuostatas dėl, pavyzdžiui, teisės atsisakyti sutarties ir sutarties, pagal kurią teikiamos prekės, pobūdžio. Ši direktyva taip pat nedaro poveikio platinimo teisei, taikytinai toms prekėms pagal autorių teisę;
- (21) Direktyva (ES) 2019/771 turėtų būti taikoma prekių, įskaitant skaitmeninių elementų turinčias prekes, pardavimo sutartims. Skaitmeninių elementų turinčių prekių sąvoka turėtų nurodyti prekes, į kurias įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga arba kurios yra su jais susietos taip, kad be to skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos prekės negalėtų atlikti savo funkcijų. Tuo būdu į prekes įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga arba su prekėmis taip tarpusavyje susietas turinys ar paslauga turėtų patekti į Direktyvos (ES) 2019/771 taikymo sritį, jei turinys ar paslauga teikiami su prekėmis, kuriomis taikoma pirkimo–pardavimo sutartis. Tai, ar įtraukto arba tarpusavyje susieto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties su pardavėju dalis, turėtų priklausyti nuo šios sutarties turinio. Tai turėtų būti taikoma įtrauktam arba tarpusavyje susietam skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms, kurių teikimas yra aiškiai reikalaujamas sutartimi. Taip pat turėtų būti įtrauktos tos pirkimo–pardavimo sutartys, kurios gali būti suprantamos kaip sutartys, apimančios konkretaus skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimą, nes toks turinys ar paslauga yra būdingi tokios pat rūšies prekėms ir vartotojas gali pagrįstai jų tikėtis, atsižvelgdamas į prekių pobūdį ir į bet kokius pardavėjo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinės dalyse, įskaitant gamintoją, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus. Jeigu, pavyzdžiui, išmanusis televizorius būtų reklamuojamas kaip turintis tam tikrą vaizdo taikomąją programą, ta vaizdo taikomoji programa būtų sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis. Tai turėtų būti taikoma nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga yra iš anksto įdiegti į pačią prekę, ar jie turi būti parsisiunčiami vėliau kitame įrenginyje ir yra tik tarpusavyje susieti su preke.

Pavyzdžiui, išmanusis telefonas galėtų būti su standartinė iš anksto įdiegta taikomąja programa, teikiama pagal pirkimo–pardavimo sutartį, pavyzdžiui, žadintuvo taikomoji programa arba fotoaparato taikomoji programa. Kitas pavyzdys galėtų būti išmanusis laikrodis. Tokiu atveju pats laikrodis būtų laikomas skaitmeninių elementų turinčia preke, kuri gali atlikti savo funkcijas tik su taikomąja programa, kuri teikiama pagal pirkimo–pardavimo sutartį, tačiau vartotojas turi ją parsisiųsti į išmanųjį telefoną; tuomet taikomoji programa būtų su juo tarpusavyje susietu skaitmeniniu elementu. Tai taip pat turėtų būti taikoma, jei įtrauktą arba tarpusavyje susietą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą teikia ne pats pardavėjas, bet jį teikia trečioji šalis pagal pirkimo–pardavimo sutartį. Siekiant išvengti netikrumo tiek prekyautojams, tiek vartotojams, esant abejonių dėl to, ar skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, turėtų būti taikoma Direktyva (ES) 2019/771. Be to, pardavėjo ir vartotojo dvišalių sutartinių santykių, kurie apima įtraukto arba tarpusavyje susieto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimą, nustatymui neturėtų daryti poveikio vien tai, kad vartotojas, norėdamas pasinaudoti skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga, turi sutikti su trečiosios šalies licencine sutartimi;

- (22) priešingai, jei įtrauktų ar tarpusavyje susietų skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nebuvimas netrukdo prekių naudoti pagal jų paskirtį arba jei vartotojas sudaro sutartį dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, kurie nėra skaitmeninių elementų turinčių prekių pirkimo–pardavimo sutarties dalis, teikimo, ta sutartis turėtų būti laikoma atskira nuo prekių pirkimo–pardavimo sutarties, netgi jei pardavėjas veiktų kaip tarpininkas tos antros sutarties su prekyautoju, kuris yra trečioji šalis, atžvilgiu ir galėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį. Pavyzdžiui, jei vartotojas iš taikomųjų programų parduotuvės į išmanųjį telefoną parsisiunčia žaidimo taikomąją

⁽³⁾ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 28).

⁽⁴⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

programą, žaidimo taikomosios programos teikimo sutartis yra atskira sutartis, o ne pačio išmaniojo telefono pirkimo-pardavimo sutartis. Todėl Direktyva (ES) 2019/771 turėtų būti taikoma tik pirkimo-pardavimo sutarčiai, susijusiai su išmaniuoju telefonu, o žaidimo taikomosios programos teikimui galėtų būti taikoma ši direktyva, jeigu yra įvykdytos šios direktyvos sąlygos. Kitas pavyzdys būtų atvejis, kai aiškiai susitariama, kad vartotojas perka išmanųjį telefoną be konkrečios operacinės sistemos, o vėliau vartotojas sudaro sutartį dėl operacinės sistemos teikimo su trečiaja šalimi. Tokiu atveju atskirai įsigytos operacinės sistemos tiekimas nebūtų sudedamoji pirkimo-pardavimo sutarties dalis ir dėl to jai nebūtų taikoma Direktyva (ES) 2019/771, bet jai galėtų būti taikoma ši direktyva, jeigu įvykdytos šios direktyvos sąlygos;

- (23) vartotojai, atsiskaitydami už įvairias prekes ar paslaugas, bendrojoje skaitmeninėje rinkoje naudoja skaitmeninius vertės atitikmenis, pavyzdžiui, elektroninius čekius ar e. kuponus. Tokie skaitmeniniai vertės atitikmenys tampa svarbūs skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo srityje, todėl turėtų būti laikomi mokėjimo būdu šios direktyvos prasme. Turėtų būti laikoma, kad skaitmeniniai vertės atitikmenys taip pat apima virtualiąsias valiutas tiek, kiek jos pripažįstamos pagal nacionalinę teisę. Diferenciacija pagal mokėjimo būdą galėtų lemti diskriminaciją ir verslo įmonės nepagrįstai paskatinti siekti teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą už skaitmeninius vertės atitikmenis. Tačiau skaitmeninių vertės atitikmenų paskirtis yra viena – tai yra mokėjimo būdas, pačių atitikmenų nereikėtų laikyti skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga šios direktyvos prasme;
- (24) skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos dažnai teikiami ir tuomet, kai vartotojas nemoka kainos, tačiau prekiautojui pateikia asmens duomenis. Tokie verslo modeliai įvairiomis formomis naudojami nemažoje rinkos dalyje. Visiškai pripažįstant, kad asmens duomenų apsauga yra pagrindinė teisė, ir kad todėl asmens duomenų negalima laikyti preke, ši direktyva turėtų užtikrinti, kad vartotojai esant tokiems verslo modeliams turėtų teisę pasinaudoti sutartinėmis teisių gynimo priemonėmis. Todėl ši direktyva turėtų būti taikoma sutartims, pagal kurias prekiautojas teikia arba įsipareigoja teikti skaitmeninį turinį arba skaitmeninę paslaugą vartotojui, o vartotojas pateikia ar įsipareigoja pateikti asmens duomenis. Asmens duomenis galėtų būti pateikti prekiautojui sutarties sudarymo metu arba vėliau, pavyzdžiui, kai vartotojas duoda sutikimą prekiautojui naudoti asmens duomenis, kuriuos vartotojas galėtų įkelti arba sukurti besinaudodamas skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga. Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisė numato išsamų duomenų tvarkymo teisinių pagrindų sąrašą. Ši direktyva turėtų būti taikoma bet kuriai sutarčiai, pagal kurią vartotojas pateikia arba įsipareigoja pateikti asmens duomenis prekiautojui. Pavyzdžiui, ši direktyva turėtų būti taikoma tais atvejais, kai vartotojas sukuria socialinių tinklų paskyrą ir pateikia vardą, pavardę ir el. pašto adresą, kurie naudojami kitais tikslais nei vien skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimas ar kitų nei teisinių reikalavimų laikymasis. Ji taip pat turėtų būti taikoma tada, kai vartotojas duoda sutikimą prekiautojui rinkodaros tikslais tvarkyti bet koki turinį, kuris yra asmens duomenys, pavyzdžiui, nuotraukos ar žinutės, kuriuos įkelia vartotojas. Vis dėlto, valstybės narės turėtų galėti laisvai nustatyti, ar įvykdyti sutarties sudarymo, egzistavimo ir galiojimo reikalavimai pagal nacionalinę teisę;
- (25) kai skaitmeninis turinys ir skaitmeninės paslaugos teikiami ne mainais už kainą, ši direktyva neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai prekiautojas asmens duomenis renka tik tam, kad teiktų skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą arba tik tam, kad įvykdytų teisinius reikalavimus. Tokios situacijos gali būti, pavyzdžiui, atvejai, kai pagal taikytinus įstatymus saugumo ir tapatybės nustatymo tikslais reikalaujama vartotojo registracijos. Ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai prekiautojas tik renka metaduomenis, pavyzdžiui, informaciją apie vartotojo įrenginį arba naršymo istoriją, išskyrus atvejus, kai tokia situacija pagal nacionalinę teisę laikoma sutartimi. Ši direktyva taip pat turėtų būti netaikoma tais atvejais, kai vartotojui, nesudariusiam sutarties su prekiautoju, reklama pateikiama vien tam, kad jis gautų prieigą prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos. Tačiau valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, ar išplėsti šios direktyvos taikymą ir ją taikyti tokiais atvejais, kurie nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį, arba kitaip reglamentuoti tokius atvejus;
- (26) ši direktyva turėtų būti taikoma skaitmeninio turinio, kuris yra pritaikytas konkrečioms vartotojo reikalavimams, įskaitant specialiai pritaikytą programinę įrangą, kūrimo sutartims. Ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma elektroninėms rinkmenoms, kurios yra reikalingos prekių trimačio spausdinimo srityje, tiek, kiek tokios rinkmenos atitinka skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų apibrėžtį šios direktyvos prasme. Tačiau šia direktyva neturėtų būti reglamentuojamos teisės ar pareigos, susijusios su prekėmis, pagamintomis naudojant trimačio spausdinimo technologiją;

- (27) atsižvelgiant į tai, kad ši direktyva turėtų būti taikoma sutartims, kurių objektas yra skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos teikimas vartotojui, ji neturėtų būti taikoma sutartims, kurių pagrindinis objektas yra profesionalių paslaugų teikimas, pavyzdžiui, vertimo paslaugos, architektūros paslaugos, teisinės paslaugos ar kitos profesionalaus konsultavimo paslaugos, kurias dažnai teikia asmeniškai pats prekiautojas, neatsižvelgiant į tai, ar prekiautojas naudoja skaitmenines priemones paslaugos rezultatui sukurti ar pateikti arba perduoti jį vartotojui. Ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma viešosioms paslaugoms, pavyzdžiui, socialinės apsaugos tarnybų ar viešųjų registrų teikiamoms paslaugoms, kai skaitmeninės priemonės naudojamos tik siekiant paslaugą perduoti vartotojui arba informuoti apie ją vartotoją. Be to, ši direktyva neturėtų būti taikoma autentiškiems dokumentams ir kitiems notarinės formos aktams, neatsižvelgiant į tai, ar jie sudaromi, užregistruojami, atgaminami ar perduodami skaitmeninėmis priemonėmis;
- (28) su numeriu nesiejamo asmenų tarpusavio ryšių paslaugų rinka, kuri neturi sąsajų su viešaisiais priskirtosios numeracijos ištekiais, sparčiai vystosi. Pastaraisiais metais, atsiradus naujoms internetu bendrauti tarpusavyje leidžiančioms skaitmeninėms paslaugoms, pavyzdžiui, internetinėms el. pašto ir internetinėms žinučių siuntimo paslaugoms, daugiau vartotojų ėmė jomis naudotis. Dėl tokiu priežasčių būtina užtikrinti veiksmingą vartotojų apsaugą tokių paslaugų srityje. Todėl ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma su numeriu nesiejamo asmenų tarpusavio ryšių paslaugoms;
- (29) ši direktyva neturėtų būti taikoma sveikatos priežiūrai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/24/ES⁽⁵⁾. Į šios direktyvos taikymo sritį neįtraukus „sveikatos priežiūros“ sąvokos, ši direktyva taip pat neturėtų būti taikoma bet kokiam skaitmeniniam turiniui arba skaitmeninei paslaugai, kurie yra medicinos prietaisas, kaip tai apibrėžta Tarybos direktyvoje 93/42/EEB⁽⁶⁾ ar 90/385/EEB⁽⁷⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/79/EB⁽⁸⁾, kai tokį medicinos prietaisą paskiria naudoti ar suteikia sveikatos priežiūros specialistas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/24/ES. Tačiau ši direktyva turėtų būti taikoma bet kokiam skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninei paslaugai, kurie yra medicinos prietaisas, pavyzdžiui, sveikatos sistemos taikomosios programos, kurias vartotojas gali gauti, nors sveikatos priežiūros specialistas nėra jų paskyręs ar suteikęs;
- (30) Sąjungos teisėje finansinių paslaugų srityje, nustatyta nemažai vartotojų apsaugos taisyklių. Finansinės paslaugos, kaip tai apibrėžta tam sektoriui taikytinoje teisėje, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/65/EB⁽⁹⁾, taip pat apima skaitmeninį turinį arba skaitmenines paslaugas, susijusias su finansinėmis paslaugomis arba suteikiančiomis prieigą prie jų, todėl jiems taikoma Sąjungos teisėje finansinių paslaugų srityje numatyta apsauga. Todėl sutartys, susijusios su skaitmeniniu turiniu arba skaitmeninėmis paslaugomis, kurie sudaro finansinę paslaugą, neturėtų būti įtrauktos į šios direktyvos taikymo sritį;
- (31) ši direktyva neturėtų būti taikoma skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninei paslaugai, kuris (-i) plačiąjai visuomenei teikiamas (-a) kaip meno pasirodymo ar kito renginio dalis, pavyzdžiui, kaip skaitmeninė kinematografijos projekcija arba audiovizualinis teatro spektaklis. Vis dėlto, ši direktyva turėtų būti taikoma, jei skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiamas (-a) plačiąjai visuomenei perduodant signalus, pavyzdžiui, teikiant skaitmeninės televizijos paslaugas;
- (32) nemokama ir atviroji programinė įranga, kai atvirai dalijamasi kodu, o vartotojai gali nemokamai gauti, naudotis, keisti ir savo ruožtu platinti programinę įrangą ar pakeistas jos versijas, gali padėti skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų rinkoje plėtoti mokslinius tyrimus ir inovacijas. Kad nebūtų sudaryta kliūčių tokiems rinkos pokyčiams, ši direktyva neturėtų būti taikoma nemokamai ir atvirajai programinei įrangai, jeigu ji teikiama ne už kainą, o vartotojų asmens duomenys naudojami tik siekiant pagerinti programinės įrangos saugumą, suderinamumą ar sąveikumą;

⁽⁵⁾ 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (OL L 88, 2011 4 4, p. 45).

⁽⁶⁾ 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 93/42/EEB dėl medicinos prietaisų (OL L 169, 1993 7 12, p. 1).

⁽⁷⁾ 1990 m. birželio 20 d. Tarybos direktyva 90/385/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių aktyviuosius implantuojamus medicinos prietaisus, suderinimo (OL L 189, 1990 7 20, p. 17).

⁽⁸⁾ 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/79/EB dėl *in vitro* diagnostikos medicinos prietaisų (OL L 331, 1998 12 7, p. 1).

⁽⁹⁾ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).

- (33) skaitmeninis turinys arba skaitmeninės paslaugos dažnai teikiamos kartu su prekių arba kitų paslaugų teikimu ir siūlomos vartotojui pagal tą pačią sutartį, apimančią įvairių elementų paketą, pavyzdžiui, skaitmeninės televizijos paslaugų teikimą ir elektroninės įrangos įsigijimą. Tokiais atvejais vartotojo ir prekiautojo sudaroma sutartis apima ne tik sutarties dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo elementus, bet ir kitų tipų sutarčių, pavyzdžiui, prekių pirkimo-pardavimo ar paslaugų sutarčių, elementus. Ši direktyva turėtų būti taikoma tik tiems visos sutarties elementams, kuriuos sudaro skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimas. Kiti sutarties elementai turėtų būti reglamentuojami taisyklėmis, kurios toms sutartims taikomos pagal nacionalinę teisę, arba, jei taikytina, kitą Sąjungos teisę, reglamentuojančią konkretų sektorių ar dalyką. Be to, bet kokių poveikių, kurių vieno paketo sutarties elemento nutraukimas galėtų turėti kitiems to paketo sutarties elementams, turėtų reglamentuoti nacionalinė teisė. Vis dėlto, siekiant užtikrinti nuoseklumą su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1972⁽¹⁰⁾ konkrečiam sektoriui taikomomis nuostatomis, kuriomis reglamentuojamos paketo sutartys, kai prekiautojas siūlo tos direktyvos prasme skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą kartu su numeriu siejamo asmenų tarpusavio ryšių paslauga arba interneto prieigos paslauga, šios direktyvos nuostatos dėl skaitmeninio turinio keitimo neturėtų būti taikomos paketo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos elementui. Vietoj to, visiems paketo elementams turėtų būti taikomos atitinkamos Direktyvos (ES) 2018/1972 nuostatos, įskaitant skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą;
- (34) šios direktyvos nuostatos dėl paketo sutarčių turėtų būti taikomos tik tais atvejais, kai tas pats prekiautojas tam pačiam vartotojui pagal vieną sutartį siūlo įvairius paketo elementus. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinei teisei, reglamentuojančiai: sąlygas, kuriomis sutartis dėl skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų teikimo, kurią vartotojas sudarė su tuo pačiu ar kitu prekiautoju, gali būti laikoma susijusia su kita sutartimi arba ją papildančia, teisių gynimo priemonėms, kuriomis galima pasinaudoti pagal kiekvieną sutartį, arba poveikiui, kurį vienos sutarties nutraukimas turėtų kitai sutarčiai;
- (35) komercinei veiklai, kai skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų pasiūlymai teikiami kartu teikiant prekes ar kitas paslaugas, taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB⁽¹¹⁾ dėl nesąžiningos komercinės veiklos įmonių santykiuose su vartotojais vidaus rinkoje. Direktyva 2005/29/EB nedraudžia tokio paslaugų ir turinio jungimo. Tačiau draudžiama tai daryti tais atvejais, kai tokia veikla laikoma nesąžininga, konkrečiai įvertinus kiekvieną atvejį, vadovaujantis toje direktyvoje nustatytais kriterijais. Sąjungos konkurencijos teisė taip pat numato galimybę kovoti su siejimo ir jungimo veikla, kai ji daro poveikį konkurencijai ir kenkia vartotojams;
- (36) ši direktyva neturėtų daryti poveikio kitai Sąjungos teisei, reglamentuojančiai konkretų sektorių ar dalyką, pavyzdžiui, telekomunikacijas, e. prekybą ir vartotojų apsaugą. Direktyva taip pat neturėtų daryti poveikio Sąjungos ir nacionalinės teisei dėl autorių teisių ir gretutinių teisių, įskaitant internetinių turinio paslaugų perkeliamumą;
- (37) į šios direktyvos taikymo sritį patenkančios veiklos vykdymas galėtų apimti asmens duomenų tvarkymą. Sąjungos teisėje numatyta išsami asmens duomenų apsaugos sistema. Visų pirma, ši direktyva nedaro poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2016/679⁽¹²⁾ ir Direktyvai 2002/58/EB⁽¹³⁾. Ta sistema taikoma bet kokiems asmens duomenims, tvarkomiems sutarčių, kurioms taikoma ši direktyva, kontekste. Taigi, asmens duomenys turėtų būti renkami ar kitaip tvarkomi tik pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Direktyvą 2002/58/EB. Tuo atveju, jeigu ši direktyva prieštarauja Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisei, viršenybę turėtų pastaroji;

⁽¹⁰⁾ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (OL L 321, 2018 12 17, p. 36).

⁽¹¹⁾ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 „Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“ (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

⁽¹²⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽¹³⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

- (38) šia direktyva nereikėtų reglamentuoti teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlygų, nes šis klausimas reglamentuojamas, visų pirma Reglamentu (ES) 2016/679. Dėl to bet koks asmens duomenų tvarkymas, susijęs su sutartimi, kuriai taikoma ši direktyva, yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis atitinka Reglamento (ES) 2016/679 nuostatas dėl asmens duomenų tvarkymo teisinių pagrindų. Kai asmens duomenų tvarkymas yra grindžiamas sutikimu, visų pirma pagal Reglamento (ES) 2016/679 6 straipsnio 1 dalies a punktą, taikomos konkrečios to reglamento nuostatos, įskaitant jo nuostatas dėl taikytinų sąlygų, siekiant nustatyti, ar sutikimas yra duotas laisva valia. Ši direktyva neturėtų reglamentuoti duoto sutikimo galiojimo. Reglamente (ES) 2016/679 taip pat yra įtvirtintos išsamios teisės, susijusios su duomenų ištrynimu ir duomenų perkeliamumu. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio toms teisėms, kurios taikomos bet kokiems asmens duomenims, kuriuos vartotojas pateikė prekiautojui arba kuriuos prekiautojas surinko, kiek tai susiję su bet kokiomis sutartimis, patenkančiomis į šios direktyvos taikymo sritį, ir kai vartotojas nutraukia sutartį pagal šią direktyvą;
- (39) teisė ištrinti duomenis ir vartotojo teisė atšaukti sutikimą dėl asmens duomenų tvarkymo turėtų būti visapusiškai taikomos ir tada, kai tai susiję su sutartimis, kurioms taikoma ši direktyva. Vartotojo teisė nutraukti sutartį pagal šią direktyvą neturėtų daryti poveikio vartotojo teisei pagal Reglamentą (ES) 2016/679 atšaukti duotą sutikimą dėl vartotojo asmens duomenų tvarkymo;
- (40) ši direktyva neturėtų reglamentuoti pasekmių sutartims, kurioms taikoma ši direktyva, jei vartotojas atšaukia sutikimą dėl vartotojo asmens duomenų tvarkymo. Tokių pasekmių reglamentavimas turėtų išlikti nacionalinės teisės dalyku;
- (41) yra įvairių būdų prekiautojui teikti skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas vartotojams. Derėtų nustatyti paprastas ir aiškias taisykles, susijusias su tos pagrindinės prekiautojo sutartinės pareigos įvykdymo būdais ir laiku, pateikiant vartotojui skaitmeninį turinį arba skaitmeninę paslaugą naudotis arba suteikiant prieigą prie jų. Reikėtų laikyti, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga pateikiami vartotojui naudotis arba jam suteikiama prieiga prie jų, jei skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga ar bet kokia naudojimuosi ar atsisiuntimui tinkama priemonė pasiekė vartotojo erdvę ir prekiautojas neturi imtis jokių kitų veiksmų, kad vartotojas galėtų naudotis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga pagal sutartį. Atsižvelgiant į tai, kad prekiautojas iš esmės nėra atsakingas už trečiosios šalies, kuri eksploatuoja fizinį ar virtualų įrenginį, pavyzdžiui, elektroninę platformą arba debesijos duomenų saugyklą, kuri vartotojas pasirinko skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninei paslaugai gauti arba saugoti, veiksmus ar neveikimą, turėtų pakakti, kad prekiautojas pateiktų skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą tai trečiajai šaliai. Tačiau fizinis arba virtualus įrenginys negali būti laikomas pasirinktu vartotojo, jei jis yra kontroliuojamas prekiautojo arba pagal sutartį yra susijęs su prekiautoju, taip pat, jeigu vartotojas pasirinko tą fizinį arba virtualų įrenginį skaitmeniniam turiniui arba skaitmeninei paslaugai gauti, tačiau tai buvo vienintelis prekiautojo pasiūlytas būdas skaitmeniniam turiniui arba skaitmeninei paslaugai arba prieigai prie jų gauti.

Tais atvejais, kai fizinis arba virtualus įrenginys negali būti laikomas pasirinktu vartotojo, laikoma, kad prekiautojo pareiga teikti skaitmeninį turinį arba skaitmeninę paslaugą neįvykdoma, jei skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga pateikiami į fizinį ar virtualų įrenginį, tačiau vartotojas negali gauti skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos arba prieigos prie jų, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Tais atvejais vartotojas turėtų turėti galimybę pasinaudoti tokiais pačiomis teisių gynimo priemonėmis, kurios būtų taikomos, jei prekiautojas nebūtų pateikęs skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos. Kalbant apie teikimo laiką, atsižvelgiant į rinkos praktiką ir technines galimybes, taip pat siekiant suteikti tam tikro lygio lankstumo, skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turėtų būti pateikiami nepagrįstai nedelsiant, nebent šalys nuspręstų susitarti kitaip, kad būtų galima užtikrinti kitokius teikimo modelius;

- (42) skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga turėtų atitikti reikalavimus, dėl kurių prekiautojas ir vartotojas susitarė sutartyje. Visų pirma, skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turi atitikti aprašymą, kiekį, pavyzdžiui, muzikos rinkmenų skaičių, kuriomis galima naudotis, kokybę, pavyzdžiui, vaizdo raišką, kalbą ir versiją, dėl kurių susitarta sutartyje. Taip pat turėtų būti užtikrinti saugumas, veiksmingumas, suderinamumas, sąveikumas ir kitos ypatybės, kaip reikalaujama pagal sutartį. Sutarties reikalavimai turėtų apimti reikalavimus, susijusius su iki sutarties sudarymo pateiktina informacija, kuri pagal Direktyvą 2011/83/ES yra neatskiriama sutarties dalis. Tie reikalavimai taip pat galėtų būti nustatyti susitarime dėl paslaugų lygio, kai, vadovaujantis taikoma nacionaline teise, tokio tipo susitarimas yra vartotojo ir prekiautojo sutartinių santykių dalis;

- (43) funkcionalumo sąvoka turėtų būti suprantama kaip reiškianti skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos naudojimo būdus. Pavyzdžiui, kokių nors techninių apribojimų buvimas arba nebuvimas, pavyzdžiui, apsaugos taikant skaitmeninių teisių valdymo arba regioninio kodavimo mechanizmus, galėtų daryti poveikį skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos gebėjimui vykdyti visas savo funkcijas, susijusias su jų tikslu. Sąveikumo sąvoka nurodo, ar ir kokia apimtimi skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga gali veikti naudojant nuo aparatinės ar programinės įrangos besiskiriančią aparatinę ar programinę įrangą, kuri paprastai naudojama tos pačios rūšies skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms. Sėkmingas veikimas galėtų apimti, pavyzdžiui, skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos gebėjimą keistis informacija su tokia kita programine ar aparatine įranga ir naudoti informaciją, kuria keičiamasi;
- (44) atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninis turinys ir skaitmeninės paslaugos nuolat vystosi, prekiautojai gali susitarti su vartotojais teikti naujinius ir ypatybes jiems atsiradus. Todėl skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos atitiktis taip pat turėtų būti vertinama atsižvelgiant į tai, ar skaitmeninis turinys arba paslauga yra naujinami taip, kaip numatyta sutartyje. Naujinių, dėl kurių susitarta sutartyje, nesuteikimas turėtų būti laikomas skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos atitikties trūkumu. Be to, naujiniai su trūkumais arba nebaigti naujiniai taip pat turėtų būti laikomi skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties trūkumu, atsižvelgiant į tai, kad tokie naujiniai nėra pateikti taip, kaip numatyta sutartyje;
- (45) siekiant užtikrinti atitiktį ir užtikrinti tai, kad vartotojai galėtų naudotis savo teisėmis, pavyzdžiui, tais atvejais, kai sutartyje nustatyti itin žemi standartai, skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga ne tik turėtų įvykdyti subjektyviuosius atitikties reikalavimus, bet ir šioje direktyvoje nustatytus objektyviuosius atitikties reikalavimus. Atitiktis turėtų būti vertinama, *inter alia*, nagrinėjant paskirti, kuriai paprastai būtų naudojamos tos pačios rūšies skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į kokybės ir veikimo savybes, kuriomis paprastai pasižymi tokios pat rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pobūdį ir į bet kokius prekiautojo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinėse dalyse, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus apie skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos ypatumus;
- (46) protingumo standartas, susijęs su bet kokiomis šioje direktyvoje pateikiamomis nuorodomis į tai, ko gali pagrįstai tikėtis asmuo, turėtų būti vertinamas objektyviai, atsižvelgiant į skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos pobūdį ir paskirtį, atvejo aplinkybes ir dalyvaujančių šalių naudojimo įpročius ir praktiką. Visų pirma, turėtų būti objektyviai nustatyta, kas yra laikoma pagrįstu laikotarpiu, per kurį būtų užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, atsižvelgiant į neatitikties pobūdį;
- (47) per laikotarpį, kurio pagrįstai galėtų tikėtis vartotojas, prekiautojas turėtų pateikti vartotojui naujinius, įskaitant saugumo naujinius, kad būtų išlaikyta skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos atitiktis ir užtikrintas saugumas. Pavyzdžiui, kalbant apie skaitmeninį turinį ar skaitmenines paslaugas, kurių paskirtis laiko atžvilgiu yra ribota, pareiga teikti naujinius turėtų būti apribota tuo laiku, o kitų rūšių skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atveju laikotarpis, per kurį vartotojui turėtų būti pateikti naujiniai, galėtų būti toks pat, kaip ir atsakomybės taikymo laikotarpis neatitikties atveju, arba galėtų būti ilgesnis už tą laikotarpį; taip galėtų būti ypač tuomet, kai kalbama apie saugumo naujinius. Vartotojas turėtų galėti laisvai pasirinkti, ar įdiegti pateiktus naujinius. Tačiau tais atvejais, kai vartotojas nusprendžia neįdiegti naujinių, jis neturėtų tikėtis, kad ir toliau bus užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis. Prekiautojas turėtų informuoti vartotoją apie tai, kad vartotojo sprendimas neįdiegti naujinių, kurie yra būtini siekiant užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, įskaitant saugumo naujinius, turės įtakos prekiautojo atsakomybei už tą skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos savybių atitiktį, kurių atitiktį ketinama toliau užtikrinti naujiniais. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio pareigoms teikti saugumo naujinius, kaip nustatyta Sąjungos teisėje ar nacionalinėje teisėje;
- (48) asmens duomenų tvarkymui tuomet, kai tai susiję su bet kokiomis į šios direktyvos taikymo sritį patenkančiomis sutartimis, turėtų būti visapusiškai taikomas Reglamentas (ES) 2016/679 ar bet kokia kita Sąjungos duomenų apsaugos teisė. Be to, ši direktyva neturėtų daryti poveikio teisėms, pareigoms ir nesutartinėms teisių gynimo priemonėms, numatytoms pagal Reglamentą (ES) 2016/679. Atsižvelgiant į atvejo aplinkybes gali būti taip pat laikoma, kad faktai, dėl kurių neužtikrinama atitiktis Reglamente (ES) 2016/679 numatytiems reikalavimams, įskaitant pagrindinius principus, pavyzdžiui, reikalavimus dėl duomenų kiekio mažinimo, pritaikytosios duomenų apsaugos ir standartizuotosios duomenų apsaugos, yra skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos

neatitiktis šioje direktyvoje numatytiems subjektyviesiems ar objektyviesiems atitikties kriterijams. Pirmas pavyzdys galėtų būti, kai prekyautojas aiškiai prisiima pareigą pagal sutartį ar sutartį galima aiškinti tuo būdu, ir tai taip pat susiję su prekyautojo pareigomis pagal Reglamentą (ES) 2016/679. Tuo atveju leidžiama, kad toks sutartinis išsipareigojimas gali tapti subjektyviųjų atitikties reikalavimų dalimi. Antras pavyzdys galėtų būti situacijos, kai dėl pareigų pagal Reglamentą (ES) 2016/679 nevykdymo tuo pačiu metu galėtų būti neįmanoma naudoti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pagal numatytą paskirtį, todėl tokia padėtis būtų laikoma neatitiktimi objektyviesiems atitikties reikalavimams, pagal kuriuos reikalaujama, kad skaitmeninis turinys ar paslauga būtų tinkami naudoti pagal paskirtį, kuriai būtų paprastai naudojami tos pačios rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga.

Ši padėtis susiklostytų tada, jei, pavyzdžiui, duomenų šifravimo programinės įrangos prekyautojas netaikytų tinkamų priemonių, kurias reikalaujama taikyti pagal Reglamentą (ES) 2016/679, siekiant užtikrinti, kad pritaikytieji asmens duomenys nebūtų atskleidžiami leidimo neturintiems gavėjams, todėl nebūtų galima naudoti šifravimo programinės įrangos pagal numatytą tikslą – saugiam vartotojo atliekamam duomenų perdavimui numatytam gavėjui. Galiausiai, galėtų pasitaikyti atveju, kai prekyautojo pareigų pagal Reglamentą (ES) 2016/679 nevykdymas taip pat gali būti laikomas skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktimi objektyviam atitikties reikalavimui, pagal kurį reikalaujama, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turėtų savybių, kurios yra įprastos tos pačios rūšies skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis. Pavyzdžiui, jei internetinės pirkimo taikomosios programos prekyautojas nesiima Reglamente (ES) 2016/679 numatytų priemonių, kad užtikrintų vartotojų asmens duomenų tvarkymo saugumą, ir dėl to vartotojo kreditinės kortelės informacija patenka kenkimo ar šnipinėjimo programinei įrangai, tas priemonių nesiėmimas taip pat laikomas skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktimi šios direktyvos prasme, nes vartotojas pagrįstai tikėtusi, kad šios rūšies taikomoji programa paprastai turėtų turėti savybių, kurios neleidžia atskleisti mokėjimo informacijos. Tais atvejais, kai dėl faktų, dėl kurių atsiranda neatitiktis reikalavimams pagal Reglamentą (ES) 2016/679, taip pat laikoma, kad yra skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktis šioje direktyvoje numatytiems subjektyviesiems ar objektyviesiems atitikties reikalavimams, vartotojas turėtų turėti teisę pasinaudoti šioje direktyvoje numatytais teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, nebent sutartis jau būtų negaliojanti arba ji galėtų tapti negaliojančia pagal nacionalinę teisę;

- (49) siekiant užtikrinti pakankamai lankstumo, šalys turėtų galėti nukrypti nuo objektyviųjų atitikties reikalavimų. Toks nukrypimas turėtų būti galimas tik tuo atveju, jei vartotojas apie tai buvo konkrečiai informuotas ir jei vartotojas su tuo sutinka tai pažymėdamas atskirai nuo kitų pareiškimų ar susitarimų bei aktyviai ir nedviprasmiškai pademonstruodamas šį sutikimą savo veiksmais. Pavyzdžiui, gali būti laikoma, kad abi sąlygos įvykdomos pažymint langelį, paspaudžiant mygtuką ar aktyvuojant panašią funkciją;
- (50) taikydami šios direktyvos taisykles, prekyautojai turėtų taikyti standartus, atvirąsias technines specifikacijas, gerąją praktiką ir elgesio kodeksus, įskaitant tuos, kurie susiję su įprastai naudojamu kompiuterio skaitomu formatu, vartotojo besinaudojant skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga pateiktam ar sukurtam turiniui, kuris nėra asmens duomenys, atkurti, taip pat įskaitant tuos, kurie susiję su informacijos sistemų ar skaitmeninės aplinkos saugumu, nesvarbu, ar jie būtų nustatyti tarptautiniu lygmeniu, Sąjungos lygmeniu, ar konkretaus pramonės sektoriaus lygmeniu. Šiomis aplinkybėmis Komisija galėtų paraginti prekybos asociacijas ir kitas atstovaujamas organizacijas kurti tarptautinius ir Sąjungos standartus bei parengti elgesio kodeksą, kuris padėtų vienodai įgyvendinti šią direktyvą;
- (51) daugelio rūšių skaitmeninis turinys arba skaitmeninės paslaugos yra nuolat teikiami tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui, prieiga prie debesijos paslaugų. Todėl būtina užtikrinti skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos atitiktį visą sutarties galiojimo laikotarpį. Trumpalaikiai skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos tiekimo nutrūkimai turėtų būti laikomi neatitikties atvejais, jei tų nutraukimų poveikis yra didesnis už nereikšmingą arba kartojasi. Be to, kadangi skaitmeninis turinys ir skaitmeninės paslaugos dažnai tobulėja, visų pirma dėl naujinimų, vartotojui turėtų būti pateikta pati naujausia skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos versija, priinama sutarties sudarymo metu, nebent šalys susitarė kitaip;
- (52) kad skaitmeninis turinys ir skaitmeninė paslauga tinkamai veiktų, jie turi būti teisingai integruoti į vartotojo aparatinės įrangos ir programinės įrangos aplinką. Jeigu skaitmeninio turinio arba skaitmeninės aplinkos neatitiktį lemia netinkamas integravimas, turėtų būti laikoma, kad yra paties skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos neatitiktis, kai juos integravo prekyautojas arba skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga buvo integruoti jam kontroliuojant, arba vartotojas juos integravo pagal prekyautojo integravimo instrukcijas ir netinkamą integravimą lėmė reikalaujamų integravimo instrukcijų trūkumai, pavyzdžiui, integravimo instrukcijų neužbaigtumas ar neaiškumas, dėl kurių vidutiniam vartotojui tampa sudėtinga jas naudoti;

- (53) vartotojo naudojimas skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga pagal šią direktyvą galėtų būti ribojamas dėl intelektinės nuosavybės teisių turėtojo pagal intelektinės nuosavybės teisę nustatytų apribojimų. Tokie apribojimai gali atsirasti dėl galutinio vartotojo licencinės sutarties, pagal kurią vartotojui teikiamas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga. Taip gali atsitikti, kai, pavyzdžiui, galutinio vartotojo licencinėje sutartyje vartotojui draudžiama naudotis tam tikromis savybėmis, susijusiomis su skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos funkcionalumu. Toks apribojimas galėtų pažeisti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos šioje direktyvoje nustatytus objektyviuosius atitikties reikalavimus, jei jie susiję su savybėmis, kuriomis paprastai pasižymi tos pačios rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos ir kurių gali pagrįstai tikėtis vartotojas. Tokiais atvejais vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti šioje direktyvoje numatytomis teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą pateikusių prekiautojų atžvilgiu. Prekiautojas tokios atsakomybės turėtų galėti išvengti tik tuomet, jei jis įvykdo nukrypimo nuo šioje direktyvoje nustatytų objektyviųjų atitikties reikalavimų sąlygas, t. y. jei prekiautojas prieš sutarties sudarymą atskirai informuoja vartotoją, kad tam tikra skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos charakteristika nukrypsta nuo objektyviųjų atitikties reikalavimų, ir vartotojas aiškiai ir atskirai sutiko su tuo nukrypimu;
- (54) teisiniai trūkumai yra skaitmeniniam turiniui arba skaitmeninėms paslaugoms, kuriems taikomos intelektinės nuosavybės teisės, ypač svarbi problema. Vartotojo naudojimas skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga pagal šią direktyvą galėtų būti apribotas dėl trečiosios šalies teisių pažeidimo. Toks pažeidimas galėtų sutrukdyti vartotojui naudotis skaitmeniu turiniu ar skaitmenine paslauga arba kai kuriomis jų savybėmis, pavyzdžiui kai vartotojas visiškai negali gauti prieigos prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba kai vartotojas negali teisėtai gauti prieigos prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos. Taip gali atsitikti dėl to, kad trečioji šalis teisėtai priverčia prekiautoją nebepažeidinėti tų teisių ir nebesiūlyti atitinkamo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba vartotojas negali naudoti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nepažeisdamas teisės. Trečiosios šalies teisių pažeidimo atveju, kai nustatomas apribojimas, dėl kurio užkertamas kelias naudotis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga arba ribojamas naudojimas jais, laikantis subjektyviųjų ir objektyviųjų atitikties reikalavimų, vartotojas turėtų turėti teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, nebent nacionalinėje teisėje būtų numatyta niekinės arba nugincijamos sutarties galimybė, pavyzdžiui, dėl teisinės garantijos nuo nusavinimo pažeidimo;
- (55) prekiautojas turėtų būti atsakingas vartotojui už skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitikties atvejus ir skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nesuteikimą. Atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos vartotojams gali būti teikiami įvykdant vienkartinį ar daugiau atskirų teikimo veiksmų ar nuolat per tam tikrą laikotarpį, tinkama, kad atitinkamas laikotarpis, nustatant skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, būtų nustatomas atsižvelgiant į tas įvairias teikimo rūšis;
- (56) skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos gali būti vartotojams teikiami įvykdant vienkartinį teikimo veiksmą tais atvejais, kai, pavyzdžiui, vartotojai parsišūsdina e. knygą ir ją išsaugo savo asmeniniame įrenginyje. Be to, teikimą gali sudaryti tokių atskirų veiksmų seka, pavyzdžiui, kai vartotojai gauna saitą, kurį naudodami jie gali parsišūsdinti po naują e. knygą kiekvieną savaitę. Skiriamasis šios kategorijos skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos požymis yra tas, kad vartotojai turi galimybę neterminuotą laiką gauti prieigą prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos ir jais naudotis. Tokiais atvejais skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis turėtų būti vertinama teikimo metu, todėl prekiautojas turėtų atsakyti tik už tą neatitiktį, kurios esama vienkartinio teikimo veiksmo ar kiekvieno atskiro teikimo veiksmo vykdymo momentu. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, prekiautojai ir vartotojai turėtų galėti pasikliauti suderintu minimaliu laikotarpiu, per kurį prekiautojas turėtų būti laikomas atsakingu už neatitiktį. Kalbant apie sutartis, kuriomis remiantis vienkartinio teikimo veiksmu ar atskirų teikimo veiksmų seka teikiami skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad prekiautojai būtų atsakingi bent dvejų metų laikotarpį nuo teikimo momento, jei pagal atitinkamą nacionalinę teisę prekiautojas yra atsakingas tik už bet kokią neatitiktį, kuri paaiškėja per tam tikrą laikotarpį po teikimo;
- (57) skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos taip pat galėtų būti teikiami vartotojams nuolat per tam tikrą laikotarpį. Tęstinis teikimas gali apimti atvejus, kai prekiautojas suteikia vartotojams galimybę naudotis skaitmenine paslauga nustatytą ar neribotą laikotarpį, kaip antai, dvejų metų trukmės debesijos paslaugų sutarties laikotarpis ar narystė neribotą laikotarpį socialinio tinklo platformoje. Skiriamasis šios kategorijos požymis yra tai, kad skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga vartotojams pateikiami naudotis arba yra prieinami tik nustatytos trukmės sutarties galiojimo laikotarpiu arba tiek, kiek galioja neterminuota sutartis. Todėl pagrįsta manyti,

kad tokiems atvejais prekiautojas turėtų atsakyti tik už tą neatitiktį, kurios esama tuo laikotarpiu. Tęstinio teikimo ypatumai nebūtinai reiškia ilgalaikį teikimą. Vaizdo klipo transliacijos internetu atvejais turėtų būti laikomi tęstiniu teikimu per tam tikrą laikotarpį, neatsižvelgiant į faktinę garso ir vaizdo rinkmenos trukmę. Atvejais, kai konkretūs skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos elementai per nustatytą sutarties galiojimo laikotarpį arba tol, kol galioja neterminuota sutartis, pateikiami naudotis periodiškai arba keliais etapais, taip pat turėtų būti laikomi nuolatinio tiekimo per tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui, kai sutartyje nustatyta, kad antivirusinės programinės įrangos kopija gali būti naudojama vienus metus ir bus automatiškai naujinama šio laikotarpio kiekvieno mėnesio pirmą dieną, arba kad prekiautojas pateiks naujinius, kai tik sukuriama naujos skaitmeninio žaidimo savybės, ir skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga bus pateikiami naudotis arba prieinami vartotojams tik per nustatytą sutarties galiojimo laikotarpį arba tol, kol galioja neterminuota sutartis;

- (58) valstybės narės turėtų galėti laisvai reglamentuoti nacionalinius senaties terminus. Tačiau tokiems senaties terminais neturėtų būti užkirstas kelias vartotojams naudotis savo teisėmis tuo laikotarpiu, kuriuo prekiautojas yra atsakingas už neatitiktį. Taigi, nors šia direktyva neturėtų būti suderinama nacionalinių senaties terminų pradžia, vis dėlto ja turėtų būti užtikrinta, kad tokie laikotarpiai vartotojams vis tiek suteiktų galimybę naudotis teisių gynimo priemonėmis neatitikties atvejais, paaiškėjusiais bent jau per laikotarpį, kuriuo prekiautojas yra atsakingas už neatitiktį;
- (59) dėl skaitmeninio turinio ir skaitmeninės paslaugos ypatingo pobūdžio ir didelio sudėtingumo, taip pat didesnio prekiautojo informuotumo, geresnių jo žinių ir patirties, techninės informacijos ir galimybės naudotis aukštesiomis technologijomis prekiautojas gali geriau nei vartotojas žinoti, kodėl skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga nėra teikiama arba neužtikrinama atitiktis. Tikėtina, kad prekiautojas taip pat gali geriau įvertinti, ar skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga nepateikta ar jų neatitiktis atsirado dėl vartotojo skaitmeninės aplinkos nesuderinamumo su techniniais skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos reikalavimais. Todėl kilus ginčui, nors vartotojas turėtų įrodyti, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga neatitinka reikalavimų, vartotojas neturėtų įrodyti, kad neatitiktis buvo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo metu arba, jei vykdomas nuolatinis teikimas, sutarties galiojimo laikotarpiu.

Vietoj to prekiautojas turėtų įrodyti, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga tuo metu ar tuo laikotarpiu atitiko reikalavimus. Ta pareiga įrodyti neatitiktį, apie kurią sužinota per vienus metus nuo teikimo momento, kai sutartyje numatyti vienkartinis teikimo veiksmas ar atskirų teikimo veiksmų seka, arba sutarties galiojimo laikotarpiu, kai sutartyje numatytas nuolatinis teikimas per tam tikrą laikotarpį, turėtų būti nustatyta pardavėjui. Vis dėlto, tais atvejais, kai prekiautojas įrodo, kad vartotojo skaitmeninė aplinka nesuderinama su techniniais reikalavimais, apie kuriuos prekiautojas prieš sudarant sutartį informavo vartotoją aiškiai ir suprantamai, vartotojui turėtų būti nustatyta pareiga įrodyti, kad skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktis buvo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo metu, jei sutartyje numatytas vienkartinis teikimo veiksmas ar atskirų teikimo veiksmų seka, arba, jei sutartyje numatytas nuolatinis teikimas per tam tikrą laikotarpį – sutarties galiojimo laikotarpiu;

- (60) nedarant poveikio vartotojo pagrindinei teisei į privataus gyvenimo apsaugą, įskaitant susirašinėjimo slaptumą, ir į vartotojo asmens duomenų apsaugą, vartotojas turėtų bendradarbiauti su prekiautoju, kad prekiautojas, naudodamas vartotojui mažiausiai suvaržymų sukeliančias technines priemones, galėtų išsiaiškinti, ar neatitiktį lemia vartotojo skaitmeninė aplinka. Tai dažnai galima padaryti, pavyzdžiui, prekiautojui pateikiant automatiškai sukurtas incidentų ataskaitas arba išsamius vartotojo interneto ryšio duomenis. Tik išimtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, kai, nepaisant to, kad buvo panaudotos visos kitos priemonės, nieko kito nebeįmanoma padaryti, vartotojams gali pririnkti leisti virtualiai prisijungti prie jų skaitmeninės aplinkos. Vis dėlto, tais atvejais, kai vartotojas nebendradarbiauja su prekiautoju ir jei vartotojas buvo informuotas apie nebendradarbiavimo pasekmes, vartotojas turėtų įrodyti ne tik skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį, bet ir tai, kad skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktis buvo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo metu, jei sutartyje numatytas vienkartinis teikimo veiksmas ar atskirų teikimo veiksmų seka, arba, jei sutartyje numatytas nuolatinis teikimas per tam tikrą laikotarpį – sutarties galiojimo laikotarpiu;
- (61) kai prekiautojas nepateikė skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, vartotojas prekiautojui turėtų pateikti reikalavimą teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą. Tokiais atvejais prekiautojas turėtų imtis veiksmų nepagrįstai nedelsdamas arba per papildomą laikotarpį, dėl kurio aiškiai susitarė šalys. Atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiama skaitmenine forma, daugeliu atvejų prekiautojui nereikėtų

papildomo laiko, kad skaitmeninį turinį arba skaitmeninę paslaugą pateiktų naudotis vartotojui. Todėl tokiais atvejais prekiautojo pareiga pateikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą nepagrįstai nedelsiant reikėtų, kad prekiautojas turi nedelsdamas pateikti turinį ar paslaugą. Jei tuomet prekiautojas nepateikia skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį. Konkrečiomis aplinkybėmis, kai aišku, kad prekiautojas nepateiks skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, arba kai konkretus pateikimo laikas yra svarbus vartotojui, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį neturėdamas prekiautojui pirmiausia pateikti reikalavimą teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą;

- (62) neatitiktis atveju vartotojai turėtų turėti teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis arba kad būtų proporcingai sumažinta kaina, arba nutraukti sutartį;
- (63) atsižvelgiant į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos technines charakteristikas, prekiautojui turėtų būti leidžiama pasirinkti konkretų būdą skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikčiai užtikrinti, pavyzdžiui, pateikiant naujinius arba pateikiant naują skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos kopiją vartotojui;
- (64) atsižvelgiant į skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų įvairovę, netikslinga nustatyti apibrėžtų naudojimosi teisėmis arba pareigų, susijusių su skaitmeniniu turiniu arba skaitmenine paslauga, vykdymo terminų. Nustačius tokius terminus nebūtų atsižvelgiama į tokią įvairovę ir konkrečiu atveju jie galėtų būti arba per trumpi, arba per ilgi. Todėl labiau tikslinga reikalauti, kad skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų atitiktis būtų užtikrinta per pagrįstą laikotarpį. Tokiu reikalavimu šalims neturėtų būti trukdoma susitarti dėl konkretaus laikotarpio, per kurį užtikrinama skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis. Skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos atitiktis turėtų būti užtikrinta nemokamai. Visų pirma vartotojas neturėtų patirti jokių išlaidų, susijusių su skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos naujinio sukūrimu;
- (65) tais atvejais, kai teisiškai ar faktiškai neįmanoma užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties arba kai prekiautojas atsisako užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, nes dėl to jam susidarytų neproporcingų sąnaudų, arba kai prekiautojas per pagrįstą laikotarpį neužtikrino skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties nemokamai ir be didelių nepatogumų vartotojui, vartotojas turėtų turėti teisę prašyti sumažinti kainą ar nutraukti sutartį. Tam tikrais atvejais pagrįsta, kad vartotojas turėtų turėti teisę į kainos sumažinimą arba sutarties nutraukimą nedelsiant, pavyzdžiui, kai prekiautojas prieš tai sėkmingai neužtikrino skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties arba kai negalima tikėtis, kad vartotojas ir toliau pasikliaus prekiautojo gebėjimu užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, atsižvelgiant į sunkų neatitikties pobūdį. Pavyzdžiui, vartotojas turėtų turėti teisę tiesiogiai prašyti sumažinti kainą arba nutraukti sutartį, kai vartotojui buvo pateikta antivirusinė programinė įranga, kuri pati yra užkrėsta virusais, ir tai būtų laikoma tokiu sunkiu neatitikties pobūdžiu. Tokią pačią nuostatą reikėtų taikyti tuomet, kai akivaizdu, kad prekiautojas neužtikrins skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties per pagrįstą laikotarpį arba nesukeldamas vartotojui didelių nepatogumų;
- (66) tuo atveju, kai vartotojas turi teisę į kainos, sumokėtos už per tam tikrą laikotarpį teikiamą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, sumažinimą, apskaičiuojant sumažintą kainą turėtų būti atsižvelgiama į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos vertės sumažėjimą tiek dėl neatitikties, tiek dėl laikotarpio, kuriuo vartotojas negalėjo naudotis tinkamos atitikties skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga;
- (67) jeigu skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga pateikti už kainą, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį tik tuo atveju, jeigu neatitiktis nėra nedidelė. Tačiau jei skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga pateikiami ne už kainą, o už vartotojo pateiktus asmens duomenis, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį ir tais atvejais, kai neatitiktis yra nedidelė, nes negalima sumažinti kainos vartotojui. Tais atvejais, kai vartotojas moka kainą ir pateikia asmens duomenis, neatitiktis atveju vartotojas turėtų turėti teisę pasinaudoti visomis teisėmis gynimo priemonėmis. Visų pirma, jei įvykdomos visos kitos sąlygos, vartotojas turėtų turėti teisę reikalauti užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, sumažinti kainą, atsižvelgiant į pinigais už skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą sumokėtą kainą, arba nutraukti sutartį;

- (68) jeigu vartotojas nutraukia sutartį, prekiautojas turėtų kompensuoti vartotojo sumokėtą kainą. Tačiau reikia užtikrinti teisėtų vartotojų ir prekiautojų interesų pusiausvyrą tais atvejais, kai skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslauga teikiami per tam tikrą laiką, o skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis buvo užtikrinta tik dalį to laikotarpio. Todėl nutraukimo metu vartotojas turėtų turėti teisę tik į sumokėtos kainos dalį, atitinkančią laikotarpį, kuriuo nebuvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, ir proporcingą tam laikotarpiui. Vartotojas taip pat turėtų turėti teisę į bet kokią kainos dalį, sumokėtą iš anksto už bet kokį laikotarpį, kuris būtų išlikęs po sutarties nutraukimo;
- (69) tais atvejais, kai vartotojas teikia savo asmens duomenis prekiautojui, prekiautojas turėtų laikytis pareigų pagal Reglamentą (ES) 2016/679. Tokias pareigas taip pat reikėtų vykdyti tais atvejais, kai vartotojas sumoka kainą ir pateikia asmens duomenis. Po sutarties nutraukimo prekiautojas taip pat neturėtų naudoti jokio turinio, išskyrus asmens duomenis, kuriuos pateikė ar sukūrė vartotojas, naudodamas prekiautojo pateiktą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą. Toks turinys galėtų apimti skaitmeninius vaizdus, vaizdo ir garso rinkmenas ir turinį, sukurtą nešiojamaisiais prietaisais. Tačiau prekiautojas turėtų turėti teisę toliau naudoti vartotojo pateiktą ar sukurtą turinį tais atvejais, kai toks turinys, kurio negalima panaudoti ne kaip prekiautojo pateiktą skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, yra susijęs tik su vartotojo veikla, susietas su kitais prekiautojo duomenis ir negali būti atsietas arba gali būti atsietas tik dedant neproporcingas pastangas, arba buvo sukurtas bendrai vartotojo ir kitų asmenų bei kiti vartotojai gali toliau juo naudotis;
- (70) vartotojas galėtų nenorėti naudotis teisių gynimo priemonėmis skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų neatitikties atveju, jei vartotojui nesuteikta prieiga prie turinio, išskyrus asmens duomenis, kuriuos vartotojas pateikė arba sukūrė naudodamasis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga. Siekiant užtikrinti, kad vartotojas pasinaudotų veiksminga apsauga, susijusia su teise nutraukti sutartį, prekiautojas turėtų, vartotojui paprašius, pateikti tokį turinį vartotojui po sutarties nutraukimo;
- (71) vartotojas turėtų turėti teisę per pagrįstą laikotarpį, prekiautojui nesudarant jokių kliūčių, atgauti turinį įprastai naudojamu kompiuterio skaitomu duomenų formatu, nepatirdamas jokių išlaidų, išskyrus išlaidas, patirtas dėl paties vartotojo skaitmeninės aplinkos, pavyzdžiui, tinklo ryšio išlaidas, nes tos išlaidos nėra konkrečiai susijusios su turinio atgavimu. Tačiau prekiautojo pareiga pateikti tokį turinį neturėtų būti taikoma, kai tokį turinį galima panaudoti tik kaip skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, toks turinys yra susijęs tik su vartotojo veikla, naudojantis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga, arba turinys ar paslauga susieti su kitais prekiautojo duomenis ir negali būti atsieti arba gali būti atsieti tik dedant neproporcingas pastangas. Tokiais atvejais turinio negalima iš esmės praktiškai panaudoti ar jis nekelia susidomėjimo vartotojui, sykiu atsižvelgiant ir į prekiautojo interesus. Be to, prekiautojo pareiga po sutarties nutraukimo pateikti vartotojui bet kokią turinį, kuris nėra asmens duomenys ir kurį vartotojas pateikė ar sukūrė, neturėtų daryti poveikio prekiautojo teisei neatskleisti tam tikro turinio, vadovaujantis taikoma teise;
- (72) jeigu sutartis nutraukiama, iš vartotojo neturėtų būti reikalaujama sumokėti už skaitmeninio turinio arba skaitmeninės paslaugos naudojimą laikotarpiu, per kurį nebuvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, nes taip vartotojas netektų veiksmingos apsaugos. Tačiau vartotojas taip pat neturėtų naudoti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos ir nepateikti jų trečiosioms šalims, pavyzdžiui, ištrindamas skaitmeninį turinį arba bet kokią naudotiną jo kopiją arba padarydamas skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą kitaip neprieinamą;
- (73) prekiautojo atsakomybės už žalą principas yra esminis skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių elementas. Todėl vartotojas turėtų turėti teisę reikalauti žalos, padarytos dėl neatitikties ar skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neteikimo, atlyginimo. Žalos atlyginimu turėtų būti kuo labiau atkurta tokia vartotojo padėtis, kokia būtų buvusi, jeigu skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga būtų tinkamai pateikti ir būtų užtikrinta jų atitiktis. Kadangi tokia teisė į žalos atlyginimą jau egzistuoja visose valstybėse narėse, ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinėms taisyklėms dėl žalos atlyginimo vartotojams, kurią jie patiria dėl tų taisyklių pažeidimo;
- (74) šia direktyva taip pat turėtų būti aptarti su pakeitimais, pavyzdžiui, naujiniais ir patobulinimais, kuriuos atlieka prekiautojai vartotojui tam tikru laikotarpiu pateikto arba padaryto prieinamu skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atžvilgiu, susiję klausimai. Atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninis turinys ir skaitmeninės paslaugos sparčiai vystosi, tokie naujiniai, patobulinimai ar panašūs pakeitimai gali būti būtini ir dažnai yra naudingi

vartotojui. Kai kurie pakeitimai, pavyzdžiui, pakeitimai, sutartyje apibūdinti kaip naujiniai, gali būti sutartinių įsipareigojimų dalis. Kitų pakeitimų gali prireikti siekiant įgyvendinti objektyvius skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties reikalavimus, kaip nustatyta šioje direktyvoje. Tačiau kalbant apie kitus pakeitimus, kuriais būtų nukrypstama nuo objektyviųjų atitikties reikalavimų ir kurie yra numatomi sutarties sudarymo metu, sudarant sutartį dėl jų turėtų būti gautas aiškus vartotojo sutikimas;

- (75) be pakeitimų, kuriais siekiama palaikyti atitiktį, prekiautojui turėtų būti leidžiama tam tikromis sąlygomis keisti skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų savybes su sąlyga, kad sutartimi tokiam pakeitimui suteikiama svari priežastis. Tokios svarios priežastys galėtų apimti atvejus, kai pakeitimas būtinas siekiant pritaikyti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą prie naujos techninės aplinkos arba didesnio naudotojų skaičiaus, arba dėl kitų svarbių su naudojimu susijusių priežasčių. Tokie pakeitimai paprastai yra naudingi vartotojui, nes jais pagerinami skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga. Todėl sutarties šalys turėtų galėti į sutartį įtraukti atitinkamas sąlygas, pagal kurias prekiautojui būtų leidžiama atlikti pakeitimus. Siekiant išlaikyti vartotojo ir verslo įmonės interesų pusiausvyrą, tokia prekiautojo galimybė turėtų būti susieta su vartotojo teise nutraukti sutartį, jeigu tokie pakeitimai padaro daugiau nei tik nedidelį neigiamą poveikį naudojimuisi skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga arba prieigai prie jų. Mastas, kuriuo pakeitimai daro neigiamą poveikį vartotojo naudojimuisi skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga arba prieigai prie jų, turėtų būti objektyviai nustatyti atsižvelgiant į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pobūdį, paskirtį ir kokybę, funkcionalumą, suderinamumą ir kitas pagrindines savybes, kurios yra įprastos tos pačios rūšies skaitmeniniam turinui ar skaitmeninėms paslaugoms. Vis dėlto, tokiems naujiniais, patobulinimams ar panašioms pakeitimams šioje direktyvoje numatytos taisyklės neturėtų būti taikomos tais atvejais, kai šalys sudaro naują skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo sutartį pavyzdžiui dėl to, kad buvo išplatinta nauja skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos versija;
- (76) vartotojas turėtų būti aiškiai ir suprantamai informuojamas apie tokius pakeitimus. Tais atvejais, kai pakeitimai daro daugiau nei nedidelį neigiamą poveikį vartotojo prieigai prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba naudojimuisi jais, vartotojas turėtų būti apie tai informuotas tokiu būdu, kuris leidžia saugoti informaciją patvariojoje laikmenoje. Patvarioji laikmena vartotojui turėtų suteikti galimybę saugoti informaciją tiek, kiek tai yra būtina siekiant apsaugoti vartotojo interesus, kylančius iš vartotojo santykio su prekiautoju. Tokioms laikmenoms turėtų būti priskiriami, visų pirma, popieriniai dokumentai, skaitmeniniai vaizdo diskai (DVD), kompaktiniai diskai (CD), USB atmintinės, atminties kortelės arba standieji kompiuterių diskai, taip pat elektroniniai laišakai;
- (77) tais atvejais, kai pakeitimas daro daugiau nei nedidelį neigiamą poveikį vartotojo prieigai prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba naudojimuisi jais, dėl tokio pakeitimo vartotojui turėtų būti suteikta teisė nemokamai nutraukti sutartį. Alternatyviai, prekiautojas gali nuspręsti suteikti vartotojui galimybę išlaikyti prieigą prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, vartotojui nepatiriant papildomų išlaidų, neatliekant pakeitimo ir laikantis sutarties; tokiu atveju vartotojas neturėtų turėti teisės nutraukti sutarties. Vis dėlto, jei skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, kuriuos prekiautojas leido vartotojui išlaikyti, nebeatitinka subjektyviųjų ir objektyviųjų atitikties reikalavimų, vartotojas turėtų turėti galimybę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, kaip numatyta šioje direktyvoje. Tie atvejai, kai neįvykdyti tokiam pakeitimui taikomi reikalavimai, kaip nustatyta šioje direktyvoje, o dėl pakeitimo atsiranda neatitiktis, neturėtų paveikti vartotojo teisės prašyti užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, sumažinti kainą arba nutraukti sutartį, kaip numatyta šioje direktyvoje. Taip pat tais atvejais, kai atlikus pakeitimą atsiranda skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktis, kurios priežastis nėra tas pakeitimas, vartotojas ir toliau turėtų turėti teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis, kaip numatyta šioje direktyvoje, dėl neatitikties, susijusios su šiuo skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga;
- (78) neretai vartotojui pateikto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį lemia vienas iš sandorių grandinėje, kuri jungia pradinį kūrėją su galutiniu prekiautoju. Nors galutinis prekiautojas turėtų būti atsakingas vartotojui neatitikties atveju, svarbu užtikrinti, kad prekiautojas turėtų tinkamas teises įvairių asmenų, dalyvaujančių sandorių grandinėje, atžvilgiu, kad galėtų prisiimti savo atsakomybę vartotojo atžvilgiu. Tokios teisės turėtų apsiriboti komerciniais sandoriais ir jos neturėtų būti taikomos atvejais, kai prekiautojas yra atsakingas vartotojui už skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį, kai ši turinį ar šią paslaugą arba jų pagrindą sudaro programinė įranga, kuri asmens, dalyvaujančio ankstesnėje sandorių grandinėje, buvo pateikta neatlygintinai, pasinaudojant nemokama atvirojo kodo licencija. Tačiau asmenis, dalyvaujančius sandorių grandinėje, į kuriuos galutinis prekiautojas gali kreiptis, ir tokių veiksmų įvykdymo būdus bei sąlygas valstybės narės turėtų nustatyti pagal savo taikytiną nacionalinę teisę;

- (79) asmenims arba organizacijoms, pagal nacionalinę teisę laikomiems turinčiais teisėtą interesą apsaugoti vartotojų sutartines ir duomenų apsaugos teises, turėtų būti suteikta teisė inicijuoti procedūrą, siekiant, kad būtų taikomos nacionalinės nuostatos, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, teisme ar administracinėje institucijoje, kompetentingoje priimti sprendimą dėl skundų arba inicijuoti tinkamą teisinę procedūrą;
- (80) nė viena šios direktyvos nuostata neturėtų būti daromas poveikis tarptautinės privatinės teisės normoms, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentams (EB) Nr. 593/2008⁽¹⁴⁾ ir (ES) Nr. 1215/2015⁽¹⁵⁾;
- (81) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/2394⁽¹⁶⁾ priedas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į šią direktyvą, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui užtikrinant šios direktyvos vykdymo užtikrinimą;
- (82) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/22/EB⁽¹⁷⁾ I priedas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į šią direktyvą, kad būtų užtikrinta šioje direktyvoje nustatyta vartotojų kolektyvinių interesų apsauga;
- (83) vartotojai turėtų turėti galimybę pasinaudoti teisėmis pagal šią direktyvą, kai tik bus pradėtos taikyti atitinkamos nacionalinės perkėlimo priemonės. Todėl tas nacionalines perkėlimo priemones taip pat reikėtų taikyti neturimoms ar nustatytoms trukmės sutartims, kurios buvo sudarytos prieš taikymo datą ir kuriomis numatomas skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimas tam tikru laikotarpiu, nuolat arba atskirų teikimo veiksmų seka, tačiau tai taikoma tik skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninei paslaugai, kuri teikiama nuo nacionalinių perkėlimo priemonių taikymo pradžios dienos. Vis dėlto, siekiant išlaikyti vartotojų ir prekyautojų teisėtų interesų pusiausvyrą, nacionalinės priemonės, kuriomis perkeliama šios direktyvos nuostatos dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pakeitimo ir teisės į teisinę gynybą, turėtų būti taikomos tik sutartimis, sudarytomis po taikymo pradžios datos pagal šią direktyvą;
- (84) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽¹⁸⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (85) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 45/2001⁽¹⁹⁾ buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2017 m. kovo 14 d.⁽²⁰⁾;
- (86) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. prisidėti prie vidaus rinkos veikimo nuosekliai naikinant su sutarčių teise susijusias skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo kliūtis, tuo pačiu metu užkertant kelią teisiniams susiskaidymui, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siekio užtikrinti bendrą nacionalinės teisės aktų nuoseklumą suderinus sutarčių teisės taisykles, kurios taip pat sudarytų palankesnes sąlygas imtis koordinuotų vykdymo užtikrinimo veiksmų, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (87) šia direktyva paisoma pagrindinių teisių ir laisvių bei laikomasi principų, kurie visų pirma yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, be kita ko, įtvirtintų jos 16, 38 ir 47 straipsniuose,

⁽¹⁴⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

⁽¹⁵⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

⁽¹⁶⁾ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 345, 2017 12 27, p. 1).

⁽¹⁷⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

⁽¹⁸⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽¹⁹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁰⁾ OL C 200, 2017 6 23, p. 10.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

Šios direktyvos tikslas – užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, nustatant šiuo tikslu bendrąsias taisykles dėl tam tikrų reikalavimų, susijusių su skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių, sudaromų tarp prekiautojų ir vartotojų, visų pirma taisykles dėl:

- skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties sutarčiai,
- teisių gynimo priemonių tokios neatitikties atveju ar nepateikus turinio ar paslaugos ir naudojimosi tomis teisių gynimo priemonėmis būdų, ir
- skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pakeitimo.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) skaitmeninis turinys – tai skaitmenine forma sukurti ir pateikti duomenys;
- 2) skaitmeninė paslauga – tai:
 - a) paslauga, kuria vartotojui sudaromos sąlygos skaitmenine forma kurti, tvarkyti, saugoti duomenis arba turėti prieigą prie jų, arba
 - b) paslauga, leidžianti skaitmenine forma dalytis duomenimis, kuriuos įkėlė arba sukūrė vartotojas ar kiti tos paslaugos naudotojai, arba kitaip su tais duomenimis sąveikauti;
- 3) skaitmeninių elementų turinčios prekės – bet kurie kilnojамieji materialūs daiktai, į kuriuos įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga arba kurie yra su jais tarpusavyje susieti taip, kad be to skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos šios prekės negalėtų atlikti savo funkcijų;
- 4) integravimas – skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos susiejimas su vartotojo skaitmeninės aplinkos komponentais ir įtraukimas į juos, kad būtų galima skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą naudoti laikantis šioje direktyvoje nustatytų atitikties reikalavimų;
- 5) prekiautojas – kiekvienas valstybės ar privačiai valdomas fizinis arba juridinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslų, susijusių su savo prekyba, verslu, amatu arba profesija, įskaitant bet kurį kitą asmenį, veikiantį to fizinio ar juridinio asmens vardu arba to asmens naudai;
- 6) vartotojas – bet kuris fizinis asmuo, kuris pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas savo su prekyba, verslu, amatu arba profesija nesusijusių tikslų;
- 7) kaina – pinigai, mokėtini mainais už pateiktą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, arba skaitmeninis vertės atitikmuo;
- 8) asmens duomenys – asmens duomenys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 4 straipsnio 1 punkte;
- 9) skaitmeninė aplinka – aparatinė įranga, programinė įranga ir bet koks tinklo ryšys, naudojamas vartotojo norint prieiti prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba jais naudotis;
- 10) suderinamumas – skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos gebėjimas veikti su aparatine įranga ar programine įranga, su kuria tos pačios rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos yra paprastai naudojamos, nesant būtinybės keisti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos;

- 11) funkcionalumas – skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos gebėjimas atlikti savo funkcijas pagal numatytą tikslą;
- 12) sąveikumas – skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos gebėjimas veikti su kita aparatine ar programine įranga nei ta, su kuria tos pačios rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos yra paprastai naudojamos;
- 13) patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar prekiautojui saugoti asmeniškai tam asmeniui skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atgaminti nepakitusią.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma bet kuriai sutarčiai, pagal kurią prekiautojas teikia arba išsipareigoja teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą vartotojui, o vartotojas moka ar išsipareigoja sumokėti kainą.

Ši direktyva taip pat taikoma tais atvejais, kai prekiautojas teikia arba išsipareigoja vartotojui pateikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, o vartotojas pateikia arba išsipareigoja pateikti asmens duomenis prekiautojui, išskyrus atvejus, kai vartotojo pateiktus asmens duomenis prekiautojas tvarko tik siekdamas pateikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą pagal šią direktyvą arba siekdamas įvykdyti prekiautojui taikomus teisinius reikalavimus ir netvarko tų duomenų jokiai kitu tikslu.

2. Ši direktyva taip pat taikoma tais atvejais, kai skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga yra kuriami pagal vartotojo specifikacijas.

3. Išskyrus 5 ir 13 straipsnius, ši direktyva taip pat taikoma bet kuriai fizinei laikmenai, kuri naudojama tik siekiant pateikti skaitmeninį turinį.

4. Ši direktyva netaikoma skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms, kurie yra įtraukti į prekes arba su jomis tarpusavyje susieti 2 straipsnio 3 punkto prasme, ir teikiami kartu su prekėmis pagal tų prekių pirkimo–pardavimo sutartį, nepriklausomai nuo to, ar tokių skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą teikia pardavėjas ar trečioji šalis. Kilus abejonėi, ar į prekę įtraukto ar su ja susieto skaitmeninio turinio ar į prekę įtrauktos ar su ja tarpusavyje susijusios skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, laikoma, kad pirkimo–pardavimo sutartis apima tą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą.

5. Ši direktyva netaikoma sutartims dėl:

- a) paslaugų, kurios nėra skaitmeninės paslaugos, teikimo, nepriklausomai nuo to, ar prekiautojas naudoja skaitmenines formas ar priemones paslaugos rezultatui sukurti ar pateikti arba perduoti jį vartotojui;
- b) elektroninių ryšių paslaugų, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnio 4 punkte, išskyrus su numeriu nesiejamo asmenų tarpusavio ryšio paslaugas, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 7 punkte;
- c) sveikatos priežiūros, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/24/ES 3 straipsnio a punkte;
- d) lošimo paslaugų, t. y. paslaugų, apimančių turtinės vertės statymus azartiniuose lošimuose, įskaitant paslaugas, kurioms reikalingi tam tikri įgūdžiai, pavyzdžiui, loterijas, lošimus kazino, pokerio lošimą ir lažybų sandorius, sudaromus elektroninėmis priemonėmis ar bet kokia kita technologine priemone, sudarančia palankesnes sąlygas komunikacijai, ir individualiu tokių paslaugų gavėjo prašymu;
- e) finansinių paslaugų, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/65/EB 2 straipsnio b punkte;
- f) prekiautojo pagal nemokamą atvirąją licenciją siūlomos programinės įrangos, kai vartotojas nemoka kainos ir vartotojo pateiktus asmens duomenis prekiautojas tvarko tik siekdamas pagerinti tos konkrečios programinės įrangos saugumą, suderinamumą ar sąveikumą;
- g) skaitmeninio turinio teikimo, jei skaitmeninis turinys pateiktas plačiajai visuomenei kitu nei transliacijos signalu pasirodymo ar renginio metu, pavyzdžiui, skaitmeninėmis kinematografijos projekcijomis;

h) skaitmeninio turinio, kurį pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/98/EB ⁽²¹⁾ pateikė valstybių narių viešojo sektoriaus institucijos.

6. Nedarant poveikio šio straipsnio 4 daliai, jei viena to paties prekiautojo ir to paties vartotojo sutartis apima skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo elementų ir kitų paslaugų ar prekių teikimo elementų paketą, ši direktyva taikoma tik tiems sutarties elementams, kurie susiję su skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga.

Šios direktyvos 19 straipsnis netaikomas tais atvejais, kai paketai Direktyvos (ES) 2018/1972 prasme apima interneto prieigos paslaugos elementus, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2120 ⁽²²⁾ 2 straipsnio 2 punkte, arba su numeriu siejamo asmenų tarpusavio ryšių paslauga, kaip tai apibrėžta Direktyvos (ES) 2018/1972 2 straipsnio 6 punkte.

Nedarant poveikio Direktyvos (ES) 2018/1972 107 straipsnio 2 daliai, poveikį, kurį vieno paketo sutarties elemento nutraukimas gali turėti kitiems paketo sutarties elementams, reglamentuoja nacionalinė teisė.

7. Jeigu kuri nors šios direktyvos nuostata prieštarauja kito Sąjungos akto, kuriuo reglamentuojamas konkretus sektorius ar dalykas, nuostatai, to kito Sąjungos akto nuostata yra viršesnė už šią direktyvą.

8. Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisė taikoma visiems asmens duomenims, tvarkomiems 1 dalyje nurodytų sutarčių atžvilgiu.

Visų pirma, ši direktyva nedaro poveikio Reglamentui (ES) 2016/679 ir Direktyvai 2002/58/EB. Tuo atveju, jeigu ši direktyva prieštarauja Sąjungos asmens duomenų apsaugos teisei, viršenybę turi pastaroji.

9. Ši direktyva nedaro poveikio Sąjungos ir nacionalinei teisei dėl autorių teisių ir gretutinių teisių, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/29/EB ⁽²³⁾.

10. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių laisvei reglamentuoti sutarčių teisės bendruosius aspektus, pavyzdžiui, taisykles dėl sutarčių sudarymo, galiojimo, negaliojimo ar poveikio, įskaitant sutarties nutraukimo pasekmes, ta apimtimi, kuria jos nėra reglamentuojamos šioje direktyvoje, arba teisę į žalos atlyginimą.

4 straipsnis

Suderinimo lygis

Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje neturi palikti galioti ar priimti nuostatų, nukrypstančių nuo šioje direktyvoje įtvirtintų nuostatų, įskaitant griežtesnes ar švelnesnes nuostatas, kuriomis užtikrinama nevienodo lygio vartotojų apsauga, nebent šioje direktyvoje būtų numatyta kitaip.

5 straipsnis

Skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas

1. Prekiautojas skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą teikia vartotojui. Išskyrus tuos atvejus, kai šalis susitaria kitaip, prekiautojas pateikia skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą nepagrįstai nedelsdamas po to, kai sudaroma sutartis.

⁽²¹⁾ 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 345, 2003 12 31, p. 90).

⁽²²⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2120, kuriuo nustatomos priemonės, susijusios su atvira interneto prieiga ir mažmeninėmis reguliuojamų ryšio paslaugų ES viduje kainomis, ir kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2002/22/EB ir Reglamentas (ES) Nr. 531/2012 (OL L 310, 2015 11 26, p. 1).

⁽²³⁾ 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001 6 22, p. 10).

2. Prekiautojas laikosi savo pareigos pateikti turinį ar paslaugą, kai:
 - a) vartotojui arba vartotojo tuo tikslu pasirinktam fiziniam arba virtualiam įrenginiui pateikiamas ar padaromas prieinamu skaitmeninis turinys ar bet kokios priemonės, tinkamos prieigai prie skaitmeninio turinio gauti arba jam atsisiųsti;
 - b) vartotojui arba vartotojo tuo tikslu pasirinktam fiziniam arba virtualiam įrenginiui yra suteikta prieiga prie skaitmeninės paslaugos.

6 straipsnis

Skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis

Prekiautojas teikia vartotojui skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, kurie atitinka 7, 8 ir 9 straipsniuose nustatytus reikalavimus, kai taikoma, nedarant poveikio 10 straipsniui.

7 straipsnis

Subjektyvieji atitikties reikalavimai

Kad atitiktų sutartį, skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, visų pirma, kai taikytina, turi:

- a) atitikti aprašymą, kiekį ir kokybę ir turėti funkcijas, suderinamumą, sąveikumą ir kitas savybes, kaip reikalaujama pagal sutartį;
- b) atitikti bet kokią konkrečią paskirtį, dėl kurios vartotojui reikia šio turinio ar paslaugos, apie kurią vartotojas pranešė prekiautojui vėliausiai sutarties sudarymo metu ir dėl kurios prekiautojas davė sutikimą;
- c) būti pateikti su visais priedais, instrukcijomis, įskaitant įdiegimo instrukcijas, ir pagalba vartotojui, kaip reikalaujama pagal sutartį, ir
- d) būti atnaujinti, kaip numatyta sutartimi.

8 straipsnis

Objektyvieji atitikties reikalavimai

1. Be subjektyviųjų atitikties sutarčiai reikalavimų skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga turi:

- a) atitikti paskirtį, kuriai tos pačios rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos paprastai būtų naudojamos, atsižvelgiant, kai taikytina, į visą esamą Sąjungos ir nacionalinę teisę, techninius standartus arba, jei tokių techninių standartų nėra, taikytinus elgesio kodeksus, skirtus konkrečiam pramonės sektoriui;
- b) būti tokio kiekio bei pasižymėti tokiomis kokybės ir veikimo savybėmis, įskaitant su funkcionalumu, suderinamumu, prieinamumu, nuoseklumu ir saugumu susijusias savybes, kuriomis paprastai pasižymi tokios pat rūšies skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pobūdį ir į bet kokius prekiautojo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinės dalyse, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus, visų pirma reklamuojant turinį ar paslaugas arba juos ženklinant, nebent prekiautojas įrodytų, kad:
 - i) prekiautojas nežinojo ir pagrįstai negalėjo žinoti apie aptariamą viešą pareiškimą;
 - ii) iki sutarties sudarymo momento viešas pareiškimas buvo ištaisytas tokiu pat ar panašiu būdu, kaip buvo pateiktas, arba
 - iii) viešas pareiškimas negalėjo daryti įtakos sprendimui įsigyti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą;
- c) kai taikytina, būti pateikti kartu su visais priedais ir instrukcijomis, kuriuos vartotojas gali pagrįstai tikėtis gauti, ir
- d) atitikti prekiautojo iki sutarties sudarymo pateiktas naudotis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos bandomąsias arba demonstracines versijas.

2. Prekiautojas užtikrina, kad vartotojas būtų informuotas apie naujinius, įskaitant saugumo naujinius, kurie yra būtini siekiant užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, ir kad jie vartotojui būtų teikiami laikotarpiu:

- a) per kurį pagal sutartį privaloma pateikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, kai sutartyje numatytas nuolatinis teikimas per tam tikrą laikotarpį, arba
- b) kurio vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgiant į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos rūšį ir paskirtį bei atsižvelgiant į sutarties aplinkybes ir pobūdį, kai sutartyje nustatytas vienkartinis teikimo veiksmas ar atskirų teikimo veiksmų seka.

3. Tais atvejais, kai vartotojas per pagrįstą laikotarpį neįdiegia prekiautojo pagal 2 dalį pateiktų naujinių, prekiautojas nėra atsakingas už bet kokią neatitiktį, kurią lemia vien tik atitinkamo naujinio trūkumas, jei:

- a) prekiautojas informavo vartotoją apie naujinio prieinamumą ir pasekmes vartotojui neįdiegus naujinio ir
- b) vartotojas neįdiegia naujinio arba neteisingai jį įdiegia ne dėl prekiautojo pateiktų įdiegimo instrukcijų trūkumų.

4. Jeigu sutartyje numatytas nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas tam tikru laikotarpiu, skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis užtikrinama tuo laikotarpiu.

5. Laikoma, kad atitiktis 1 ar 2 dalies prasme yra užtikrinta, jei sutarties sudarymo metu vartotojas buvo konkrečiai informuotas apie tai, kad konkreti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos charakteristika nukrypsta nuo 1 ar 2 dalyje nustatytų objektyviųjų atitikties reikalavimų, o vartotojas, sudarydamas sutartį, aiškiai ir atskirai sutiko su tuo nukrypimu.

6. Jeigu šalys nesusitarė kitaip, pateikiami skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turi atitikti naujausią versiją, kuri buvo prieinama sutarties sudarymo metu.

9 straipsnis

Skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neteisingas integravimas

Bet kokia dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neteisingo integravimo atsiradusi neatitiktis laikoma skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktimi, jeigu:

- a) skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą integravo prekiautojas arba už tai atsakomybė tenka prekiautojui arba
- b) skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą turėjo integruoti vartotojas ir neteisingą integravimą lėmė prekiautojo pateiktų integravimo instrukcijų trūkumai.

10 straipsnis

Trečiosios šalies teisės

Jeigu apribojimas dėl trečiosios šalies teisių, visų pirma intelektinės nuosavybės teisių, pažeidimo užkerta kelią naudotis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga arba apriboja jų naudojimą, kaip nustatyta 7 ir 8 straipsniuose, valstybės narės užtikrina, kad vartotojas turėtų teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, kaip numatyta 14 straipsnyje, nebent nacionalinėje teisėje būtų numatyta, kad tokiais atvejais skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo sutartis yra niekinė arba nugincijama.

11 straipsnis

Prekiautojo atsakomybė

1. Prekiautojas yra atsakingas už bet kokią skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nepateikimą pagal 5 straipsnį.

2. Tais atvejais, kai sutartyje numatytas vienkartinis teikimo veiksmas ar atskirų teikimo veiksmų seka, prekiautojas yra atsakingas už bet kokią skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį pagal 7, 8 ir 9 straipsnius, kuri buvo teikimo metu, nedarant poveikio 8 straipsnio 2 dalies b punktui.

Jei pagal nacionalinę teisę prekiautojas yra atsakingas tik už neatitiktį, kuri paaiškėja per tam tikrą laikotarpį po teikimo, tas laikotarpis yra ne trumpesnis nei dveji metai nuo teikimo, nedarant poveikio 8 straipsnio 2 dalies b punktui.

Jei pagal nacionalinę teisę 14 straipsnyje nustatytiems teisėms taip pat taikomas senaties terminas arba joms taikomas tik senaties terminas, valstybės narės užtikrina, kad toks laikotarpis suteiktų vartotojams galimybę naudotis 14 straipsnyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis neatitikties atvejais, kai ta neatitiktis jau egzistuoja pirmoje pastraipoje nurodytu laikotarpiu ir kai ji paaiškėja antroje pastraipoje nurodytu laikotarpiu.

3. Jeigu sutartyje numatytas nuolatinis teikimas per tam tikrą laikotarpį, prekiautojas yra atsakingas už skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį pagal 7, 8 ir 9 straipsnius, kuri atsiranda ar paaiškėja per laikotarpį, per kurį pagal sutartį turi būti teikiami skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga.

Jei pagal nacionalinę teisę 14 straipsnyje nustatytiems teisėms taip pat taikomas senaties terminas arba joms taikomas tik senaties terminas, valstybės narės užtikrina, kad toks ribotas laikotarpis vartotojams leistų pasinaudoti 14 straipsnyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis neatitikties atvejais, kai ta neatitiktis atsiranda arba paaiškėja pirmoje pastraipoje nurodytu laikotarpiu.

12 straipsnis

Pareiga įrodyti

1. Pareiga įrodyti, ar skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga buvo pateikti laikantis 5 straipsnio, tenka prekiautojui.

2. 11 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais prekiautojui tenka pareiga įrodyti, ar teikimo metu buvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, kai neatitiktis paaiškėja per vienus metus nuo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pateikimo momento.

3. 11 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais prekiautojui tenka pareiga įrodyti, ar laikotarpiu, per kurį pagal sutartį turėjo būti teikiami skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, buvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, kai neatitiktis paaiškėja per tą laikotarpį.

4. 2 ir 3 dalys netaikomos, jeigu prekiautojas įrodo, kad vartotojo skaitmeninė aplinka yra nesuderinama su skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos techniniais reikalavimais ir jeigu prekiautojas aiškiai ir suprantamai informavo vartotoją apie tokius reikalavimus iki sutarties sudarymo.

5. Vartotojas bendradarbiauja su prekiautoju tiek, kiek tai yra pagrįstai įmanoma ir būtina siekiant išsiaiškinti, ar skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktis 11 straipsnio 2 ar 3 dalyje, priklausomai nuo to, kas taikytina, nurodytais laikotarpiais priežastis yra susijusi su vartotojo skaitmenine aplinka. Pareiga bendradarbiauti apima bendradarbiavimą tik techniškai prieinamomis priemonėmis, kurios sukelia mažiausiai suvaržymų vartotojui. Jeigu vartotojas nebendradarbiauja, o prekiautojas iki sutarties sudarymo aiškiai ir suprantamai informavo vartotoją apie toki reikalavimą, pareiga įrodyti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį 11 straipsnio 2 ar 3 dalyje, priklausomai nuo to, kas taikytina, nurodytais laikotarpiais tenka vartotojui.

13 straipsnis

Teisių gynimo priemonė nepateikimo atveju

1. Jeigu prekiautojas nepateikė skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pagal 5 straipsnį, vartotojas prekiautojui pateikia reikalavimą pateikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą. Jei po to prekiautojas nepateikia skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nepagrįstai nedelsdamas ar per sutarties šalių aiškiai sutartą papildomą laikotarpį, vartotojas turi teisę nutraukti sutartį.

2. 1 dalis netaikoma ir vartotojas turi teisę nedelsiant nutraukti sutartį, jei:
 - a) prekiautojas pareiškė arba, atsižvelgiant į aplinkybes, taip pat yra aišku, kad prekiautojas skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nepateiks;
 - b) vartotojas ir prekiautojas susitarė arba, atsižvelgiant į su sutarties sudarymu susijusias aplinkybes, yra aišku, kad tam tikras konkretus skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pateikimo laikas yra itin svarbus vartotojui, o prekiautojas skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos iki to laiko ar tuo laiku nepateikė.
3. Tais atvejais, kai vartotojas nutraukia sutartį pagal šio straipsnio 1 ar 2 dalį, atitinkamai taikomi 15–18 straipsniai.

14 straipsnis

Teisių gynimo priemonės neatitikties atveju

1. Neatitikties atveju vartotojas turi teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis arba kad būtų proporcingai sumažinta kaina, arba nutraukti sutartį šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis.
2. Vartotojas turi teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, nebent tai būtų neįmanoma padaryti arba dėl to prekiautojas patirtų neproporcingų išlaidų, atsižvelgiant į visas atvejo aplinkybes, įskaitant:
 - a) vertę, kurią skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turėtų, jeigu nebūtų neatitikties, ir
 - b) neatitikties reikšmingumą.
3. Per pagrįstą laiką nuo tada, kai vartotojas pranešė prekiautojui apie neatitiktį, prekiautojas užtikrina skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį pagal 2 dalį, tai padarydamas nemokamai ir nesukeldamas didelių nepatogumų vartotojui, atsižvelgiant į skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pobūdį ir paskirtį, dėl kurios vartotojui reikėjo to skaitmeninio turinio ar tos skaitmeninės paslaugos.
4. Vartotojas turi teisę į proporcingą kainos sumažinimą pagal 5 dalį, jeigu skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga pateikiami sumokėjus tam tikrą kainą, arba turi teisę nutraukti sutartį pagal 6 dalį bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) neįmanoma pasinaudoti teisių gynimo priemone, kuria užtikrinama skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, arba ji yra neproporcinga, kaip nurodyta 2 dalyje;
 - b) prekiautojas neužtikrino skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties pagal 3 dalį;
 - c) neatitiktis atsirado nepaisant prekiautojo pastangų užtikrinti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį;
 - d) neatitiktis yra tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti sutartį, arba
 - e) prekiautojas pareiškė arba iš aplinkybių yra aišku, kad prekiautojas neužtikrins skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitikties per pagrįstą laikotarpį arba tai sukels didelių nepatogumų vartotojui.
5. Kainos sumažinimas yra proporcingas vartotojui pateiktų skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos vertės sumažėjimui, palyginti su skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos verte, kurią jie turėtų, jei būtų užtikrinta atitiktis.

Tais atvejais, kai sutartyje nustatyta, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiami per tam tikrą laikotarpį už tam tikrą kainą, kainos sumažinimas taikomas tam laikotarpiui, per kurį nebuvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis.

6. Tais atvejais, kai skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiami už tam tikrą kainą, vartotojas turi teisę nutraukti sutartį tik tuo atveju, jeigu neatitiktis nėra nedidelė. Pareiga įrodyti, kad neatitiktis yra nedidelė, tenka prekiautojui.

15 straipsnis

Naudojimasis teise nutraukti sutartį

Vartotojas naudojasi teise nutraukti sutartį pateikdamas pardavėjui pareiškimą, kuriame išreiškiamas sprendimas nutraukti sutartį.

16 straipsnis

Prekiautojo pareigos sutarties nutraukimo atveju

1. Sutarties nutraukimo atveju prekiautojas vartotojui kompensuoja visas pagal sutartį sumokėtas sumas.

Tačiau tais atvejais, kai pagal sutartį numatyta teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą už kainą tam tikrą laikotarpį, o prieš nutraukiant sutartį tam tikrą laikotarpį buvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, prekiautojas vartotojui kompensuoja tik tą proporcingą sumokėtos kainos dalį, kuri atitinka laikotarpį, per kurį nebuvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis, ir visas kitas vartotojo iš anksto sumokėtas kainos dalis už likusią sutarties, jeigu sutartis nebūtų buvusi nutraukta, laikotarpį.

2. Kiek tai susiję su vartotojo asmens duomenimis, prekiautojas laikosi pagal Reglamentą (ES) 2016/679 taikytinų pareigų.

3. Prekiautojas nenaudoja bet kokio turinio, išskyrus asmens duomenis, kurį pateikė ar sukūrė vartotojas, naudodamas prekiautojo pateiktą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, išskyrus atvejus, kai toks turinys:

- a) negali būti panaudotas kitoje aplinkoje nei prekiautojo suteiktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga;
- b) susijęs tik su vartotojo veikla naudojantis prekiautojo teikiamu skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga;
- c) yra susietas su kitais prekiautojo duomenimis ir negali būti atsietas arba gali būti atsietas tik įdėjus neproporcingas pastangas arba
- d) buvo sukurtas vartotojo kartu su kitais asmenimis ir kiti vartotojai gali toliau naudotis turiniu.

4. Išskyrus 3 dalies a, b ar c punkte nurodytą atvejį, prekiautojas, vartotojui paprašius, pateikia vartotojui naudotis bet koki turinį, išskyrus asmens duomenis, kurį pateikė arba sukūrė vartotojas, naudodamasis prekiautojo pateiktais skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga.

Vartotojas turi teisę atgauti tą skaitmeninį turinį nemokamai, prekiautojui nesudarant kliūčių, per pagrįstą laikotarpį ir įprastai naudojamu kompiuterio skaitomu formatu.

5. Prekiautojas gali užkirsti galimybę vartotojui toliau naudotis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga, visų pirma, nebesuteikdamas vartotojui prieigos prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba deaktyvuodamas vartotojo paskyrą, nedarant poveikio 4 daliai.

17 straipsnis

Vartotojo pareigos sutarties nutraukimo atveju

1. Nutraukus sutartį vartotojas nesinaudoja skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga ir nesuteikia galimybės jais naudotis trečiosioms šalims.

2. Jeigu skaitmeninis turinys buvo pateiktas fizinėje laikmenoje, vartotojas prekiautojo prašymu ir jo sąskaita nepagrįstai nedelsdamas grąžina fizinę laikmeną prekiautojui. Jeigu prekiautojas nusprendžia prašyti grąžinti fizinę laikmeną, tas prašymas turi būti pateiktas per 14 dienų nuo tos dienos, kurią prekiautojas informuojamas apie vartotojo sprendimą nutraukti sutartį.
3. Vartotojas neprivalo sumokėti už skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos naudojimą laikotarpiu iki sutarties nutraukimo, per kurį nebuvo užtikrinta skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis.

18 straipsnis

Prekiautojui taikomi terminai ir kompensavimo priemonės

1. Sumos, kurias dėl kainos sumažinimo arba sutarties nutraukimo prekiautojas turi kompensuoti vartotojui pagal 14 straipsnio 4 ir 5 dalis arba 16 straipsnio 1 dalį, grąžinamos nepagrįstai nedelsiant ir bet kuriuo atveju per 14 dienų nuo dienos, kurią prekiautojas informuojamas apie vartotojo sprendimą pasinaudoti vartotojo teise prašyti sumažinti kainą arba nutraukti sutartį.
2. Prekiautojas vykdo kompensavimą tokiu pačiu mokėjimo būdu, kokį, mokėdamas už skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, naudojo vartotojas, nebent vartotojas būtų aiškiai sutikęs su kitu būdu ir su sąlyga, kad vartotojas dėl tokio kompensavimo neturės sumokėti jokių mokesčių.
3. Prekiautojas už kompensavimą iš vartotojo neima jokio mokesčio.

19 straipsnis

Skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pakeitimas

1. Jeigu sutartyje numatyta, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga turi būti pateikiami ar padaromi priemonais vartotojui per tam tikrą laikotarpį, prekiautojas gali pakeisti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą daugiau, nei to reikia siekiant išlaikyti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktį, kaip nustatyta 7 ir 8 straipsniuose, jei įvykdytos šios sąlygos:
 - a) sutartyje leidžiama tai daryti ir yra nurodyta tokio pakeitimo svari priežastis;
 - b) toks pakeitimas atliekamas nesukeliant papildomų išlaidų vartotojui;
 - c) vartotojui aiškiai ir suprantamai pranešama apie pakeitimą ir
 - d) 2 dalyje nurodytais atvejais vartotojui patvariojoje laikmenoje pakankamai iš anksto suteikiama informacija apie pakeitimo savybes ir laiką ir apie jo teisę nutraukti sutartį vadovaujantis 2 dalimi arba apie galimybę palikti galioti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą be pakeitimų laikantis 4 dalies.
2. Vartotojas turi teisę nutraukti sutartį, jeigu pakeitimas daro neigiamą poveikį vartotojo prieigai prie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba jo naudojimuisi jais, nebent toks neigiamas poveikis būtų tik nedidelis. Tuo atveju vartotojas turi teisę nutraukti sutartį nemokamai per 30 dienų nuo informacijos gavimo dienos arba nuo to momento, kai prekiautojas pakeitė skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, atsižvelgiant į tai, kas įvyko vėliau.
3. Tais atvejais, kai vartotojas nutraukia sutartį pagal šio straipsnio 2 dalį, atitinkamai taikomi 15–18 straipsniai.
4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys netaikomos, jeigu prekiautojas suteikė vartotojui galimybę be papildomo mokesčio palikti galioti nepakeistą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą ir toliau yra užtikrinama skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atitiktis.

20 straipsnis

Teisė į teisinę gynybą

Jeigu prekiautojas yra atsakingas vartotojui už skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nepateikimą arba neatitiktį, atsiradusią dėl asmens veiksmų ar neveikimo ankstesnėse sandorių grandinės grandyse, prekiautojas turi teisę imtis teisių gynimo priemonių prieš asmenį ar asmenis, kuriems šioje komercinių sandorių grandinėje tenka atsakomybė. Asmuo, prieš kurį prekiautojas gali imtis teisių gynimo priemonių, taip pat atitinkami veiksmai ir įgyvendinimo sąlygos nustatomi nacionaline teise.

21 straipsnis

Vykdyimo užtikrinimas

1. Valstybės narės užtikrina tinkamas ir veiksmingas priemones užtikrinti šios direktyvos laikymąsi.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės apima nuostatas, pagal kurias viena ar daugiau toliau nurodytų įstaigų, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę, remdamosi nacionaline teise gali imtis veiksmų teismuose ar kompetentingose administracinėse institucijose, siekdamos užtikrinti, kad būtų taikomos nacionalinės nuostatos, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę:
 - a) viešosios įstaigos arba jų atstovai;
 - b) vartotojų organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti vartotojus;
 - c) profesinės organizacijos, turinčios teisėtą interesą imtis veiksmų;
 - d) ne pelno įstaigos, organizacijos arba asociacijos, kurių veikla susijusi su duomenų subjektų teisių ir laisvių apsauga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2016/679 80 straipsnyje.

22 straipsnis

Privalomasis pobūdis

1. Jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, jokia sutarties nuostata, pagal kurią vartotojo nenaudai ir prieš tai, kai vartotojas praneša prekiautojui apie nepateiktą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą arba apie neatitiktį, arba prieš tai, kai prekiautojas praneša vartotojui apie skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pakeitimą pagal 19 straipsnį, draudžiama taikyti nacionalines šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, nukrypstama nuo šių priemonių arba pakeičiamas jų poveikis, vartotojui nėra privaloma.
2. Šia direktyva prekiautojui nedraudžiama siūlyti vartotojui didesnę jo apsaugą užtikrinančių sutarčių sąlygų, nei numatytosios šioje direktyvoje.

23 straipsnis

Reglamento (ES) 2017/2394 ir Direktyvos 2009/22/EB daliniai pakeitimai

- 1) Reglamento (ES) 2017/2394 priedas papildomas šiuo punktu:

„28. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).“;
- 2) Direktyvos 2009/22/EB I priedas papildomas šiuo punktu:

„17. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1).“

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. liepos 1 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas priemonės jos taiko nuo 2022 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

2. Šios direktyvos nuostatos taikomos skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimui, kuris atliekamas nuo 2022 m. sausio 1 d., išskyrus šios direktyvos 19 ir 20 straipsnius, kurie taikomi tik sutartims, sudarytoms nuo tos datos.

25 straipsnis

Peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2024 m. birželio 12 d. peržiūri šios direktyvos taikymą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui. Ataskaitoje turi būti išnagrinėtas, *inter alia*, taisyklių, taikytinų skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutartims, kurioms netaikoma ši direktyva, įskaitant atvejus, kai skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos teikiamos už reklamą, suderinimo tikslingumas.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2019 m. gegužės 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2019/771**2019 m. gegužės 20 d.****dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) kad Sąjunga toliau būtų konkurencinga pasaulinėse rinkose, ji turi pagerinti vidaus rinkos veikimą ir sėkmingai išspręsti daugybę uždavinių, kurie šiandien kyla dėl vis labiau technologija paremtos ekonomikos. Bendrosios skaitmeninės rinkos strategijoje nustatyta išsami sistema, kuria sukuriamos palankesnės sąlygos įtraukti skaitmeninį aspektą į vidaus rinkos kūrimo procesą. Pirmojo bendrosios skaitmeninės rinkos strategijos uždavinio tikslas – pašalinti visas pagrindines kliūtis plėtoti tarpvalstybinę e. prekybą, kuri sudaro didžiausią tarpvalstybinės įmonių prekybos vartojimo prekėmis dalį, taip panaikinant su ES vidaus prekyba susijusį susiskaidymą;
- (2) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad Sąjunga turi imtis priemonių, siekdama sukurti vidaus rinką, kurią sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje turi būti užtikrinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas, ar užtikrinti šios rinkos veikimą. SESV 169 straipsnio 1 dalyje ir 169 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta, kad Sąjunga padeda užtikrinti vartotojų aukšto lygio apsaugą priemonėmis, kurios priimanamos pagal 114 straipsnį vidaus rinkos sukūrimui užbaigti. Šia direktyva siekiama užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio siekimo ir įmonių konkurencingumo skatinimo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi;
- (3) reikėtų suderinti tam tikrus aspektus, susijusius su skaitmeninio turinio arba skaitmeninių paslaugų teikimu, kaip pagrindu vadovaujantis aukšto lygio vartotojų apsauga, siekiant iš tiesų sukurti skaitmeninę bendrą rinką, padidinti teisinį tikrumą ir sumažinti sandorio sąnaudas, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ);
- (4) prekyba – pagrindinis vidaus rinkos augimo veiksnys. Tačiau jos augimo potencialas nėra visiškai išnaudojamas. Siekdama stiprinti savo konkurencingumą ir skatinti augimą, Sąjunga turi skubiai imtis veiksmų ir skatinti ekonominės veiklos vykdytojus išnaudoti visą vidaus rinkos potencialą. Visas vidaus rinkos potencialas bus išnaudojamas tik tuomet, kai visi rinkos dalyviai galės sklandžiai prekiauti prekėmis tarpvalstybiniu lygmeniu, įskaitant e. prekybos sandorius. Sutarčių teisės taisyklės, kurių laikydami rinkos dalyviai sudaro sandorius, yra vienas pagrindinių veiksnių, darančių įtaką verslo sprendimams dėl tarpvalstybinės prekybos prekėmis. Tos taisyklės taip pat daro įtaką vartotojų ryžtui pasirinkti šią pirkimo rūšį ir ja pasitikėti;
- (5) dėl technologijų raidos atsirado auganti prekių, į kurias yra įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos arba kurios yra tarpusavyje susietos su skaitmeniniu turiniu ar skaitmeninėmis paslaugomis, rinką. Kadangi tokių prietaisų skaičius vis didėja, o vartotojai juos vis dažniau naudoja, siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą ir padidinti teisinį tikrumą dėl tokių prekių pirkimo–pardavimo sutartims taikomų taisyklių, būtina imtis veiksmų Sąjungos lygmeniu. Padidinus teisinį tikrumą būtų padėta sustiprinti vartotojų ir pardavėjų pasitikėjimą;

⁽¹⁾ OL C 264, 2016 7 20, p. 57.⁽²⁾ 2019 m. kovo 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. balandžio 15 d. Tarybos sprendimas.

- (6) prekių pardavimui taikomos Sąjungos taisyklės vis dar yra susiskaidžiusios, nepaisant to, kad taisyklės dėl pristatymo sąlygų ir, kalbant apie nuotolinės prekybos arba ne prekybai skirtose patalpose sudarytas sutartis, reikalavimų iki sutarties sudarymo pateikiamai informacijai ir teisės atsisakyti jau yra visiškai suderintos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/83/ES⁽³⁾. Kiti svarbūs sutarčių elementai, pavyzdžiui, atitikties kriterijai, teisių gynimo priemonės neatitikties sutarčiai atveju ir pagrindiniai jų naudojimo būdai dabar yra minimaliai suderinti Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB⁽⁴⁾. Valstybėms narėms buvo leista būti griežtesnėms nei Sąjungos standartai ir nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinamas ar palaikomas net didesnis vartotojų apsaugos lygis. Pasinaudodamos šia galimybe, valstybės narės sugriežtino skirtingus elementus ir tai darė nevienoda apimtimi. Todėl nacionalinės nuostatos, kuriomis į nacionalinę teisę buvo perkeliama Direktyva 1999/44/EB, šiuo metu labai skiriasi pagrindiniais elementais, pavyzdžiui, teisių gynimo priemonių hierarchijos buvimu ar nebuvimu;
- (7) dabartiniai skirtumai gali daryti neigiamą poveikį įmonėms ir vartotojams. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 593/2008⁽⁵⁾ įmonės, kurių veikla yra nukreipta į kitų valstybių narių vartotojus, turi atsižvelgti į privalomas vartojimo sutarčių teisės taisykles, galiojančias vartotojo įprastinėje gyvenamojoje vietoje. Kadangi tos taisyklės valstybėse narėse yra skirtingos, įmonės gali patirti papildomų sąnaudų. Dėl šios priežasties dauguma įmonių gali būti labiau linkusios tęsti vidaus prekybą arba eksportuoti prekes tik į vieną ar dvi valstybes nares. Dėl tokio sprendimo kuo labiau sumažinti su tarpvalstybine prekyba susijusias išlaidas ir riziką prarandamos galimybės vykdyti komercinę plėtrą ir užtikrinti masto ekonomiją. Nuo to ypač nukentčia MVĮ;
- (8) taikant Reglamentą (EB) Nr. 593/2008 užtikrinama aukšto lygio užsienyje prekes įsigyančių vartotojų apsauga, tačiau teisinis susiskaidymas taip pat daro neigiamą poveikį vartotojų pasitikėjimo tarpvalstybiniais sandoriais lygiams. Nors šis nepasitikėjimas auga dėl keleto veiksnių, vartotojams didžiausią nerimą kelia neuztikrintumas dėl pagrindinių sutartinių teisių. Šis neuztikrintumas yra nepaisant to, ar vartotojams taikomos privalomos jų pačių valstybės narės vartojimo sutarčių teisės taisyklės tais atvejais, kai pardavėjai nukreipia savo tarpvalstybinę veiklą į vartotojus, ir ar vartotojai sudaro tarpvalstybines sutartis su pardavėjais, kurie nesiekia vykdyti komercinės veiklos vartotojo valstybėje narėje;
- (9) nors internetu parduodamos prekės sudaro didžiąją dalį tarpvalstybinės prekybos Sąjungoje, nacionalinės sutarčių teisės skirtumai daro lygiai tokį pat poveikį mažmenininkams, kurie naudojami nuotolinės prekybos kanalais, ir įprastinę prekybą vykdančioms mažmenininkams bei trukdo jiems plėstis į užsienį. Ši direktyva turėtų būti taikoma visiems prekybos kanalais siekiant sukurti vienodas veiklos sąlygas visoms vartotojams prekes parduodančioms įmonėms. Nustatant visiems pardavimo kanalais taikomas vienodas taisykles, šia direktyva turėtų būti siekiama išvengti bet kokių skirtumų, dėl kurių atsirastų neproporcinga našta didėjančiam prekiautojų visais kanalais skaičiui Sąjungoje. Poreikis išlaikyti nuoseklias pardavimo ir garantijų taisykles, taikomas visiems pardavimo kanalais, buvo patvirtintas atlikus Komisijos vartotojų ir rinkodaros teisės tinkamumo patikrą, paskelbtą 2017 m. gegužės 29 d., kuri taip pat apėmė Direktyvą 1999/44/EB;
- (10) šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos taisyklės, taikomos prekių, įskaitant skaitmeninių elementų turinčias prekes, pirkimui–pardavimui tik tiek, kiek jos yra susijusios su pagrindiniais sutarčių elementais, kuriuos reikia aptarti siekiant pašalinti vidaus rinkoje kylančias su sutarčių teise susijusias kliūtis. Šiuo tikslu taisyklės, kuriomis reglamentuojami atitikties reikalavimai, vartotojams prieinamos teisių gynimo priemonės, kai prekės neatitinka sutarties reikalavimų, ir pagrindiniai naudojimosi tomis teisių gynimo priemonėmis būdai, turėtų būti visiškai suderinti, o vartotojų apsaugos lygis, palyginus su Direktyva 1999/44/EB, turėtų būti padidintas. Visiškai suderinus taisykles dėl kelių svarbiausių vartojimo sutarčių teisės elementų, įmonės, visų pirma MVĮ, galėtų lengviau siūlyti savo produktus kitose valstybėse narėse. Visiškai suderinus pagrindines taisykles būtų užtikrinta aukšto lygio vartotojų apsauga ir didesnė gerovė;

⁽³⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

⁽⁴⁾ 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12).

⁽⁵⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

- (11) ši direktyva papildo Direktyvą 2011/83/ES. Direktyvoje 2011/83/ES daugiausia išdėstytos nuostatos dėl iki sutarties sudarymo pateiktinos informacijos reikalavimų, teisės atsisakyti nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių ir prekių pristatymo ir rizikos perdavimo taisyklių, o šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl prekių atitikties, teisių gynimo priemonių neatitikties atveju ir naudojimosi jomis būdai;
- (12) ši direktyva turėtų būti taikoma tik kilnojamiems materialiams daiktams, kurie laikomi prekėmis šios direktyvos prasme. Todėl valstybės narės turėtų turėti laisvę reglamentuoti nekilnojamojo turto, pavyzdžiui, gyvenamųjų pastatų ir jų pagrindinių komponentų, kurie, kaip numatyta, sudaro vieną iš svarbiausių tokio nekilnojamojo turto dalių, pardavimo sutartis;
- (13) ši direktyva ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 ⁽⁶⁾ turėtų viena kitą papildyti. Direktyvoje (ES) 2019/770 nustatomos taisyklės dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutartims taikomų reikalavimų, o šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutartims taikomų reikalavimų. Todėl, siekiant patenkinti vartotojų lūkesčius ir užtikrinti aiškiai apibrėžtą ir paprastą teisės sistemą prekiautojams skaitmeniniu turiniu ar skaitmeninėmis paslaugomis, Direktyva (ES) 2019/770 taikoma skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimui, įskaitant skaitmeninį turinį, kuris pateiktas fizinėje laikmenoje, pavyzdžiui, skaitmeniniuose vaizdo diskuose (DVD), kompaktiniuose diskuose (CD), USB atmintinėse ir atminties kortelėse, taip pat pačiai fizinei laikmenai su sąlyga, kad fizinė laikmena naudojama tik siekiant pateikti skaitmeninį turinį. Priešingai ši direktyva turėtų būti taikoma prekių, įskaitant skaitmeninių elementų turinčias prekes, kurioms reikia skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, kad galėtų atlikti savo funkcijas, pirkimo–pardavimo sutartims;
- (14) terminas „prekės“, kaip numatyta šioje direktyvoje, turėtų būti suprantamas kaip apimantis „skaitmeninių elementų turinčias prekes“, todėl taip pat turėtų apimti bet kokią skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą, kurie yra įtraukti į tokias prekes arba yra su jomis tarpusavyje susieti taip, kad be to skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos prekės negalėtų atlikti savo funkcijų. Į prekę įtrauktas arba su ja tarpusavyje susietas skaitmeninis turinys gali būti skaitmenine forma sukurti ir pateikti duomenys, pavyzdžiui, operacinės sistemos, taikomosios programos ir bet kuri kita programinė įranga. Skaitmeninis turinys į prekę gali būti iš anksto įdiegtas pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu arba gali būti įdiegtas vėliau, kai tai numatyta pagal sutartį. Su preke tarpusavyje susietos skaitmeninės paslaugos, be kita ko, gali būti paslaugos, kurias teikiant būtų galima kurti, tvarkyti ar saugoti duomenis skaitmenine forma arba suteikti prie jų prieigą, pavyzdžiui, programinė įranga siūloma kaip paslauga debesijos kompiuterijos aplinkoje, nuolatinis srauto duomenų teikimas navigacijos sistemoje arba nuolatinis individualiai pritaikytų treniruočių planų teikimas išmanijame laikrodyje;
- (15) ši direktyva turėtų būti taikoma prekių, įskaitant skaitmeninių elementų turinčias prekes, pirkimo–pardavimo sutartims, jei prekės be įtraukto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos arba su jais tarpusavyje nesusietos prekės negali atlikti savo funkcijos ir jei pagal pirkimo–pardavimo sutartį tas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiama kartu su tomis prekėmis. Tai, ar įtraukto arba tarpusavyje susieto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties su pardavėju dalis, turėtų priklausyti nuo šios sutarties turinio. Tai turėtų būti taikoma įtrauktam arba tarpusavyje susietam skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms, kurių teikimas yra aiškiai reikalaujamas pagal sutartį. Taip pat turėtų būti įtrauktos pirkimo–pardavimo sutartys, kurios gali būti suprantamos kaip sutartys, apimančios konkretaus skaitmeninio turinio arba konkrečios skaitmeninės paslaugos teikimą, nes toks turinys ar paslauga yra būdingi tokios pat rūšies prekėms ir vartotojas gali pagrįstai jų tikėtis, atsižvelgdamas į tų prekių pobūdį ir į bet kokius pardavėjo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinėse grandyse, įskaitant gamintoją, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus. Jeigu, pavyzdžiui, išmanusis televizorius būtų reklamuojamas, kaip turintis tam tikrą vaizdo taikomąją programą, ta vaizdo taikomoji programa būtų sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis. Tai turėtų būti taikoma nepriklausomai nuo to, ar skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga yra iš anksto įdiegti į pačią prekę, ar jie turi būti parsisiunčiami vėliau kitame įrenginyje ir yra tik tarpusavyje susieti su preke. Pavyzdžiui, išmanusis telefonas galėtų būti su standartine iš anksto įdiegta taikomąja programa, teikiama pagal pirkimo–pardavimo sutartį, pavyzdžiui, žadintuvo taikomoji programa arba fotoaparato taikomoji programa. Kitas pavyzdys galėtų būti išmanusis laikrodis. Tokiu atveju pats laikrodis būtų laikomas skaitmeninių elementų turinčia preke, kuri gali atlikti savo funkcijas tik su taikomąja programa, kuri teikiama pagal pirkimo–pardavimo sutartį, tačiau vartotojas turi ją parsisiųsti į išmanųjį telefoną; tuomet taikomoji programa būtų su juo tarpusavyje susietu skaitmeniniu elementu. Tai taip pat turėtų būti taikoma, jei įtrauktą arba tarpusavyje susietą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą teikia ne pats pardavėjas, bet jį teikia trečioji šalis pagal pirkimo–pardavimo sutartį. Siekiant išvengti netikrumo tiek pardavėjams, tiek vartotojams, esant abejonių dėl to, ar skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, turėtų būti

⁽⁶⁾ 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

taikomos šios direktyvos taisyklės. Be to, pardavėjo ir vartotojo dvišalių sutartinių santykių, kurie apima įtraukto arba tarpusavyje susieto skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimą, nustatymui neturėtų daryti poveikio pats vien tai, kad vartotojas, norėdamas pasinaudoti skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga, turi sutikti su trečiosios šalies licencine sutartimi;

- (16) priešingai, jei įtrauktų ar tarpusavyje susietų skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos nebuvimas netrukdo prekių naudoti pagal jų paskirtį arba jei vartotojas sudaro sutartį dėl skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, kurie nėra skaitmeninių elementų turinčių prekių pirkimo–pardavimo sutarties dalis, teikimo, ta sutartis turėtų būti laikoma atskira nuo prekių pirkimo–pardavimo sutarties, netgi jei pardavėjas veiktų kaip tarpininkas tos antros sutarties su prekiautoju, kuris yra trečioji šalis, atžvilgiu ir galėtų patekti į Direktyvos (ES) 2019/770 taikymo sritį, jeigu ji atitinka tos direktyvos sąlygas. Pavyzdžiui, jei vartotojas iš taikomųjų programų parduotuvės į išmanųjį telefoną parsisiunčia žaidimo taikomąją programą, žaidimo taikomosios programos teikimo sutartis yra atskira sutartis, o ne paties išmaniojo telefono pirkimo–pardavimo sutartis. Todėl ši direktyva turėtų būti taikoma tik pirkimo–pardavimo sutarčiai, susijusiai su išmaniuoju telefonu, o žaidimo taikomosios programos teikimui turėtų būti taikoma Direktyva (ES) 2019/770, jeigu tenkinamos tos direktyvos sąlygos. Kitas pavyzdys būtų atvejis, kai aiškiai susitariama, kad vartotojas perka išmanųjį telefoną be konkrečios operacinės sistemos, o vėliau vartotojas sudaro sutartį dėl operacinės sistemos teikimo su trečiąja šalimi. Tokiu atveju atskirai įsigytos operacinės sistemos teikimas nebūtų sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis ir dėl to jai nebūtų taikoma ir dėl to jai nebūtų taikoma ši direktyva, bet jai galėtų būti taikoma Direktyva (ES) 2019/770, jeigu tenkinamos tos direktyvos sąlygos;
- (17) siekiant teisinio aiškumo, šioje direktyvoje turėtų būti pateikta pirkimo–pardavimo sutarties apibrėžtis ir aiškiai apibrėžta jos taikymo sritis. Šios direktyvos taikymo sritis taip pat turėtų apimti sutartis, pagal kurias prekės dar turės būti pagamintos, įskaitant jų gamybą pagal vartotojo nurodytas specifikacijas. Be to, ši direktyva galėtų būti taikoma prekių įdiegimui, jei įdiegimas yra pirkimo–pardavimo sutarties dalis ir jį turi atlikti arba už jį turi būti atsakingas pardavėjas. Jei sutartyje yra tiek prekių pirkimo–pardavimo, tiek paslaugų teikimo elementų, tuomet nustatyti, ar visa sutartis gali būti laikoma pirkimo–pardavimo sutartimi šios direktyvos prasme, turėtų būti paliekama nacionalinei teisei;
- (18) ši direktyva neturėtų daryti poveikio nacionalinei teisei, kiek atitinkami aspektai nėra reglamentuoti šioje direktyvoje, visų pirma, prekių teisėtumui, žalos klausimams ir tokiems bendriesiems sutarčių teisės aspektams, kaip sutarčių sudarymas, galiojimas, negaliojimas arba jų poveikis. Tas pats turėtų būti taikoma sutarties nuraukimo padariniams ir tam tikriems su prekių taisymu arba pakeitimu susijusiems aspektams, kurių ši direktyva nereglamentuoja. Valstybėms narėms reglamentuojant šalių teises sustabdyti savo pareigų ar jų dalies vykdymą iki tol, kol kita šalis neįvykdys savo pareigų, valstybėms narėms turėtų būti paliekama laisvė reglamentuoti sąlygas ir būdus, pagal kuriuos vartotojas sustabdo kainos mokėjimą. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti toliau paliekama laisvė reglamentuoti vartotojo teisę į žalos, patirtos pardavėjui pažeidus šią direktyvą, atlyginimą. Šia direktyva taip pat neturėtų būti daromas poveikis nacionalinėms taisyklėms, kurios konkrečiai nereglamentuoja sutarčių su vartotojais ir kuriomis numatomas konkrečių teisių gynimo priemonių panaudojimas tam tikrų rūšių trūkumų, kurie nebuvo akivaizdūs pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu, atveju, t. y. nacionalinėms nuostatom, kuriomis gali būti nustatytos konkrečios taisyklės dėl pardavėjo atsakomybės už paslėptus trūkumus. Šia direktyva taip pat neturėtų būti daromas poveikis nacionalinės teisės aktams, kuriais numatomos nesutartinės vartotojų teisių gynimo priemonės prekių neatitikties atveju, kurių vartotojai gali imtis asmenų, esančių ankstesnėse sandorių grandinėse grandyse, arba kitų asmenų, kurie vykdo tokių asmenų pareigas, atžvilgiu;
- (19) šia direktyva taip pat neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių laisvei leisti vartotojams pasirinkti konkrečią teisių gynimo priemonę, jeigu per trumpą laikotarpį po pristatymo paaiškėja prekių neatitiktis, t. y. nacionalinėms nuostatom, pagal kurias numatoma vartotojo teisė per konkretų trumpą laikotarpį po prekių pristatymo, kuris neturėtų viršyti 30 dienų, atsisakyti prekių su trūkumais ir sutartį laikyti nugincyta arba iš karto paprašyti pakeisti prekę;
- (20) valstybėms narėms turėtų būti toliau paliekama laisvė reglamentuoti pardavėjo informavimo pareigas, kiek tai susiję su sutarties sudarymu, arba pardavėjo pareiga išpėti vartotoją apie, pavyzdžiui, tam tikras prekės ypatybes, vartotojo pateiktų medžiagų tinkamumą arba galimas kliūtis, kylančias dėl konkrečių vartotojo prašymų, pavyzdžiui, vartotojo prašymo naudoti konkretų audinį siuvant proginę suknelę;
- (21) valstybėms narėms taip pat turėtų būti palikta laisvė išplėsti šioje direktyvoje nustatytą taisyklių taikymą įtraukiant sutartis, kurioms netaikoma ši direktyva, arba kitaip reglamentuoti tokias sutartis. Pavyzdžiui, valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, ar išplėsti šioje direktyvoje vartotojams suteiktą apsaugą, ją taip pat taikant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra vartotojai šios direktyvos prasme, pavyzdžiui, nevyriausybinėms organizacijoms, startuoliams ar MVĮ;

- (22) termino „vartotojas“ apibrėžtis turėtų apimti fizinius asmenis, kurie vykdo su savo prekyba, verslu, amatu ar profesija nesusijusią veiklą. Tačiau dvejopos paskirties sutarčių atveju, kai sutartis sudaroma iš dalies asmens verslo ir iš dalies ne verslo tikslais, ir verslo tikslas yra ribotas tiek, kad nėra vyraujantis bendrame sutarties kontekste, valstybėms narėms taip pat reikėtų palikti teisę nuspręsti, ar ir kokiomis sąlygomis tą asmenį taip pat reikėtų laikyti vartotoju;
- (23) ši direktyva turėtų būti taikoma bet kuriai sutarčiai, pagal kurią prekyautojas teikia arba įsipareigoja teikti skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą vartotojui. Platformos paslaugos teikėjai galėtų būti laikomi pardavėjais pagal šią direktyvą, jei jie veiktų siekdami su savo pačių verslu susijusių tikslų kaip tiesioginis vartotojo sutarties partneris prekių pardavimo tikslais. Valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, ar išplėsti šios direktyvos taisyklių taikymą ir jas taikyti platformos paslaugos teikėjams, kurie neatitinka reikalavimų, kad būtų laikomi pardavėjais pagal šią direktyvą;
- (24) siekiant suderinti poreikį užtikrinti teisinį tikrumą ir tinkamą teisinių taisyklių lankstumą, šioje direktyvoje bet kokia nuoroda į tai, ko iš asmens galima tikėtis arba ko asmuo gali tikėtis, turėtų būti suprantama kaip nuoroda į tai, ko būtų galima pagrįstai tikėtis. Protingumo standartas turėtų būti vertinamas objektyviai, atsižvelgiant į sutarties pobūdį ir tikslą, atvejo aplinkybes ir dalyvaujančių šalių naudojimo įpročius bei praktiką;
- (25) siekiant užtikrinti aiškesnius vartotojo lūkesčius dėl prekių ir aiškesnę pardavėjo atsakomybę pristačius lūkesčių neatitinkančias prekes, labai svarbu visiškai suderinti taisykles, kuriomis remiantis nustatoma prekių atitiktis. Bet kokia nuoroda į atitiktį šioje direktyvoje turėtų būti suprantama kaip nuoroda į prekių atitiktį pirkimo–pardavimo sutarčiai. Siekiant užtikrinti abiejų pirkimo–pardavimo sutarties šalių teisėtus interesus, atitiktis turėtų būti vertinama remiantis tiek subjektyviaisiais, tiek objektyviaisiais atitikties kriterijais;
- (26) todėl prekės turėtų atitikti reikalavimus, dėl kurių pardavėjas ir vartotojas susitarė pirkimo–pardavimo sutartyje. Tokie reikalavimai, gali apimti, *inter alia*, prekių kiekį, kokybę, rūšį ir aprašymą, jų atitikimą konkrečiai paskirčiai, taip pat prekių pristatymą kartu su sutartais priedais ir visomis instrukcijomis. Pirkimo–pardavimo sutarties reikalavimai turėtų apimti tuos reikalavimus, kurie išplaukia iš iki sutarties sudarymo pateiktos informacijos, kuri pagal Direktyvą 2011/83/ES yra neatskiriama pirkimo–pardavimo sutarties dalis;
- (27) funkcionalumo sąvoka turėtų būti suprantama kaip reiškianti būdus, kuriais prekės gali atlikti jų funkcijas, susijusias su jų paskirtimi. Sąveikumo sąvoka nurodo, ar ir kokia apimtimi prekės gali veikti naudojant nuo aparatinės ar programinės įrangos besiskiriančią aparatinę ar programinę įrangą, kuri paprastai naudojama tos pačios rūšies prekėms. Sėkmingas veikimas galėtų apimti, pavyzdžiui, prekių gebėjimą keistis informacija su tokia kita programa ar aparatine įranga ir naudoti informaciją, kuria keičiamasi;
- (28) atsižvelgiant į tai, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos, kurie yra įtraukti į prekes arba yra su jomis tarpusavyje susieti, nuolat vystosi, pardavėjai gali susitarti su vartotojais teikti tokių prekių naujinius. Naujiniai, kaip susitarta pirkimo–pardavimo sutartyje, gali pagerinti ir sustiprinti prekių skaitmeninį turinį ar skaitmeninės paslaugos elementą, išplėsti jų funkcionalumą, priderinti jas prie techninės pažangos, apsaugoti juos nuo naujų saugumo srities grėsmių arba turėti kitą paskirtį. Todėl prekių su skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga, kurie yra įtraukti į prekes arba yra su jomis tarpusavyje susieti, atitiktis taip pat turėtų būti vertinama atsižvelgiant į tai, ar tokių prekių skaitmeninis turinys ar skaitmeninės paslaugos elementas yra naujinami taip, kaip numatyta pirkimo–pardavimo sutartyje. Naujinių, dėl kurių susitarta pirkimo–pardavimo sutartyje, nesuteikimas turėtų būti laikomas prekių atitikties trūkumu. Be to, naujiniai su trūkumais arba nebaigti naujiniai taip pat turėtų būti laikomi prekių atitikties trūkumu, atsižvelgiant į tai, kad tokie naujiniai nėra pateikti taip, kaip nustatyta sutartyje;
- (29) siekiant užtikrinti atitiktį, prekės turėtų įvykdyti ne tik subjektyviuosius atitikties reikalavimus, bet ir šioje direktyvoje nustatytus objektyviuosius atitikties reikalavimus. Atitiktis turėtų būti vertinama, *inter alia*, nagrinėjant paskirtį, kuriai paprastai būtų naudojamos tos pačios rūšies prekės, tai, ar jos tiekiamos su priedais ir instrukcijomis, kuriuos vartotojas gali pagrįstai tikėtis gauti ir ar jos atitinka pavyzdį ar modelį, kurį vartotojui pateikė pardavėjas. Prekės taip pat turėtų turėti ypatybes bei savybes, kuriomis paprastai pasižymi tokios pat rūšies prekės ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į tų prekių pobūdį ir į bet kokius pardavėjo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinės grandyse, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus;

- (30) be naujinių, dėl kurių susitarta sutartyje, pardavėjas taip pat turėtų teikti naujinius, įskaitant saugumo naujinius, siekiant užtikrinti, kad būtų išlaikyta skaitmeninių elementų turinčių prekių atitiktis. Pardavėjo pareiga turėtų apimti tik naujinius, kurie yra būtini tam, kad būtų išlaikyta tokių prekių atitiktis šioje direktyvoje nustatytiems objektyviems ir subjektyviems atitikties reikalavimams. Jeigu šalyje sutartyje nesusitarė kitaip, pardavėjas neturėtų privalėti teikti prekių skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos atnaujintų versijų arba gerinti ar išplėsti prekių funkcionalumą labiau, nei numatyta atitikties reikalavimuose. Jei dėl pardavėjo ar trečiosios šalies, teikiančios skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą pagal pirkimo–pardavimo sutartį, pateikto naujinio atsi-rado skaitmeninių elementų turinčios prekės neatitiktis, pardavėjas turėtų būti atsakingas už tai, kad vėl būtų užtikrinta prekės atitiktis. Vartotojas turėtų galėti laisvai pasirinkti, ar įdiegti pateiktus naujinius. Tačiau tais atve-jais, kai vartotojas nusprendžia neįdiegti naujinių, kurie yra būtini tam, kad būtų užtikrinta skaitmeninių ele-mentų turinčių prekių atitiktis, jis neturėtų tikėtis, kad ir toliau bus užtikrinta tokių prekių atitiktis. Pardavėjas turėtų informuoti vartotoją apie tai, kad vartotojo sprendimas neįdiegti naujinių, kurie yra reikalingi siekiant užtikrinti skaitmeninių elementų turinčių prekių atitiktį, įskaitant saugumo naujinius, turės įtakos pardavėjo atsaka-komybei už tų skaitmeninių elementų turinčių prekių savybių atitiktį, kurių atitiktį ketinama toliau užtikrinti atitinkamais naujiniais. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio pareigoms teikti saugumo naujinius, kaip nustatyta Sąjungos teisėje ar nacionalinėje teisėje;
- (31) iš esmės skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju, kai į prekes įtraukti arba su jomis tarpusavyje susieti skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga yra suteikti įvykdant vienkartinį teikimo veiksmą, pardavėjas atsako tik už neatitiktį, kuri yra pristatymo metu. Tačiau pareiga teikti naujinius turėtų atspindėti tai, kad bet kokios tokios prekės skaitmeninė aplinka nuolat kinta. Todėl naujiniai yra būtina priemonė, siekiant užtikrinti, kad pre-kės galėtų veikti taip, kaip jos veikė pristatymo metu. Be to, priešingai nei įprastinės prekės, skaitmeninių ele-mentų turinčios prekės nėra visiškai atskirtos nuo pardavėjo srities, nes pardavėjas arba trečiasis asmuo, teikiantis skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą pagal pirkimo–pardavimo sutartį, gali atnaujinti prekes per atstumą, paprastai internetu. Todėl jei skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga teikiami įvykdant vienkartinį teikimo veiksmą, pardavėjas turėtų būti atsakingas už naujinių, kurie yra būtini tam, kad būtų užtikrinta skaitmeninių elementų turinčių prekių atitiktis per tą laikotarpį, kurio vartotojas gali pagrįstai tikėtis, net jei prekių atitiktis buvo užtikrinta pristatymo metu. Laikotarpis, kuriuo vartotojas gali pagrįstai tikėtis gauti naujinius, turėtų būti vertinamas, atsižvelgiant į prekių ir skaitmeninių elementų rūšį ir paskirtį bei atsižvelgiant į pirkimo–pardavimo sutarties aplinkybes ir pobūdį. Paprastai vartotojas tikėtųsi gauti naujinius bent jau tuo laikotarpiu, kuriuo parda-vėjas atsako už neatitiktį, o tam tikrais atvejais pagrįsti vartotojo lūkesčiai galėtų trukti ilgiau nei tas laikotarpis – taip ypač galėtų būti tuomet, kai kalbama apie saugumo naujinius. Kitais atvejais, pavyzdžiui, kalbant apie skait-meninių elementų turinčias prekes, kurių paskirtis laiko atžvilgiu yra ribota, pardavėjo pareiga pateikti naujinius paprastai būtų apribota tuo laiku;
- (32) didesnio prekių patvarumo užtikrinimas yra svarbus siekiant tvaresnių vartojimo įpročių ir žiedinės ekonomikos. Panašiai atitikties reikalavimų neatitinkančių produktų pašalinimas iš Sąjungos rinkos stiprinant rinkos priežiūrą ir suteikiant tinkamas paskatas ekonominės veiklos vykdytojams yra labai svarbus didinant pasitikėjimą vidaus rinkos veikimu. Siekiant tų tikslų, su konkrečiais produktais susiję Sąjungos teisės aktai yra tinkamiausia prie-monė patvarumo ir kitiems su produktais susijusiems reikalavimams, taikomiems konkrečioms produktų rūšims ar grupėms, nustatyti šiuo tikslu panaudojant pritaikytuosius kriterijus. Todėl šia direktyva turėtų būti papildomi tikslai, kurių siekiama tokiais konkrečiais Sąjungos produktus reglamentuojančiais teisės aktais, ir joje turėtų būti numatyta, kad patvarumas yra objektyvusis prekių atitikties vertinimo kriterijus. Patvarumas šioje direktyvoje turėtų reikšti prekių gebėjimą išlaikyti savo reikalingas funkcijas ir veikimo savybes šias prekes įprastai naudojant. Kad būtų užtikrinta prekių atitiktis, jos turėtų pasižymėti patvarumu, kuris paprastai yra būdingas tokios pat rūšies prekėms ir kurio vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į konkrečių prekių pobūdį, įskaitant galimą poreikį tinkamai prižiūrėti prekes, pvz., reguliariai tikrinti arba keisti filtras automobilyje, ir į bet kokius bet kokių asmenų, dalyvavusių sandorių grandinėje, ar jų vardu pateiktus viešus pareiškimus. Vertinant taip pat turėtų būti atsižvelgiama į visas kitas atitinkamas aplinkybes, pavyzdžiui, prekių kainą ir tai, kaip intensyviai ar dažnai vartotojas naudojasi preke. Be to, jeigu kokiam nors ikisutartiniame pareiškime, kuris yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, nurodoma konkreti su patvarumu susijusi informacija, vartotojas turėtų turėti galimybę remtis tokia informacija kaip subjektyviuoju atitikties kriterijumi;
- (33) pagal šią direktyvą pardavėjas turėtų privalėti vartotojui pristatyti prekes, kurių atitiktis yra užtikrinta pristatymo metu. Yra galimybė, kad pardavėjai dažnai naudotų atsargines dalis, kad įvykdytų savo pareigą pataisyti prekes

neatitiktis, buvusios pristatymo metu, atveju. Nors šioje direktyvoje pardavėjų pareiga užtikrinti, kad tam tikrą laiką būtų prieinamos atsarginės dalys, neturėtų būti nustatyta kaip objektyvusis atitikties reikalavimas, ji neturėtų daryti poveikio kitoms nacionalinės teisės nuostatoms, pagal kurias pardavėjas, gamintojas ar kiti asmenys, dalyvaujantis sandorių grandinėje, įpareigojami užtikrinti atsarginių dalių prieinamumą arba informuoti vartotojus apie tokį prieinamumą;

- (34) daugumą prekių prieš vartotojui pradėdant jas veiksmingai naudoti pagal paskirtį reikia įdiegti. Be to, skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos įdiegimas paprastai yra būtinas tam, kad vartotojas galėtų tokias prekes naudoti pagal jų numatytą paskirtį. Todėl bet kokia neatitiktis, atsirandanti dėl neteisingo prekių įdiegimo, įskaitant dėl neteisingo skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos, kurie yra įtraukti į prekes arba yra su jomis tarpusavyje susieti, turėtų būti laikoma neatitiktimi, kai įdiegimą atliko pardavėjas arba jo kontroliuojamas asmuo. Jeigu prekes, kaip numatyta, turėjo įdiegti vartotojas, neatitiktis, atsirandanti dėl neteisingo įdiegimo, turėtų būti laikoma prekių neatitiktimi, neatsižvelgiant į tai, ar įdiegimą atliko vartotojas ar trečioji šalis, veikianti vartotojo atsakomybe, jeigu įdiegta netinkamai dėl įdiegimo instrukcijų trūkumų, pavyzdžiui, įdiegimo instrukcijų neužbaigtumas ar neaiškumas, dėl kurių vidutiniam vartotojui tampa sudėtinga jas naudoti;
- (35) atitikties reikalavimai turėtų būti taikomi gamybos ir teisiniams trūkumams. Apribojimais dėl trečiųjų šalių teisių, visų pirma intelektualinės nuosavybės teisių, pažeidimo galėtų užkirsti kelią prekių naudojimuisi arba jį apriboti pagal sutartį. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tokiais atvejais vartotojas turėtų teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis dėl neužtikrintos atitikties, kaip išdėstyta šioje direktyvoje, nebent nacionalinėje teisėje būtų numatyta niekinės arba nugincijamos sutarties galimybė tokiais atvejais;
- (36) siekiant užtikrinti pakankamą taisyklių lankstumą, kiek tai susiję su naudotų prekių pardavimu, šalys turėtų galėti nukrypti nuo objektyviųjų atitikties reikalavimų, numatytų šioje direktyvoje. Toks nukrypimas turėtų būti galimas tik tuo atveju, jei vartotojas apie tai buvo konkrečiai informuotas ir jei vartotojas su tuo sutinka tai pažymėdamas atskirai nuo kitų pareiškimų ar susitarimų bei aktyviai ir nedviprasmiškai pademonstruodamas šį sutikimą savo veiksmais;
- (37) siekiant didesnio teisinio tikrumo tiek vartotojams, tiek pardavėjams, reikia aiškiai nurodyti laiką, kuriuo turėtų būti įvertinama prekių atitiktis. Prekių atitikties vertinimui tinkamas laikas turėtų būti prekių pristatymo momentas. Tai taip pat turėtų būti taikoma prekėms, į kurias įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, kurie suteikti įvykdant vienkartinį teikimo veiksmą, arba kurios yra su jais tarpusavyje susietos. Tačiau jeigu skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, įtraukti į prekes arba su jomis tarpusavyje susieti, turi būti teikiami nuolat per tam tikrą laikotarpį, to skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos elemento atitikties nustatymo atitinkamas laikas turėtų būti ne vienas konkretus momentas, bet veikiau tam tikras laikotarpis, prasidedantis nuo pristatymo momento. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, tas laikotarpis turėtų būti lygus laikotarpiui, kuriuo pardavėjas atsako už neatitiktį;
- (38) šia direktyva neturėtų būti reglamentuojama tai, ką reiškia sąvoka „pristatymas“; tai turėtų būti nustatyta nacionaline teise, kiek tai susiję su klausimu, ką turi padaryti pardavėjas, kad įvykdytų pardavėjo pareigą pristatyti prekes. Be to, nuorodomis į pristatymo laiką šioje direktyvoje neturėtų būti daromas poveikis taisyklėms dėl rizikos perdavimo, kaip numatyta pagal Direktyvą 2011/83/ES ir atitinkamai įgyvendinta valstybių narių teisėje;
- (39) skaitmeninių elementų turinčios prekės turėtų būti laikomos pristatytomis vartotojui, kai yra ir pristatytas fizinis prekių komponentas, ir įvykdytas vienkartinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo veiksmas arba prasidėjo nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas per tam tikrą laikotarpį. Tai reiškia, kad pardavėjas vartotojui taip pat turėtų teikti naudotis skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą arba suteikti prieigą prie jų taip, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga, ar bet kokios priemonės, tinkamos jiems parsisiųsti ar gauti prieigą prie jų, pasiekė vartotojo sritį ir pardavėjas neprivalo imtis jokių tolesnių veiksmų, kad vartotojas galėtų naudotis skaitmeniniu turiniu ar skaitmenine paslauga pagal sutartį, pavyzdžiui, pateikdamas saitą arba suteikdamas parsisiuntimo galimybę. Todėl atitikties nustatymui tinkamas momentas turėtų būti skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo laikas, jeigu fizinis komponentas buvo

pristatytas anksčiau. Taip gali būti užtikrinama, kad būtų vienodas atsakomybės laikotarpio dėl, viena vertus, fizinio komponento ir, kita vertus, skaitmeninio elemento pradžios taškas. Be to, daugeliu atvejų vartotojas negali pastebėti fizinio komponento trūkumo prieš suteikiant skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą;

- (40) kai prekes turi įdiegti pardavėjas, tam tikrais atvejais vartotojas gali negalėti pasinaudoti prekėmis arba pastebėti trūkumo, prieš baigiant diegti prekes. Todėl tais atvejais, kai pagal pirkimo–pardavimo sutartį prekes turi įdiegti pardavėjas arba tai turi būti padaryta pardavėjo atsakomybe, prekės turėtų būti laikomos pristatytomis vartotojui, kai jos yra baigtos diegti;
- (41) siekiant užtikrinti teisinį tikrumą pardavėjams ir bendrą vartotojų pasitikėjimą tarpvalstybiniais pirkimo sandoriais, būtina numatyti laikotarpį, kuriuo vartotojas turi teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, kuri egzistuoja atitikties nustatymui aktualiu laiku. Atsižvelgiant į tai, kad įgyvendinant Direktyvą 1999/44/EB dauguma valstybių narių numatė dvejų metų laikotarpį ir rinkos dalyviai praktiškai pripažįsta, kad tai yra pagrįstas laikotarpis, tas laikotarpis turėtų būti toliau taikomas. Tas pats laikotarpis turėtų būti taikomas skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju. Tačiau jeigu sutartyje numatytas nuolatinis teikimas, kuris trunka daugiau nei dvejus metus, vartotojas turėtų turėti teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis dėl bet kokios skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitikties, kuri atsiranda ar paaiškėja per laikotarpį, kuriuo pagal sutartį turi būti teikiama skaitmeninė paslauga. Siekiant užtikrinti, kad valstybės narės galėtų lanksčiai didinti vartotojų apsaugos lygį savo nacionalinėje teisėje, valstybės narės turėtų galėti numatyti ilgesnius pardavėjo atsakomybės terminus, nei nustatyti šioje direktyvoje;
- (42) siekiant suderinamumo su esamomis nacionalinėmis teisinėmis sistemomis, valstybės narės turėtų turėti laisvai nustatyti, kad arba pardavėjas yra atsakingas už neatitiktį, kuri paaiškėja per konkretų laikotarpį, galbūt kartu taikant senaties terminą, arba kad tik taikomas senaties terminas vartotojo teisių gynimo priemonėms. Pirmuoju atveju valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pardavėjo atsakomybės laikotarpis nebūtų apeinamas taikant vartotojo teisių gynimo priemonių senaties terminą. Taigi, nors šia direktyva neturėtų būti derinama nacionalinių senaties terminų pradžia, vis dėlto ja turėtų būti užtikrinta, kad tokie senaties terminai neribotų vartotojų teisės naudotis teisių gynimo priemonėmis visais neatitikties atvejais, paaiškėjusiais laikotarpiu, per kurį pardavėjas yra atsakingas už neatitiktį. Antruoju atveju valstybės narės turėtų galėti palikti galioti arba nustatyti tik senaties terminą vartotojo teisių gynimo priemonėms, nenustatant konkretaus laikotarpio, per kurį tam, kad pardavėjas būtų atsakingas, turi paaiškėti neatitiktis. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai taip pat būtų vienodai apsaugoti tokiais atvejais, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad net ir tuo atveju, kai taikomas tik senaties terminas, vartotojams vis tiek būtų suteikta galimybė naudotis teisių gynimo priemonėmis neatitikties atvejais, paaiškėjusiais bent jau per laikotarpį, kuris šioje direktyvoje apibrėžtas atsakomybės laikotarpiu;
- (43) tam tikrų aspektų atveju gali būti pateisinamas skirtingų sąlygų taikymas naudotų prekių atžvilgiu. Nors dvejų ar daugiau metų trukmės atsakomybės laikotarpiu ar senaties terminu dažnai suderinami tiek pardavėjo, tiek vartotojo interesai, naudotų prekių atveju taip galėtų nebūti. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę šalims sudaryti sąlygas susitarti dėl trumpesnio atsakomybės laikotarpio ar senaties termino tokių prekių atžvilgiu. Šį klausimą palikus spręsti šalims sutartimi įformintu susitarimu padidėja sutarčių laisvė ir užtikrinama, kad vartotojas bus informuojamas apie tai, kad prekė yra naudota, ir kad taikomas trumpesnis atsakomybės laikotarpis ar senaties terminas. Tačiau laikotarpis, dėl kurio susitarta sutartyje, neturėtų būti trumpesnis nei vieni metai;
- (44) šia direktyva neturėtų būti reglamentuojamos sąlygos, kuriomis atsakomybės laikotarpis, kaip numatyta šioje direktyvoje, ar senaties terminas gali būti sustabdytas arba nutrauktas. Todėl valstybės narės turėtų galėti numatyti atsakomybės laikotarpio ar senaties termino sustabdymo arba nutraukimo galimybę, pavyzdžiui, taisymo, pakeitimo arba derybų tarp pardavėjo ir vartotojo, siekiant taikiai susitarti, atveju;
- (45) per vienų arba dvejų metų laikotarpį, jei valstybės narės nusprendžia taikyti dvejų metų laikotarpį, vartotojui pakaktų įrodyti, kad prekė neatitinka reikalavimų, taip pat nebūtinai įrodant, kad neatitiktis iš tikrųjų buvo atitikties nustatymui aktualiu laiku. Kad vartotojo reikalavimas būtų atmestas, pardavėjas turėtų įrodyti, kad tuo laiku neatitikties nebuvo. Be to, kai kuriais atvejais prielaida, kad neatitiktis buvo atitikties nustatymui tinkamu laiku, galėtų būti nesuderinama su prekių arba neatitikties pobūdžiu. Pirmasis atvejis galėtų būti prekių, kurios dėl savo pobūdžio yra gendančios pavyzdys, kaip antai greitai gendantys produktai, pavyzdžiui, gėlės, ar prekės, skirtos

tik vienkartiniam naudojimui. Antrojo atvejo pavyzdys galėtų būti neatitiktis, kuri gali būti tik vartotojo veiksmų pasekmė arba dėl akivaizdžiai išorinės priežasties, kilusios po to, kai prekės buvo pristatytos vartotojui. Skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju, jei sutartyje numatytas nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas, vartotojas neturėtų turėti įrodyti, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga neatitiko reikalavimų atitinkamu atitikties nustatymo laikotarpiu. Kad vartotojo reikalavimas būtų atmestas, pardavėjas turėtų įrodyti, kad skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga atitiko reikalavimus tuo laikotarpiu;

- (46) valstybėms narėms turėtų būti leidžiama palikti galioti arba nustatyti nuostatas, kuriomis numatoma, kad vartotojas, norėdamas pasinaudoti vartotojo teisėmis, privalo informuoti pardavėją apie neatitiktį per ne trumpesnę nei dvejų mėnesių laikotarpį nuo tos dienos, kai vartotojas aptiko tokią neatitiktį. Valstybės narės turėtų turėti galimybę užtikrinti aukštesnio lygio vartotojų apsaugą neįtvirtindamos tokios pareigos;
- (47) siekiant didinti teisinį tikrumą ir pašalinti vieną iš pagrindinių kliūčių, trukdančių kurti vidaus rinką, šia direktyva turėtų būti visiškai suderintos vartotojo turimos teisių gynimo priemonės prekių neatitikties atveju ir sąlygos, kuriomis tokios teisių gynimo priemonės gali būti naudojamos. Visų pirma neatitikties atveju vartotojai turėtų turėti teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta prekių atitiktis arba kad būtų proporcingai sumažinta kaina, arba nutraukti sutartį;
- (48) kiek tai susiję su prekių atitikties užtikrinimu, vartotojai turėtų turėti galimybę pasirinkti, ar taisyti, ar pakeisti prekę. Vartotojams suteikus galimybę reikalauti atlikti taisymo darbus, turėtų būti skatinamas tvarus vartojimas ir galėtų būti prisidedama prie didesnio produktų patvarumo. Galimybė vartotojui pasirinkti, ar taisyti, ar pakeisti prekę, turėtų būti apribota tik tais atvejais, kai jų pasirinkimas būtų teisiškai ar faktiškai neįmanomas arba, palyginti su kita prieinama galimybe, pardavėjas dėl to patirtų neproporcingų išlaidų. Pavyzdžiui, galėtų būti neproporcinga prašyti pakeisti prekes dėl nedidelio įbrėžimo, kai dėl tokio pakeitimo būtų patiriama ženklių išlaidų, o įbrėžimą būtų galima lengvai pašalinti;
- (49) pardavėjui turėtų būti leidžiama atsisakyti užtikrinti prekės atitiktį, jei tiek prekių taisymas, tiek pakeitimas yra neįmanomi arba dėl to pardavėjas patirtų neproporcingų išlaidų. Tas pats turėtų būti taikoma, jei taisymas arba pakeitimas neįmanomi, o dėl alternatyvių teisių gynimo priemonių pardavėjas patirtų neproporcingų išlaidų. Pavyzdžiui, kai prekės yra kitoje vietoje, nei vieta, į kurią jos iš pradžių buvo pristatytos, pašto ir gabenimo išlaidos pardavėjui galėtų tapti neproporcingos;
- (50) kai neatitiktis tampa akivaizdi, vartotojas apie tai turėtų informuoti pardavėją, kad suteiktų pardavėjui galimybę užtikrinti prekės atitiktį. Pardavėjas turėtų tai padaryti per pagrįstą laikotarpį. Atitinkamai, iš esmės vartotojas neturėtų iš karto įgyti teisės į kainos sumažinimą arba sutarties nutraukimą, bet turėtų suteikti pardavėjui pagrįstą laikotarpį pataisyti arba pakeisti sutarties neatitinkančią prekę. Jei per tą laikotarpį pardavėjas nepataisė arba nepakeitė prekės, vartotojas turėtų turėti teisę ilgiau nebelaukdamas reikalauti ir gauti teisę į sumažintą kainą arba nutraukti sutartį;
- (51) jei taisymu arba pakeitimu vartotojui nebuvo užtikrinta tinkama teisių gynimo priemonė neatitikties atveju, vartotojas turėtų turėti teisę į sumažintą kainą arba nutraukti sutartį. Taip turėtų būti visų pirma, kai pardavėjas nepataisė arba nepakeitė prekės, arba iš aplinkybių aišku, kad pardavėjas neužbaigs taisymo arba nepakeis prekės, arba pardavėjas atsisakė užtikrinti prekės atitiktį, nes ją taisyti ir pakeisti yra neįmanoma arba dėl to jis patirtų neproporcingų išlaidų;
- (52) tam tikrais atvejais galėtų būti pateisinama, kad vartotojas turėtų turėti teisę, kad jam nedelsiant būtų sumažinta kaina arba nutraukta sutartis. Jei pardavėjas ėmėsi veiksmų užtikrinti prekių atitiktį, tačiau neatitiktis paaiškėjo vėliau, turėtų būti objektyviai nustatyta, ar vartotojas turėtų leisti pardavėjui toliau bandyti užtikrinti prekių atitiktį, atsižvelgiant į visas atvejo aplinkybes, pvz., prekių rūšį ir vertę bei neatitikties pobūdį ir reikšmę. Visų pirma brangių arba sudėtingų prekių atveju galėtų būti pagrįsta leisti pardavėjui dar kartą pabandyti pašalinti neatitiktį. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tai, ar galima tikėtis, kad vartotojas toliau pasikliaus pardavėjo gebėjimu

užtikrinti prekių atitiktį ar ne, pavyzdžiui, atsižvelgiant į tai, kad ta pati problema iškyla du kartus. Panašiai tam tikrais atvejais neatitiktis gali būti tokio rimto pobūdžio, kad vartotojas nebegali toliau pasikliauti pardavėjo gebėjimu užtikrinti prekių atitiktį, pavyzdžiui, kai neatitiktis labai pakenkia vartotojo galimybei naudotis prekėmis įprastai ir negalima tikėtis, kad vartotojas pasikliaus tuo, kad pardavėjui pataisius arba pakeitus prekes problema būtų išspręsta;

- (53) siekiant išlaikyti susitariančiųjų šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį tik tais atvejais, jei neatitiktis nėra nedidelė;
- (54) valstybės narės turėtų galėti reglamentuoti sąlygas, kuriomis skolininko pareigas gali įvykdyti kitas asmuo, pavyzdžiui, sąlygas, kuriomis pardavėjo pareigą pataisyti prekę gali atlikti vartotojas arba trečioji šalis pardavėjo sąskaita;
- (55) siekiant apsaugoti vartotojus nuo užsitęsusio vėlavimo, bet koks taisymas arba pakeitimas turėtų būti sėkmingai atliktas per pagrįstą laikotarpį. Laikotarpis, kuris laikomas pagrįstu taisymo darbų arba pakeitimo terminu turėtų atitikti kiek įmanoma trumpesnę laiką, būtiną užbaigti taisymo darbus ar pakeisti prekę. Tas laikotarpis, reikalingas taisymo darbams užbaigti ar prekei pakeisti, turėtų būti objektyviai nustatomas atsižvelgiant į prekių pobūdį ir sudėtingumą, neatitikties pobūdį ir sunkumą bei pastangas, kurių reikia taisymo darbams užbaigti ar prekei pakeisti. Įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės turėtų galėti išaiškinti taisymo arba pakeitimo užbaigimui skirtą pagrįsto laikotarpio sąvoką, numatydamos nustatytas trukmės laikotarpius, kurie galėtų būti apskritai laikomi pagrįstais taisymo arba pakeitimo atveju, visų pirma atsižvelgiant į konkrečias produktų kategorijas;
- (56) šia direktyva nenustatomos nuostatos dėl tų atvejų, kai turi būti įvykdytos skolininko pareigos. Todėl ši direktyva neturėtų nei apibrėžti, kur yra pristatymo vieta, nei nustatyti, kur turėtų būti atliekamas taisymas arba pakeitimas; tokie klausimai turėtų būti palikti nacionalinei teisei;
- (57) jei pardavėjas užtikrina prekės atitiktį pakeitimu, vartotojas neturėtų būti įpareigojamas sumokėti už įprastą naudojimąsi prekėmis prieš jų pakeitimą. Prekių naudojimas turėtų būti laikomas įprastu, kai jis atitinka prekių pobūdį ir paskirtį;
- (58) kad vartotojai galėtų veiksmingai įgyvendinti teisę nutraukti sutartį tais atvejais, kai vartotojas įsigyja keletą prekių, o neatitiktimi daromas poveikis tik daliai pagal sutartį pristatytų prekių, vartotojas turėtų turėti teisę nutraukti sutartį ir dėl kitų prekių, įsigytų kartu su atitiktimi nepasižyminčiomis prekėmis, net jeigu tos kitos prekės pasižymi atitiktimi, jei negalima pagrįstai tikėtis, kad vartotojas sutiks pasilaikyti tik atitiktimi pasižyminčias prekes;
- (59) tais atvejais, kai vartotojas nutraukia sutartį dėl neatitikties, šioje direktyvoje turėtų būti numatytos taisyklės tik dėl pagrindinės teisės nutraukti sutartį pasekmių ir būdų, visų pirma šalių pareiga grąžinti tai, ką gavo. Todėl pardavėjas turėtų būti įpareigojamas grąžinti vartotojo sumokėtą kainą, o vartotojas turėtų grąžinti prekes;
- (60) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių laisvei reglamentuoti nutraukimo pasekmes, išskyrus pasekmes, kurios numatytos šioje direktyvoje, pavyzdžiui, prekių vertės sumažėjimo ar jų sunaikinimo arba praradimo pasekmes. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama reglamentuoti kainos kompensavimo vartotojui būdus, pavyzdžiui, būdus, susijusius su tokio kompensavimo lėšomis arba dėl kompensavimo galimai patiriamomis išlaidomis ir sumokamais mokesčiais. Valstybės narės turėtų, pavyzdžiui, taip pat galėti laisvai numatyti tam tikrus kainos kompensavimo arba prekių grąžinimo terminus;
- (61) pardavėjo atsakomybės už žalą principas yra esminis pirkimo–pardavimo sutarčių elementas. Todėl vartotojai turėtų turėti teisę reikalauti žalos, patirtos pardavėjui pažeidus šią direktyvą, taip pat žalos, kurią vartotojas patyrė dėl neatitikties, atlyginimą. Tokiu žalos atlyginimu turėtų būti kuo labiau atkurta tokia vartotojo padėtis, kokia būtų buvusi, jeigu prekės atitiktų sutartį. Kadangi tokia teisė į žalos atlyginimą jau užtikrinta visose valstybėse narėse, ši direktyva neturėtų turėti poveikio nacionalinėms taisyklėms dėl žalos atlyginimo vartotojams, kurią jie patiria dėl tų taisyklių pažeidimo. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti toliau paliekama laisvė reglamentuoti vartotojų teisę į kompensaciją tais atvejais, kai taisymas arba pakeitimas sukėlė didelių nepatogumų ar buvo delsiama tai atlikti;

- (62) siekiant užtikrinti skaidrumą, turėtų būti nustatyti tam tikri komercinių garantijų skaidrumo reikalavimai kartu su iki sutarties sudarymo pateiktinos informacijos reikalavimais dėl komercinės garantijos buvimo ir sąlygų, išdėstytais Direktyvoje 2011/83/ES. Be to, siekiant didinti teisinį tikrumą ir išvengti vartotojų klaidinimo, šioje direktyvoje turėtų būti numatyta, kad tais atvejais, kai susijusiose reklamose nustatytos komercinės garantijos sąlygos vartotojui yra palankesnės nei garantijos pareiškimе nustatytos sąlygos, pirmenybė turėtų būti teikiama palankesnėms sąlygoms. Galiausiai, šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos taisyklės dėl garantijos pareiškimo turinio ir vartotojų supažindinimo su tokiu pareiškimu tvarkos. Pavyzdžiui, garantijos pareiškimе turėtų būti pateiktos komercinės garantijos sąlygos ir nurodoma, kad komercinė garantija nedaro poveikio teisei atitikties garantijai, paaiškinant, kad komercinės garantijos sąlygos yra išpareigojimas, papildantis teisinę atitikties garantiją. Valstybės narės turėtų turėti galimybę laisvai nustatyti taisykles, susijusias su kitais komercinių garantijų aspektais, kurie neaptarti šioje direktyvoje, pavyzdžiui, galimybę susieti skolininkus, kurie nėra garantai, su komercine garantija, jeigu tomis taisyklėmis vartotojams nepanaikinama apsauga, kuri jiems suteikiama pagal visiškai suderintas šios direktyvos nuostatas dėl komercinių garantijų. Nors valstybės narės turėtų likti galinčios nustatyti, kad komercinės garantijos būtų teikiamos nemokamai, jos turėtų užtikrinti, kad bet koks pardavėjo ar gamintojo išpareigojimas, kuris patenka į šioje direktyvoje nustatytą komercinės garantijos apibrėžtį, atitinka suderintas šios direktyvos taisykles;
- (63) atsižvelgiant į tai, kad pardavėjas atsako vartotojui už kiekvieną prekių neatitiktį, atsirandančią dėl pardavėjo arba trečiosios šalies veikimo arba neveikimo, pardavėjas turėtų galėti siekti pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prieš atsakingą asmenį, dalyvavusį ankstesnėse sandorių grandinės grandyse. Tokios teisių gynimo priemonės turėtų apimti tas priemones esant neatitikimui dėl to, kad nebuvo įdiegti naujiniai, įskaitant saugumo naujinius, kurie buvo būtini norint išlaikyti skaitmeninių elementų turinčios prekės atitiktį, atveju. Tačiau ši direktyva neturėtų daryti poveikio pardavėjo ir kitų sandorių grandinėje dalyvaujančių šalių sutarties laisvės principui. Išsamią informaciją apie naudojimąsi ta teise, visų pirma kieno atžvilgiu ir kaip tokios teisių gynimo priemonės turėtų būti naudojamos, ir tai, ar tos teisių gynimo priemonės yra privalomojo pobūdžio, turėtų nustatyti valstybės narės. Klausimas, ar vartotojas taip pat gali pareikšti reikalavimą tiesiogiai asmeniui, dalyvavusiam ankstesnėse sandorių grandinės grandyse, šia direktyva neturėtų būti reglamentuojamas, išskyrus atvejus, kai gamintojas prekių atžvilgiu suteikia vartotojui komercinę garantiją;
- (64) asmenims arba organizacijoms, pagal nacionalinę teisę laikomiems turinčiais teisėtą interesą apsaugoti vartotojų sutartines teises, turėtų būti suteikta teisė inicijuoti procedūrą teisme ar administracinėje institucijoje, kompetenčioje priimti sprendimą dėl skundų arba inicijuoti tinkamą teisinę procedūrą;
- (65) nė viena šios direktyvos nuostata neturėtų būti daromas poveikis tarptautinės privatinės teisės normoms, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (EB) Nr. 593/2008 ir Reglamentui (ES) Nr. 1215/2012 ⁽⁷⁾;
- (66) Direktyva 1999/44/EB turėtų būti panaikinta. Panaikinimo data turėtų būti suderinta su direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę data. Siekiant užtikrinti vienodą įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų, kad valstybės narės laikytųsi šios direktyvos, taikymą sutartims, sudarytoms nuo perkėlimo į nacionalinę teisę dienos, ši direktyva neturėtų būti taikoma iki jos perkėlimo į nacionalinę teisę sudarytoms sutartims;
- (67) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/2394 ⁽⁸⁾ priedas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į šią direktyvą, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam bendradarbiavimui užtikrinant šios direktyvos vykdymo užtikrinimą;
- (68) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/22/EB ⁽⁹⁾ I priedas turėtų būti iš dalies pakeistas įtraukiant nuorodą į šią direktyvą, kad būtų užtikrinta šioje direktyvoje nustatytą vartotojų kolektyvinių interesų apsauga;
- (69) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁰⁾ valstybės narės išpareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;

⁽⁷⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

⁽⁸⁾ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 345, 2017 12 27, p. 1).

⁽⁹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

⁽¹⁰⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- (70) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. prisidėti prie vidaus rinkos veikimo nuosekliai naikinant su sutarčių teise susijusias kliūtis tarpvalstybinei prekybai prekėmis Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes kiekviena valstybė narė negali viena panaikinti susidariusio teisinio susiskaidymo užtikrindama savo teisės suderinamumą su kitų valstybių narių teisės aktais, o užtikrinant visišką suderinimą bus pašalintos pagrindinės su sutarčių teise susijusios kliūtys, to būtų galima geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (71) tikslinga, kad praėjus penkeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo Komisija peržiūrėtų, kaip taikoma ši direktyva, įskaitant visų pirma nuostatas dėl teisių gynimo priemonių, pareigos įrodyti, taip pat naudotų prekių ir prekių, parduodamų viešuose aukcionuose, atžvilgiu ir dėl gamintojo komercinės patvarumo garantijos. Komisija taip pat turėtų įvertinti, ar taikant šią direktyvą ir Direktyvą (ES) 2019/770 užtikrinama nuosekli ir darni teisės sistema, kiek tai susiję su skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimu ir skaitmeninių elementų turinčių prekių tiekimu;
- (72) šia direktyva paisoma pagrindinių teisių ir laisvių bei laikomasi principų, kurie visų pirma yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, be kita ko, įtvirtintų jos 16, 38 ir 47 straipsniuose,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslai

Šios direktyvos tikslas – užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo, nustatant šiuo tikslu bendrąsias taisykles dėl tam tikrų reikalavimų, susijusių su tarp pardavėjų ir vartotojų sudarytomis pirkimo–pardavimo sutartimis, visų pirma taisykles dėl prekių atitikties sutarčiai, teisių gynimo priemonių tokios neatitikties sutarčiai atveju, naudojimosi tomis teisių gynimo priemonėmis būdų ir dėl komercinių garantijų.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtis:

1. pirkimo–pardavimo sutartis – sutartis, pagal kurią pardavėjas vartotojui perleidžia ar įsipareigoja perleisti prekių nuosavybės teises, o vartotojas už jas sumoka arba įsipareigoja sumokėti;
2. vartotojas – bet kuris fizinis asmuo, kuris pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas savo su prekyba, verslu, amatu arba profesija nesusijusių tikslų;
3. pardavėjas – kiekvienas valstybės ar privačiai valdomas fizinis arba juridinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslų, susijusių su savo prekyba, verslu, amatu arba profesija, įskaitant bet kurį kitą asmenį, veikiantį to fizinio ar juridinio asmens vardu arba to asmens naudai;
4. gamintojas – prekių gamintojas, prekių importuotojas į Sąjungą ar bet koks asmuo, ant prekių nurodantis savo pavadinimą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą ir taip prilygstantis gamintojui;
5. prekės –
 - a) bet kurie kilnojamieji materialūs daiktai; vanduo, dujos ir elektros energija pripažįstami prekėmis šios direktyvos prasme, jeigu jie paruošti pardavimui ribotu tūriu arba nustatytu kiekiu;
 - b) bet kurie kilnojamieji materialūs daiktai, į kuriuos įtrauktas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga arba kurie yra su jais tarpusavyje susieti taip, kad be to skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos šios prekės negalėtų atlikti savo funkcijų (toliau – skaitmeninių elementų turinčios prekės);
6. skaitmeninis turinys – tai skaitmenine forma sukurti ir pateikti duomenys;

7. skaitmeninė paslauga –
 - a) paslauga, kuria vartotojui sudaromos sąlygos skaitmenine forma kurti, tvarkyti, saugoti duomenis arba turėti prieigą prie jų, arba
 - b) paslauga, leidžianti skaitmenine forma dalytis duomenimis, kuriuos įkėlė arba sukūrė vartotojas ar kiti tos paslaugos naudotojai, arba kitaip su tais duomenimis sąveikauti;
8. suderinamumas – prekių gebėjimas veikti su aparatine įranga ar programine įranga, su kuria tos pačios rūšies prekės yra paprastai naudojamos, nesant būtinybės keisti prekių, aparatinės ar programinės įrangos;
9. funkcionalumas – prekių gebėjimas atlikti savo funkcijas pagal numatytą tikslą;
10. sąveikumas – prekių gebėjimas veikti su kita aparatine ar programine įranga nei ta, su kuria tos pačios rūšies prekės yra paprastai naudojamos;
11. patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar pardavėjui saugoti asmeniškai tam asmeniui skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atgaminti nepakitusiai;
12. komercinė garantija – pardavėjo arba gamintojo (garanto), be pardavėjo teisinio išsipareigojimo, susijusio su atitikties garantija, priimtas išsipareigojimas vartotojui kompensuoti sumokėtą kainą ar pakeisti, pataisyti prekes ar teikti jų priežiūros paslaugas, jeigu šios prekės neatitinka garantijos dokumente arba aktualioje reklamoje, skelbtoje sudarant sutartį arba iki jos sudarymo, išdėstytų sąlygų ar kitų reikalavimų, nesusijusių su atitiktimi;
13. patvarumas – prekių gebėjimas išlaikyti savo reikalingas funkcijas ir veikimo savybes šias prekes naudojant įprastai;
14. nemokamai – netaikant mokesčio už prekių atitikčiai užtikrinti būtinas išlaidas, visų pirma už pašto paslaugas, gabenimą, darbą ar medžiagas;
15. viešasis aukcionas – prekybos būdas, kai pardavėjas prekes ar paslaugas siūlo vartotojams, kurie dalyvauja asmeniškai arba kuriems suteikiama galimybė dalyvauti asmeniškai skaidriose varžytynėse, kurioms vadovauja aukciono vadovas, ir kuriuo laimėjęs asmuo įpareigojamas įsigyti prekes ar paslaugas.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma vartotojo ir pardavėjo pirkimo–pardavimo sutartims.
2. Vartotojo ir pardavėjo sutartys dėl prekių, kurios turi būti pagamintos, tiekimo šios direktyvos tikslais taip pat laikomos pirkimo–pardavimo sutartimis.
3. Ši direktyva netaikoma skaitmeninio turinio ar skaitmeninių paslaugų teikimo sutartims. Tačiau ji taikoma skaitmeniniam turiniui ar skaitmeninėms paslaugoms, kurie yra įtraukti į prekes arba su jomis tarpusavyje susieti 2 straipsnio 5 punkto b papunkčio prasme, ir teikiami kartu su prekėmis pagal pirkimo–pardavimo sutartį, nepriklausomai nuo to, ar tokį skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą teikia pardavėjas ar trečioji šalis. Kilus abejonei, ar į prekę įtraukto ar su ja tarpusavyje susieto skaitmeninio turinio ar į prekę įtrauktos ar su ja tarpusavyje susietos skaitmeninės paslaugos teikimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis, laikoma, kad pirkimo–pardavimo sutartis apima tą skaitmeninį turinį ar skaitmeninę paslaugą.
4. Ši direktyva netaikoma:
 - a) fizinėms laikmenoms, naudojamoms tik kaip skaitmeninio turinio perteikimo priemonė;
 - b) prekėms, parduodamoms vykdant sprendimą arba kitais teise numatytais atvejais.

5. Valstybės narės gali nustatyti, kad ši direktyva netaikoma pirkimo–pardavimo sutartims dėl:

- a) viešuosiuose aukcionuose parduodamų naudotų prekių ir
- b) gyvų gyvūnų pardavimo.

a punkte nurodytu atveju vartotojams turi būti pateikiama lengvai prieinama aiški ir išsami informacija, kad šioje direktyvoje nustatytos teisės netaikomos.

6. Ši direktyva nedaro poveikio valstybių narių laisvei reglamentuoti sutarčių teisės bendruosius aspektus, pavyzdžiui, taisyklės dėl sutarčių sudarymo, galiojimo, negaliojimo ar poveikio, įskaitant sutarties nutraukimo pasekmes, ta apimtimi, kuria jos nėra reglamentuojamos šioje direktyvoje, arba teisę į žalos atlyginimą.

7. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių laisvei leisti vartotojams pasirinkti konkrečią teisių gynimo priemonę, jeigu per laikotarpį po pristatymo, neviršijantį 30 dienų, paaiškėja prekių neatitiktis. Be to, šia direktyva nedaromas poveikis vartojimo sutarčių konkrečiai nereglamentuojančioms nacionalinėms taisyklėms, kuriose numatomos konkrečių teisių gynimo priemonių panaudojimas tam tikrų rūšių trūkumų, kurie nebuvo akivaizdūs pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu, atveju.

4 straipsnis

Suderinimo lygis

Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje neturi palikti galioti ar priimti nuostatų, nukrypstančių nuo šioje direktyvoje įtvirtintų nuostatų, įskaitant griežtesnes ar švelnesnes nuostatas, kuriomis užtikrinama nevienodo lygio vartotojų apsauga, nebent šioje direktyvoje būtų numatyta kitaip.

5 straipsnis

Prekių atitiktis

Pardavėjas pristato vartotojui prekes, kurios atitinka 6, 7 ir 8 straipsniuose nustatytus reikalavimus, kai taikytina, nedarant poveikio 9 straipsniui.

6 straipsnis

Subjektyvieji atitikties reikalavimai

Kad atitiktų pirkimo–pardavimo sutartį, prekės, visų pirma, kai taikytina, turi:

- a) atitikti aprašymą, rūšį, kiekį ir kokybę bei turėti funkcijas, suderinamumą, sąveikumą ir kitas savybes, kaip reikalaujama pagal pirkimo–pardavimo sutartį;
- b) atitikti bet kokią konkrečią paskirtį, dėl kurios vartotojui reikia šių prekių ir apie kurią vartotojas pranešė pardavėjui vėliausiai pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu ir dėl kurios pardavėjas davė sutikimą;
- c) būti pristatytos su visais priedais, instrukcijomis, įskaitant įdiegimo instrukcijas, kaip numatyta pirkimo–pardavimo sutartyje, ir
- d) būti tiekiamos su naujiniais, kaip numatyta pagal pirkimo–pardavimo sutartį.

7 straipsnis

Objektyvieji atitikties reikalavimai

1. Be subjektyviųjų atitikties reikalavimų prekės turi:

- a) atitikti paskirtį, kuriai tos rūšies prekės būtų paprastai naudojamos, atsižvelgiant, kai taikytina, į visą esamą Sąjungos ir nacionalinę teisę, techninius standartus arba, jei tokių techninių standartų nėra, taikytinus elgesio kodeksus, skirtus konkrečiam pramonės sektoriui;
- b) kai taikytina, būti tokios kokybės, kaip pavyzdys ar modelis, kurį pardavėjas vartotojui pateikė prieš sudarant sutartį, ir atitikti tokio pavyzdžio ar modelio aprašymą;

- c) kai taikytina, būti pristatomos kartu su tokiais priedais, įskaitant pakavimo, įdiegimo ar kitas instrukcijas, kokius pirkėjas galėtų pagrįstai tikėtis gauti, ir
- d) būti tokio kiekio bei pasižymėti tokiais ypatybėmis ir kitomis savybėmis, įskaitant su patvarumu, funkcionalumu, suderinamumu ir saugumu susijusias savybes, kuriomis paprastai pasižymi tokios pat rūšies prekės ir kurių vartotojas pagrįstai gali tikėtis, atsižvelgdamas į prekių pobūdį ir į bet kokius pardavėjo arba kitų asmenų, dalyvavusių ankstesnėse sandorių grandinės grandyse, įskaitant gamintoją, arba jų vardu pateiktus viešus pareiškimus, visų pirma reklamuojant prekes arba jas ženklinant.

2. Vieši pareiškimai, kaip nurodyta 1 dalies d punkte, pardavėjo neįpareigoja, jeigu pardavėjas įrodo, kad:

- a) pardavėjas nežinojo ir pagrįstai negalėjo žinoti apie aptariamą viešą pareiškimą;
- b) iki sutarties sudarymo momento viešas pareiškinys buvo ištaisytas tokiu pat ar panašiu būdu, kaip buvo pateiktas, arba
- c) viešas pareiškinys negalėjo daryti įtakos sprendimui įsigyti prekes.

3. Skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju pardavėjas užtikrina, kad vartotojas būtų informuotas apie naujinius, įskaitant saugumo naujinius, kurie yra būtini siekiant užtikrinti tų prekių atitiktį, ir kad jos būtų teikiamos laikotarpiu:

- a) per kurią vartotojas pagrįstai gali tikėtis, atsižvelgiant į prekės ar skaitmeninių elementų rūšį ir paskirtį bei atsižvelgiant į sutarties aplinkybes ir pobūdį, kai pirkimo–pardavimo sutartyje nustatytas vienkartinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimo veiksmas, arba
- b) 10 straipsnio 2 dalyje arba 5 dalyje, priklausomai nuo to, kas taikytina, nurodytu laikotarpiu, kai pirkimo–pardavimo sutartyje numatytas nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas per tam tikrą laikotarpį.

4. Tais atvejais, kai vartotojas per pagrįstą laikotarpį neįdiegia pagal 3 dalį pateiktų naujinių, pardavėjas nėra atsakingas už bet kokią neatitiktį, kurią lemia vien tik susijusio naujinio trūkumas, jei:

- a) pardavėjas informavo vartotoją apie naujinio prieinamumą ir pasekmes vartotojui neįdiegus naujinio ir
- b) vartotojas neįdiegia naujinio arba neteisingai jį įdiegia ne dėl vartotojui pateiktų įdiegimo instrukcijų trūkumų.

5. Laikoma, kad atitiktis 1 ar 3 dalies prasme užtikrinta, jei pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo metu vartotojas buvo konkrečiai informuotas apie tai, kad konkreči prekių charakteristika nukrypsta nuo 1 ar 3 dalyje nustatytų objektyviųjų atitikties reikalavimų, o vartotojas, sudarydamas pirkimo–pardavimo sutartį, aiškiai ir atskirai sutiko su tuo nukrypimu.

8 straipsnis

Prekių neteisingas įdiegimas

Bet kokia neatitiktis, atsirandanti dėl neteisingo prekių įdiegimo, laikoma prekių neatitiktimi, jeigu:

- a) įdiegimas yra sudedamoji pirkimo–pardavimo sutarties dalis ir jį atliko pardavėjas arba jis buvo atliktas pardavėjo atsakomybe arba
- b) įdiegimas, kurį, kaip numatyta, turi atlikti vartotojas, buvo atliktas vartotojo, tačiau dėl neteisingų įdiegimo instrukcijų, kurias pateikė pardavėjas arba skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju – skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos pardavėjas ar teikėjas, įdiegta neteisingai.

9 straipsnis

Trečiosios šalies teisės

Jeigu apribojimas dėl trečiosios šalies teisių, visų pirma intelektinės nuosavybės teisių, pažeidimo užkerta kelią naudotis prekėmis arba apriboja jų naudojimą, kaip nustatyta 6 ir 7 straipsniuose, valstybės narės užtikrina, kad vartotojas turėtų teisę pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis dėl neatitikties, kaip numatyta 13 straipsnyje, nebent nacionalinėje teisėje būtų numatyta, kad tokiais atvejais pirkimo–pardavimo sutartis yra niekinė arba nugalinėjama.

10 straipsnis

Pardavėjo atsakomybė

1. Pardavėjas yra atsakingas vartotojui už bet kokią neatitiktį, esančią prekių pristatymo metu ir paaiškėjusią per dvejus metus nuo pristatymo. Nedarant poveikio 7 straipsnio 3 dalies taikymui, ši dalis taip pat taikoma skaitmeninių elementų turinčioms prekėms.
2. Skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju, kai pirkimo–pardavimo sutartyje numatytas nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas per tam tikrą laikotarpį, pardavėjas taip pat atsako už bet kokią skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį, kuri atsiranda ar paaiškėja per dvejus metus nuo skaitmeninių elementų turinčių prekių pristatymo. Jeigu sutartyje numatytas ilgiau nei dvejus metus trunkantis nuolatinis teikimas, pardavėjas atsako už bet kokią skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos neatitiktį, kuri atsiranda ar paaiškėja per laikotarpį, kurį pagal pirkimo–pardavimo sutartį turi būti teikiamas skaitmeninis turinys ar skaitmeninė paslauga.
3. Valstybės narės gali palikti galioti tuos pačius arba nustatyti ilgesnius terminus, nei nurodyti 1 ir 2 dalyse.
4. Jei pagal nacionalinę teisę 13 straipsnyje nustatytiems teisių gynimo priemonėms taip pat taikomas senaties terminas, valstybės narės užtikrina, kad toks senaties terminas suteiktų vartotojams galimybę naudotis 13 straipsnyje numatytiomis teisių gynimo priemonėmis neatitikties, už kurią pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis yra atsakingas pardavėjas, ir kuri paaiškėja tose dalyse nurodytu laikotarpiu, atvejais.
5. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 ir 2 dalims, valstybės narės gali palikti galioti arba nustatyti tik senaties terminą 13 straipsnyje numatytoms teisių gynimo priemonėms. Valstybės narės užtikrina, kad toks senaties terminas suteiktų vartotojams galimybę naudotis 13 straipsnyje numatytiomis teisių gynimo priemonėmis neatitikties, už kurią pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis atsakingas pardavėjas, ir kuri paaiškėja tose dalyse nurodytu laikotarpiu, atvejais.
6. Valstybės narės gali numatyti, kad naudotų prekių atveju pardavėjas ir vartotojas gali susitarti dėl sutarties sąlygų ar sutartimi įforminto susitarimo, pagal kurį atsakomybės laikotarpis ar senaties terminas yra trumpesnis, nei nurodyti 1, 2 ir 5 dalyse, tačiau jis negali būti trumpesnis nei vieni metai.

11 straipsnis

Pareiga įrodyti

1. Bet kokia neatitiktis, kuri paaiškėja per vienus metus nuo prekių pristatymo, laikoma buvusią prekių pristatymo metu, nebent būtų įrodyta kitaip arba jei ši prielaida būtų nesuderinama su prekių pobūdžiu arba neatitikties pobūdžiu. Ši dalis taip pat taikoma skaitmeninių elementų turinčioms prekėms.
2. Vietoj 1 dalyje nustatyto vienu metų laikotarpio, valstybės narės gali palikti galioti arba numatyti dvejų metų laikotarpį nuo prekių pristatymo datos.
3. Skaitmeninių elementų turinčių prekių atveju, kai pirkimo–pardavimo sutartyje numatytas nuolatinis skaitmeninio turinio ar skaitmeninės paslaugos teikimas per tam tikrą laikotarpį, pareiga įrodyti, ar skaitmeninis turinys arba skaitmeninė paslauga atitiko sutartį 10 straipsnio 2 dalyje nurodytu laikotarpiu, tenka pardavėjui neatitikties, kuri paaiškėja tame straipsnyje nurodytu laikotarpiu, atveju.

12 straipsnis

Pareiga pranešti

Valstybės narės gali palikti galioti arba nustatyti nuostatas, kuriomis numatyta, kad vartotojas, norėdamas pasinaudoti vartotojo teisėmis, privalo informuoti pardavėją apie neatitiktį per bent 2 mėnesių laikotarpį nuo tos dienos, kai vartotojas aptiko tokią neatitiktį.

13 straipsnis

Teisių gynimo priemonės neatitikties atveju

1. Neatitikties atveju vartotojas turi teisę reikalauti, kad būtų užtikrinta prekių atitiktis arba kad būtų proporcingai sumažinta kaina, arba nutraukti sutartį šiame straipsnyje išdėstytomis sąlygomis.
2. Kad būtų užtikrinta prekių atitiktis, vartotojas gali nuspręsti, ar prekes taisyti ar pakeisti, išskyrus atvejus, kai jo pasirinktos teisių gynimo priemonės nebūtų įmanoma įvykdyti, arba, palyginti su kita teisių gynimo priemone, pardavėjas patirtų neproporcingų išlaidų, atsižvelgiant į visas aplinkybes, įskaitant:
 - a) vertę, kurią prekės turėtų, jeigu nebūtų neatitikties;
 - b) neatitikties reikšmingumą ir
 - c) tai, ar nesukeliant nepatogumų vartotojui būtų įmanoma pasinaudoti alternatyvia teisių gynimo priemone.
3. Pardavėjas gali atsisakyti užtikrinti prekių atitiktį, jeigu prekių neįmanoma pataisyti ar pakeisti arba dėl to jis patirtų neproporcingų išlaidų, atsižvelgiant į visas aplinkybes, įskaitant paminėtąsias 2 dalies a ir b punktuose.
4. Vartotojas turi teisę į proporcingą kainos sumažinimą pagal 15 straipsnį, arba turi teisę nutraukti pirkimo–pardavimo sutartį pagal 16 straipsnį bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) pardavėjas neatliko pataisymo ar keitimo arba, kai taikytina, neatliko pataisymo ar keitimo pagal 14 straipsnio 2 ir 3 dalis, arba pardavėjas atsisakė užtikrinti prekių atitiktį pagal šio straipsnio 3 dalį;
 - b) neatitiktis atsirado nepaisant pardavėjo pastangų užtikrinti prekių atitiktį;
 - c) neatitiktis yra tokia didelė, kad yra pagrįsta nedelsiant sumažinti kainą arba nutraukti pirkimo–pardavimo sutartį, arba
 - d) pardavėjas pareiškė arba iš aplinkybių yra aišku, kad pardavėjas neužtikrins prekių atitikties per pagrįstą laikotarpį arba tai sukels didelių nepatogumų vartotojui.
5. Vartotojas neturi teisės nutraukti sutartį, jeigu neatitiktis yra tik nedidelė. Pareiga įrodyti, kad neatitiktis yra nedidelė, tenka pardavėjui.
6. Vartotojas turi turėti teisę sustabdyti likusios kainos ar jos dalies mokėjimą tol, kol pardavėjas neįvykdys pardavėjo pareigų pagal šią direktyvą. Valstybės narės gali nustatyti sąlygas ir būdus, pagal kuriuos vartotojas gali pasinaudoti teise sustabdyti mokėjimą.
7. Valstybės narės gali reglamentuoti, ar ir koku mastu vartotojo prisidėjimas prie neatitikties daro poveikį vartotojo teisei pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis.

14 straipsnis

Prekių pataisymas ar pakeitimas

1. Prekių pataisymas ar pakeitimas vykdomas:
 - a) nemokamai;
 - b) per pagrįstą laikotarpį nuo momento, kai vartotojas informavo pardavėją apie neatitiktį, ir
 - c) nesukeliant vartotojui didelių nepatogumų, atsižvelgiant į prekių pobūdį ir paskirtį, dėl kurios prekės reikalingos vartotojui.

2. Kai neatitiktis turi būti atitaisoma atlikus prekių pataisymą ar pakeitimą, vartotojas perduoda prekes pardavėjui. Pardavėjas atsiima pakeistas prekes pardavėjo sąskaita.
3. Tais atvejais, kai norint pataisyti reikia pašalinti prekes, kurios, prieš paaiškėjant neatitikčiams, buvo įdiegtos su jų pobūdžiu ir paskirtimi suderinamu būdu, arba jeigu tokios prekės turi būti pakeistos, pareiga pataisyti ar pakeisti prekes apima atitiktimi nepasižyminčių prekių pašalinimą ir pakeistų ar pataisytų prekių įdiegimą arba įdiegimo išlaidų atlyginimą.
4. Vartotojas neprivalo mokėti už įprastinį pakeistų prekių naudojimą laikotarpiu iki jų pakeitimo.

15 straipsnis

Kainos sumažinimas

Kainos sumažinimas turi būti proporcingas vartotojo gautų prekių vertės sumažėjimui atsižvelgiant į prekių vertę, kurią jos turėtų, jei būtų buvusi užtikrinta atitiktis.

16 straipsnis

Pirkimo–pardavimo sutarties nutraukimas

1. Vartotojas naudojasi teise nutraukti pirkimo–pardavimo sutartį pateikdamas pardavėjui pareiškimą, kuriame išreikšiamas sprendimas nutraukti pirkimo–pardavimo sutartį.
2. Kai neatitiktis yra susijusi tik su tam tikromis pagal pirkimo–pardavimo sutartį pristatytomis prekėmis ir pirkimo–pardavimo sutartį galima nutraukti remiantis vienu iš 13 straipsnyje nurodytų pagrindų, vartotojas gali nutraukti pirkimo–pardavimo sutartį tik dėl tų prekių ir dėl bet kurių kitų prekių, kurias vartotojas įgijo kartu su atitiktimi nepasižyminčiomis prekėmis, jeigu negalima pagrįstai tikėtis, kad vartotojas pasiliks tik sutartį atitinkančias prekes.
3. Vartotojui visiškai nutraukus pirkimo–pardavimo sutartį arba pagal 2 dalį ją nutraukus dėl tam tikrų pristatytų prekių:
 - a) vartotojas pardavėjo sąskaita grąžina pardavėjui prekes ir
 - b) pardavėjas vartotojui kompensuoja už prekes sumokėtą kainą, kai gauna prekes arba kai vartotojas pateikia įrodymus, kad prekės buvo išsiųstos.

Šios dalies tikslais valstybės narės gali nustatyti grąžinimo ir kompensavimo būdus.

17 straipsnis

Komercinės garantijos

1. Visos komercinės garantijos yra privalomos garantui, laikantis sąlygų, kurios nustatytos komercinės garantijos pareiškime ir susijusioje reklamoje, skelbtoje sudarant sutartį arba iki jos sudarymo. Pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas ir nedarant poveikio jokioms kitoms taikytinoms Sąjungos ar nacionalinės teisės nuostatomis, jei gamintojas tam tikrų prekių atžvilgiu suteikia vartotojui komercinę patvarumo garantiją tam tikram laikotarpiui, gamintojas yra tiesiogiai atsakingas vartotojui per visą komercinės patvarumo garantijos galiojimo laikotarpį už tai, kad būtų atliktas pataisymas arba pakeitimas pagal 14 straipsnį. Gamintojas gali pasiūlyti vartotojui palankesnes nei komercinės patvarumo garantijos pareiškime nustatytos sąlygos.

Jeigu komercinės garantijos pareiškime nustatytos sąlygos yra ne tokios palankios vartotojui, nei susijusioje reklamoje nurodytos sąlygos, komercinė garantija galioja su komercine garantija susijusioje reklamoje nurodytomis sąlygomis, išskyrus atvejus, kai prieš sudarant sutartį susijusi reklama buvo ištaisyta tokiu pat ar panašiu būdu, kokiu ji buvo paskelbta.

2. Komerčinės garantijos pareiškimas pateikiamas vartotojui patvariojoje laikmenoje ne vėliau kaip prekių pristatymo metu. Komerčinės garantijos pareiškimas pateikiamas aiškia, suprantama kalba. Jame, be kita ko, nurodoma:
- aiškus pareiškimas, kad vartotojas prekių neatitikties atveju pagal įstatymą turi teisę reikalauti teisių gynimo priemonių iš pardavėjo nemokamai ir kad komercinė garantija nedaro poveikio toms teisių gynimo priemonėms;
 - garanto vardas, pavardė (pavadinimas) ir adresas;
 - procedūra, kurios turi laikytis vartotojas, kad būtų užtikrintas komercinės garantijos įvykdymas;
 - prekių, kurioms taikoma komercinė garantija, nurodymas ir
 - komercinės garantijos sąlygos.
3. 2 dalies nesilaikymas nedaro poveikio garanto suteiktos komercinės garantijos privalomam pobūdžiui.
4. Valstybės narės gali nustatyti su kitais komercinių garantijų aspektais susijusias taisykles, kurios nereglamentuojamos pagal šį straipsnį, įskaitant taisykles dėl kalbos ar kalbų, kuria (-iomis) vartotojui turi būti pateikiamas komercinės garantijos pareiškimas.

18 straipsnis

Teisė į teisinę gynybą

Jeigu pardavėjas yra atsakingas vartotojui už neatitiktį, atsiradusią dėl asmens veiksmų ar neveikimo, įskaitant atvejus, kai pardavėjas nepateikė naujinių skaitmeninių elementų turinčioms prekėms pagal 7 straipsnio 3 dalį, ankstesnėse sandorių grandinėse grandinėse, pardavėjas turi teisę imtis teisių gynimo priemonės prieš asmenį ar asmenis, kuriems šioje sandorių grandinėje tenka atsakomybė. Asmuo, prieš kurį pardavėjas gali imtis teisių gynimo priemonių, taip pat atitinkami veiksmai ir įgyvendinimo sąlygos nustatomi nacionaline teise.

19 straipsnis

Vykdyto užtikrinimas

- Valstybės narės užtikrina tinkamas ir veiksmingas priemones užtikrinti šios direktyvos laikymąsi.
- 1 dalyje nurodytos priemonės apima nuostatas, pagal kurias viena ar daugiau toliau nurodytų įstaigų, kaip nustatyta pagal nacionalinę teisę, remdamosi nacionaline teise gali imtis veiksmų teismuose ar kompetentingose administracinėse institucijose, siekdamos užtikrinti, kad būtų taikomos nacionalinės nuostatos, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę:
 - viešosios įstaigos arba jų atstovai;
 - vartotojų organizacijos, turinčios teisėtą interesą ginti vartotojus;
 - profesinės organizacijos, turinčios teisėtą interesą imtis veiksmų.

20 straipsnis

Vartotojams skirta informacija

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad vartotojai galėtų susipažinti su informacija apie vartotojų teises pagal šią direktyvą ir informacija apie tų teisių užtikrinimo būdus.

21 straipsnis

Privalomasis pobūdis

- Jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, bet koks sutartimi įformintas susitarimas, pagal kurį vartotojo nenaudai ir prieš vartotojui pranešant pardavėjui apie prekių neatitiktį, draudžiama taikyti nacionalines šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, nukrypstanta nuo šių priemonių arba pakeičiamas jų poveikis, vartotojui nėra privalomas.

2. Šia direktyva pardavėjui nedraudžiama siūlyti vartotojui didesnę jo apsaugą užtikrinančių sutarčių sąlygų, nei numatytosios šioje direktyvoje.

22 straipsnis

Reglamento (ES) 2017/2394 ir Direktyvos 2009/22/EB daliniai pakeitimai

1. Reglamento (ES) 2017/2394 priede 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).“;

2. Direktyvos 2009/22/EB I priede 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).“

23 straipsnis

Direktyvos 1999/44/EB panaikinimas

Direktyva 1999/44/EB panaikinama nuo 2022 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

24 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. liepos 1 d. priima ir paskelbia nuostatas, būtinas, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės taiko šias priemones nuo 2022 m. sausio 1 d. visoms nuo šios datos sudarytomis sutartims.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

2. Šios direktyvos nuostatos netaikomos sutartims, sudarytomis anksčiau nei 2022 m. sausio 1 d.

25 straipsnis

Peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2024 m. birželio 12 d. peržiūri šios direktyvos, įskaitant jos nuostatas dėl teisių gynimo priemonių ir pareigos įrodyti, taip pat kalbant apie naudotas prekes ir prekes, parduodamas viešuosiuose aukcionuose, bei dėl gamintojo komercinės patvarumo garantijos, taikymą ir pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma įvertinama, ar taikant šią direktyvą ir Direktyvą (ES) 2019/770 užtikrinama nuosekli ir darni sistema siekiant tinkamo vidaus rinkos veikimo, kiek tai susiję su skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimu ir skaitmeninių elementų turinčių prekių tiekimu, laikantis principų, kuriais vadovaujama Sąjungos politikos srityse. Kai tikslinga, prie ataskaitos pridedami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tačiau 22 straipsnis taikomas nuo 2022 m. sausio 1 d.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2019 m. gegužės 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 1999/44/EB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnis
1 straipsnio 2 dalies a punktas	2 straipsnio 2 punktas
1 straipsnio 2 dalies b punkto pirma įtrauka	3 straipsnio 4 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalies b punkto antra ir trečia įtraukos	2 straipsnio 5 punkto a papunktis
1 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 3 punktas
1 straipsnio 2 dalies d punktas	2 straipsnio 4 punktas
1 straipsnio 2 dalies e punktas	2 straipsnio 12 punktas
1 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 15 punktas ir 3 straipsnio 5 dalies a punktas
1 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 1 dalis	5 straipsnis
2 straipsnio 2 dalies a punktas	6 straipsnio a punktas ir 7 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 2 dalies b punktas	6 straipsnio b punktas
2 straipsnio 2 dalies c punktas	7 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 2 dalies d punktas	7 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 5 dalis
2 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 5 dalis	8 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 2 dalis ir 14 straipsnio 1 dalies a punktas
3 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	14 straipsnio 1 dalies b ir c punktai
3 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 14 punktas
3 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 6 dalis	13 straipsnio 5 dalis
4 straipsnis	18 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalys
5 straipsnio 2 dalis	12 straipsnis
5 straipsnio 3 dalis	11 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis

Direktyva 1999/44/EB	Ši direktyva
6 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 5 dalis	17 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	21 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	10 straipsnio 6 dalis
7 straipsnio 2 dalis	—
8 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 6 ir 7 dalys
8 straipsnio 2 dalis	4 straipsnis
9 straipsnis	19 ir 20 straipsniai
10 straipsnis	22 straipsnis
11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	24 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	24 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
12 straipsnis	25 straipsnis
13 straipsnis	26 straipsnis
14 straipsnis	27 straipsnis

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT